

STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO 2030

WERSJA ROBOCZA z dnia 25 stycznia 2018

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI	1
1. DIAGNOZA PROSPEKTYWNA.....	2
1.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WOJEWÓDZTWA	2
1.2. SFERA PRZYRODNICZO-KULTUROWA	2
ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE	2
ŚRODOWISKO KULTUROWE	4
1.3. SFERA SPOŁECZNA	6
STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA	6
DEMOGRAFIA	7
KAPITAŁ LUDZKI I INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	9
TURYSTYKA	12
1.4. SFERA GOSPODARCZA	14
PRODUKT KRAJOWY BRUTTO	14
PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ I INNOWACYJNOŚĆ	16
INWESTORZY ZAGRANICZNI I HANDEL ZAGRANICZNY	18
ROLNICTWO	19
PRZEMYSŁ I GÓRNICTWO	20
MARKA PRODUKTÓW REGIONALNYCH	20
1.5. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	21
1.6. SYSTEM KOMUNIKACJI I DOSTĘPNOŚĆ TRANSPORTOWA	24
1.7. FINANSE JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO	26
1.8. POTENCJAŁY I BARIERY ROZWOJOWE W UKŁADZIE SUBREGIONÓW	27
2. SCENARIUSZE ROZWOJU REGIONU	29
3. WIZJA, MISJA I CELE STRATEGICZNE ROZWOJU REGIONU	31
4. TERYTORIALNY WYMIAR POLITYKI ROZWOJU	37
4.1 POZIOM KRAJOWY	37
4.2 POZIOM REGIONALNY	40
4.3 MACIERZ KIERUNKÓW INTERWENCJI	42
5. RAMY FINANSOWE STRATEGII ROZWOJU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO 2030	44
6. SYSTEM WDRAŻANIA SRWD 2030	46
6.1 ZASADY WDRAŻANIA	46
6.2 PROGRAMOWANIE ROZWOJU	47
6.3 INSTYTUCJE WDRAŻAJĄCE	48
6.4 KOMPETENCJE PRAWNE SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO	49
7. MONITORING I EWALUACJA SRWD	54
7.1 SYSTEM MONITORINGU I EWALUACJI	54
7.2 ZAŁOŻENIA INSTYTUCJONALNE	55
7.3 INSTRUMENTY MONITORINGU SRWD	55
7.4 MONITORING REALIZACJI	56

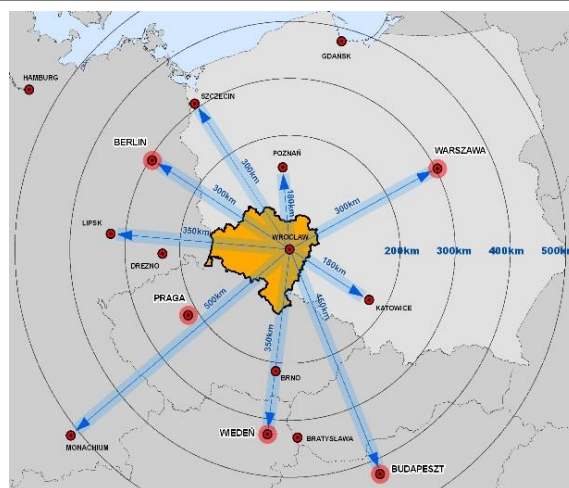
1. DIAGNOZA PROSPEKTYWNA

1.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA WOJEWÓDZTWA

Dolny Śląsk to siódme pod względem wielkości obszaru (19 947 km²) województwo w Polsce i piąte pod względem liczby mieszkańców (2,9 mln). Położone jest w południowo-zachodniej części Polski i sąsiaduje z województwami: lubuskim, opolskim i wielkopolskim. Od zachodu graniczy z Republiką Federalną Niemiec (z krajem związkowym Saksonią), a od południa – z Republiką Czeską (z krajami: hradeckim, libereckim, ołomunieckim i pardubickim). Granice te przebiegają wzdłuż naturalnych barier w postaci Nysy Łużyckiej i pasma Sudetów. Region i jego stolica – miasto Wrocław – mają korzystne położenie w Europie Środkowej. W stosunkowo niewielkiej odległości znajdują się 3 stolice państw: Praga, Berlin i Warszawa, a powiązania z siecią miast europejskich są potencjałem rozwoju regionu.

Przez region przebiega korytarz Bałtyk – Adriatyk sieci bazowej TEN-T. Krzyżuje się tu, i częściowo pokrywa, z korytarzem transportowym biegnącym z Niemiec na Ukrainę (dawny III Paneuropejski Korytarz Transportowy biegnący autostradą A4 i linią kolejową E 30). System TEN-T uzupełniają drogi i linie kolejowe

MAPA 1. POŁOŻENIE WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO NA TLE EUROPY ŚRODKOWEJ

Źródło: opracowanie własne.

sieci bazowej i kompleksowej. Planowana jest budowa kolei dużych prędkości łącząca Wrocław z Warszawą, Łodzią, Poznaniem i Pragą. Stolica województwa stanowi ważny terminal drogowo-kolejowy i dysponuje portem lotniczym.

1.2. SFERA PRZYRODNICZO-KULTUROWA

ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

Województwo dolnośląskie należy do najbardziej zróżnicowanych pod względem przyrodniczym i krajobrazowym regionów Polski. **Obszary chronione** obejmują tu: 2 parki narodowe, 67 rezerwatów przyrody, 101 obszarów sieci NATURA 2000, 12 parków krajobrazowych, 18 obszarów chronionego krajobrazu, 188 użytków ekologicznych, 16 zespołów przyrodniczo-krajobrazowych. Ogółem formy ochrony przyrody zajmują obszar 371 513,51 ha, tj. 18,6% ogólnej powierzchni województwa i jest to jeden z najniższych wskaźników w Polsce. Jednak zróżnicowanie wewnątrzregionalne ich rozmieszczenia wskazuje na subregiony o bardzo wysokim wskaźniku pokrycia obszarami chronionymi (np. Sudety i Przedgórze sudeckie) oraz subregiony o bardzo niskim wskaźniku (centralna część regionu o rolniczym charakterze). W Polsce lądowe i morskie obszary chronione stanowią

17,5 % powierzchni, przy średniej dla krajów Unii Europejskiej równej 11,9 %. Powierzchnia **lasów** w 2016 roku wynosiła 594 968,12 ha, co stanowiło 29,5% powierzchni ogólnej województwa (9. miejsce w kraju).

Gleby regionu wykazują znaczne zróżnicowanie typologiczne. Pod względem klas bonitacyjnych, wśród gruntów ornych dominują klasy III (37%) i IV (35,9%). W latach 2010-2016 z użytkowania rolnego i leśnego wyłączono ogółem 1 828 ha gruntów rolnych i leśnych, głównie pod zabudowę mieszkaniową. W województwie sukcesywnie rośnie powierzchnia gruntów zdegradowanych i zdewastowanych wymagających rekultywacji – w 2016 roku wynosiła ona 8 052 ha.

System wodny Dolnego Śląska składa się z rzek o charakterze nizinny i górskim z główną osią hydrograficzną – Odrą. Ponadto tworzy go 12 dużych wielofunkcyjnych zbiorników retencyjnych, stawy (ponad 1 700 obiektów) i zbiorniki małej retencji (około

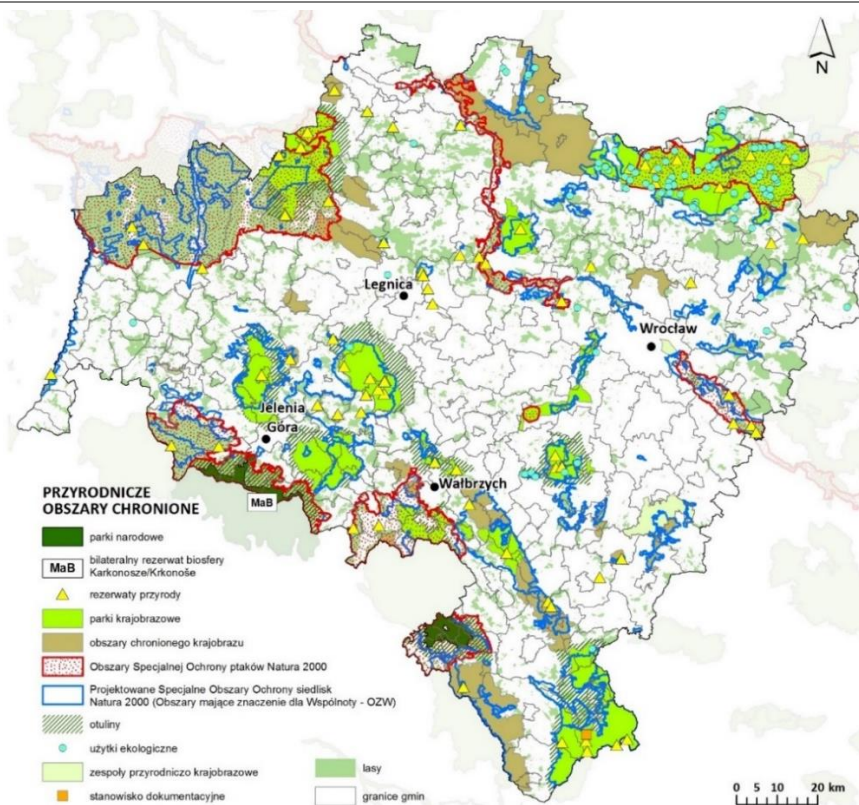
200 zbiorników o powierzchni zalewu ponad 1 ha i wielu mniejszych). Łącznie pod wodami znajduje się około 32 605 ha, co stanowi 1,63% obszaru regionu. Województwo dolnośląskie należy do obszarów o stosunkowo dużym **zagrożeniu powodziowym**, którego najgroźniejszy przebieg występuje w kilku rejonach zlewni Odry, tj. w dorzeczeniach: Nysy Kłodzkiej, Bystrzycy, Kwisy, Ślęzy i Nysy Szalonej. Stan wód w 2015 roku, badany w odniesieniu do jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) oceniono jako zły w 125 JCWP i dobry wyłącznie w 4 JCWP. Dla kolejnych 30 JCWP nie było możliwe określenie stanu wód ze względu na brak oceny stanu chemicznego, jednak stwierdzono co najmniej dobry stan/potencjał ekologiczny i spełnienie wymagań ustanowionych dla obszaru chronionego.

Według stanu na koniec 2016 roku na terenie województwa udokumentowano 1 098 **złóż kopalin**, w tym 49 złóż surowców energetycznych, 23 złoża surowców metalicznych, 256 złóż kamieni łamanych i blocznych, 465 złóż piasków i żwirów oraz 354 innych surowców. Do najważniejszych surowców o znaczeniu ogólnokrajowym należą: rudy miedzi i towarzyszące im pierwiastki (m.in. srebro, złoto, ołów, nikiel, ren, selen) oraz sól kamienna, węgiel brunatny oraz kamienie

łamane i bloczne m.in.: granit, bazalt, melafir, migmatyt, serpentynit, amfibolit, gnejs (w tym jedyne w kraju złoża blocznych granitów, sjenitów, gabra), a także inne surowce unikalne w skali kraju (kwarc żyłowy, magnezyty, gliny ceramiczne biało wypalające się i kaoliny). Ważnym bogactwem województwa są również **wody lecznicze i termalne**. W regionie udokumentowano 19 ze 132 krajowych złóż wód podziemnych zaliczonych do kopalin (wód leczniczych i wód termalnych), z których 13 objętych jest koncesją na eksploatację.

Na Dolnym Śląsku notuje się wysokie przekroczenia norm **jakości powietrza**. Ich głównym źródłem jest emisja z indywidualnego ogrzewania budynków oraz z obiektów sektora komunalno-bytowego, z transportu drogowego i terenów przemysłowych. Tak jak w ubiegłych latach, największym problemem dla regionu są zanieczyszczenia pyłem zawieszonym PM₁₀, PM_{2,5} oraz benzo(a)pirenem. Dodatkowo stwierdzono przekroczenia arsenu na obszarze Legnicko-Głogowskiego Okręgu Miedziowego (LGOM) i dwutlenku azotu we Wrocławiu. W regionie wskazuje się także na postępującą degradację **klimatu akustycznego**, zwłaszcza wzdłuż ważniejszych tras komunikacyjnych.

MAPA 2. OBSZARY CHRONIONE NA TERENIE WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016]

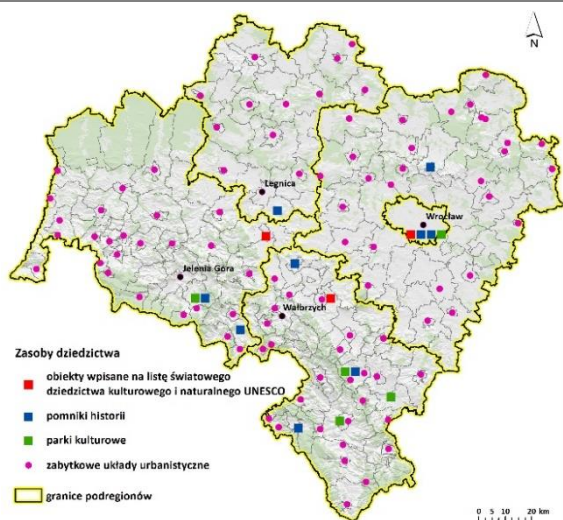
Źródło: opracowanie własne.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– duże zróżnicowanie przyrodnicze i krajobrazowe regionu, wyróżniające go na tle kraju, – występowanie wszystkich form ochrony zapisanych w ustawie o ochronie przyrody, – duże zwarte obszary leśne, zróżnicowane pod względem typów siedliskowych, – występowanie dużych zwartych kompleksów gleb wysokiej jakości, o znacznym zróżnicowaniu typologicznym, – bogate zasoby różnorodnych kopalin użytecznych o znaczeniu krajowym i regionalnym, – istotne w skali kraju złoża wód leczniczych i termalnych.	– degradacja różnorodności przyrodniczej i krajobrazowej terenów otwartych, związana z narastającą presją urbanizacji oraz gospodarczym wykorzystaniem terenów cennych pod względem przyrodniczo-krajobrazowym, – najmniejszy obszarowo udział obszarów chronionych w powierzchni ogółem województwa w Polsce (nie dotyczy obszarów NATURA 2000), – brak kompleksowej waloryzacji złóż surowców skalnych i potencjału energii geotermalnej w województwie, – ponadnormatywne zapylenie powietrza (PM10 i PM2,5) i zanieczyszczenie bezno(a)pirenem, w tym przekroczenia dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń na obszarach uzdrowiskowych oraz arsenem w otoczeniu dużych ośrodków przemysłowych LGOM, a także ponadnormatywne stężenia dwutlenku azotu (NO2) w sąsiedztwie ruchliwych dróg, – degradacja klimatu akustycznego we Wrocławiu i wzdłuż ważniejszych tras komunikacyjnych, – zły stan wód, badany w odniesieniu do jednolitych części wód powierzchniowych oraz stosunkowo duże zagrożenie powodziowe.

ŚRODOWISKO KULTUROWE

Na terenie województwa dolnośląskiego obserwuje się dużą różnorodność form **krajobrazu** oraz bogactwo **dziedzictwa kultury** materialnej. Większość miast Dolnego Śląska posiada historycznie wykształcony układ przestrzenny z obiektami zabytkowej zabudowy. Występują tu także miejscowości uzdrowiskowe z obiektami zdrojowymi oraz charakterystyczną zabudową sanatoryjno-pensjonatową. Cechą odróżniającą Dolny Śląsk od pozostałych regionów Polski jest występowanie kościołów obu wyznań – katolickiego i protestanckiego.

MAPA 3. ZASOBY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO
W WOJEWÓDZTWIE DOLNOŚLĄSKIM [2015]

Źródło: opracowanie własne.

Ogólna liczba **obiektów zabytkowych**¹ wpisanych do rejestru zabytków wynosi 40 697, w tym 7 689 zabytków nieruchomych (1. miejsce w Polsce), 1 492 stanowiska archeologiczne (1. miejsce w Polsce) i 31 516 zabytków ruchomych (2. miejsce w Polsce). W strukturze zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru zabytków największe ilościowo grupy stanowią obiekty mieszkalne i mieszkalno-gospodarcze (1 838), obiekty architektury sakralnej (1 608) i rezydencjonalnej wraz z towarzyszącymi zabudowaniami (1 583) oraz obiekty użyteczności publicznej (970). W ewidencji zabytków znajduje się 100 449 zabytków architektury i budownictwa oraz ich zespoły, parki i cmentarze (w tym 7,5% wpisanych do rejestru), 342 układy urbanistyczne (w tym 39% wpisanych do rejestru zabytków), 1 993 układy ruralistyczne (w tym 0,5% wpisanych do rejestru zabytków), 2 523 obszary ochrony archeologicznej (w tym 2 obszary wpisane do rejestru zabytków), 31 525 stanowisk archeologicznych (w tym 4,7% wpisanych do rejestru zabytków). Na Dolnym Śląsku występuje 9 obiektów i zespołów zabytkowych o wybitnych wartościach artystycznych i historycznych, posiadających szczególne znaczenie dla dziedzictwa kulturowego kraju, które objęte są ochroną prawną w formie wpisu na krajową listę Pomników Historii. Należą do nich: młyn papierniczy w Dusznikach-Zdroju,

¹Dane Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków zebrane na potrzeby opracowania „Programu opieki nad zabytkami Województwa Dolnośląskiego”, 2016.

pałace i parki krajobrazowe Kotliny Jeleniogórskiej (11 obiektów), zespół dawnego opactwa cystersów w Krzeszowie, pobenedyktyński zespół klasztorny w Legnickim Polu, Twierdza Srebnogórska, kościół pw. Św. Apostołów Piotra i Pawła w Strzegomiu, zespół dawnego opactwa cysterek w Trzebnicy, zespół historycznego centrum Wrocławia oraz Hala Stulecia we Wrocławiu.

W regionie znajduje się 5 spośród 24 parków kulturowych utworzonych na terenie kraju oraz 3 spośród 15 obiektów wpisanych na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO (Hala Stulecia we Wrocławiu oraz Kościoły Pokoju w Jaworze i Świdnicy).

Ważnym elementem dziedzictwa kulturowego na Dolnym Śląsku są **miejsowości uzdrowiskowe**.

W 2015 roku w województwie dolnośląskim funkcjonowało 11 uzdrowisk statutowych (Cieplice Śląskie, Czarniawa-Zdrój, Długopole-Zdrój, Duszniki-Zdrój (gm. Duszniki-Zdrój), Jedlina-Zdrój, Kudowa-Zdrój, Łądek-Zdrój, Polanica-Zdrój, Przerzeczyn-Zdrój, Szczawno-Zdrój i Świeradów-Zdrój) co, przy 45 działających w całej Polsce, plasowało region na 1. miejscu w kraju.

Sieć szlaków turystycznych liczyła w 2016 roku 6 931 km długości i stanowiła 8,7 % zasobów krajowych, plasując region na 3. miejscu w Polsce. W latach 2011-2016 odnotowano wzrost długości szlaków o 814,9 km (o 11,7%).

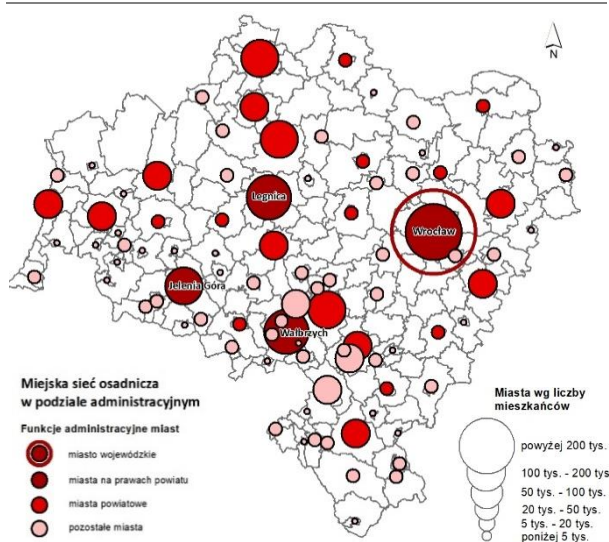
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– zróżnicowany i bogaty krajobraz regionu pod względem wartości kulturowych i przyrodniczych, – różnorodność zachowanego dziedzictwa kulturowego, w tym duża liczba zabytków o wysokiej klasie artystycznej i znaczeniu historycznym (obiekty na liście UNESCO, pomniki historii, parki kulturowe), – gęsta sieć miast o zachowanym historycznym układzie urbanistycznym i dużym nasyceniu obiektami zabytkowymi, – największa w skali kraju liczba zabytków nieruchomych, ruchomych i archeologicznych wpisanych do rejestru zabytków, – duża różnorodność typów tras turystycznych (piesze, rowerowe, wodne, konne, narciarskie, samochodowe), – integracja tras turystycznych regionu z krajowymi i europejskimi systemami tras.	– postępujące negatywne przekształcenia historycznych układów przestrzennych miejscowości, związane z procesami urbanizacji oraz wprowadzaniem nowej zabudowy oderwanej od miejscowej tradycji budowlanej, – częste przykłady zacierania cech zabytkowych obiektów będące skutkiem modernizacji bez poszanowania znaczenia i wartości zabytków, – znaczna lub całkowita dewastacja obiektów przemysłowych i kolejowych spowodowana ich długotrwałym nieużytkowaniem, – dekapitalizacja infrastruktury uzdrowiskowej, – niespójność systemu szlaków turystycznych w obszarze województwa, – niski standard wyposażenia w infrastrukturę towarzyszącą oraz pogarszający się stan techniczny tras turystycznych.

1.3. SFERA SPOŁECZNA

STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

Województwo dolnośląskie jest drugim pod względem poziomu urbanizacji województwem w Polsce. Jego **sieć osadniczą** tworzy 91 miast (z przewagą ośrodków małych i bardzo małych), w tym 4 na prawach powiatu (Wrocław, Legnica, Jelenia Góra oraz Wałbrzych) oraz 2 358 miejscowości wiejskie. Wiodąca pozycja Wrocławia umacnia się w ostatnich latach, głównie kosztem byłych ośrodków wojewódzkich (Jeleniej Góry, Legnicy i Wałbrzysza) oraz innych ośrodków miejskich.

MAPA 4. MIEJSKA SIEĆ OSADNICZA W PODZIALE ADMINISTRACYJNYM WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016].

Źródło: opracowanie własne.

W województwie obserwuje się w ostatnich latach stały spadek **liczby mieszkańców** miast, który dotyczy 81 spośród 91 miast. W latach 2010-2016 największy ubytek liczby mieszkańców (powyżej 6%) miał miejsce w miastach obszaru Sudetów. Największy przyrost liczby mieszkańców odnotowuje się w miastach małych (tj. Siechnice i Kąty Wrocławskie). Spadek liczby mieszkańców miast przy jednoczesnym wzroście liczby mieszkańców wsi, ma przełożenie na coraz niższy poziom urbanizacji w województwie.

Problematyka miejska zajmuje ważną pozycję w polityce regionu. W latach 2010-2016 na Dolnym Śląsku zrealizowano 25% wszystkich projektów rewitalizacji dofinansowanych w ramach regionalnych programów operacyjnych w Polsce.

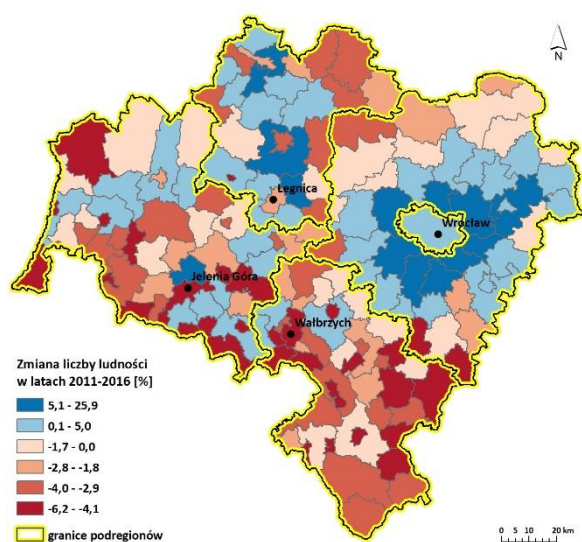
W odniesieniu do terenów niezurbanizowanych, w województwie wskazać można 4 główne strefy struktury funkcjonalno-przestrzennej: rolną w obrębie Niziny Środkowopolskiej, leśno-rolną w obrębie Niziny Sasko-Łużyckiej i Środkowopolskiej, rolną w obrębie Przedgórzia Sudetów i Niziny Środkowopolskiej i leśno-rolną w obrębie Sudetów i Przedgórzia Sudeckiego. Rejonem koncentracji terenów przemysłu pozostaje Legnicko-Głogowski Okręg Miedziowy, Wrocław wraz z sąsiednimi gminami, Wałbrzych ze Świdnicą i Bolesławiec z Wartą Bolesławiecką. Największą koncentrację terenów mieszkaniowych wykazuje Wrocław wraz z otaczającymi go gminami, w drugiej kolejności (choć znacząco mniejszą) Jelenia Góra wraz z gminami sąsiadującymi oraz Wałbrzych wraz z pobliskimi miastami.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– Wrocław – rozwijający się ośrodek metropolitalny, – Legnicko-Głogowski Okręg Miedziowy – silny ośrodek gospodarczy – duże ośrodki subregionalne oraz znacząca liczba mniejszych miast, równoważących procesy rozwojowe województwa, – zawiązanie porozumień ZIT we Wrocławskim Obszarze Funkcjonalnym, Wałbrzyskim Obszarze Funkcjonalnym i Jeleniogórskim Obszarze Funkcjonalnym.	– pogłębiająca się dysproporcja rozwoju Wrocławia w porównaniu z innymi ośrodkami miejskimi będąca skutkiem postępującego procesu metropolizacji w regionie, – procesy niekontrolowanej suburbanizacji, zwłaszcza w obszarze metropolitalnym Wrocławia i obszarach innych większych miast regionu (Jeleniej Góry i Legnicy), – wzrost udziału terenów zurbanizowanych i zabudowanych w gminach sąsiadujących z największymi ośrodkami w województwie dolnośląskim, kosztem przestrzeni rolniczej.

DEMOGRAFIA

Województwo dolnośląskie zamieszkiwało w 2016 roku 2 mln 903,7 tys. osób, co stanowiło 7,6% **ludności** Polski, klasyfikując region na 5. miejscu w kraju pod względem zaludnienia. Nieco ponad połowę mieszkańców stanowiły kobiety (51,9% ludności regionu). **Gęstość zaludnienia** na Dolnym Śląsku wynosiła 146 osoby na 1 km² i była wyższa od średniej dla Polski (123), plasując region na 4. miejscu w Polsce. W porównaniu z regionami sąsiednimi województwo dolnośląskie wprawdzie było słabiej zaludnione niż Saksonia (221), ale cechowało się wyższym zaludnieniem od pozostałych

MAPA 5. ZMIANA LICZBY LUDNOŚCI W GMINACH
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2011-2016].

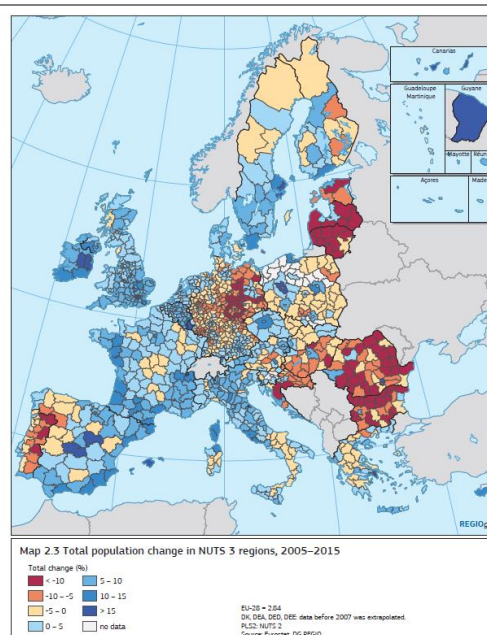

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Obserwowane na Dolnym Śląsku procesy demograficzne są w dużym stopniu zbieżne z przekształceniami ludnościowymi zachodzącymi w Europie Środkowo-Wschodniej. W ostatniej dekadzie (2005-2015) zjawisko depopulacji silnie zaznaczyło się nie tylko w województwie dolnośląskim (spadek liczby mieszkańców o 1,0%), ale także w większości regionów tej części kontynentu, w tym w regionach sąsiednich: opolskim (-9,4), Saksonii (-4,9%), łódzkie (-0,5%) i lubuskim (-0,4%). Jedynie województwo wielkopolskie odnotowało przyrost liczby ludności (o 2,5%), a także większość krajów czeskich sąsiadujących z Dolnym Śląskiem: liberecki (3,1%), pardubicki (2,4%) i hradecki (0,8%).

regionów: libereckiego (141), ołomunieckiego (122), hradeckiego (118), wielkopolskiego (117), pardubickiego (116), opolskiego (103) i lubuskiego (73). Na Dolnym Śląsku w latach 2011-2016 następował sukcesywny coroczny spadek liczby mieszkańców – łącznie przez okres 6 lat ubyło 13,5 tys. osób, co stanowiło -0,5% ogółu populacji (w Polsce -0,3%). Wskaźnik urbanizacji w 2016 roku wynosił 69,0% (w Polsce 60,2%) i plasował region na 2. miejscu w Polsce za województwem śląskim. W latach 2011-2016 w województwie odnotowano również spadek liczby ludności miejskiej o 1,9% (w Polsce -1,2%).

MAPA 6. ZMIANA LICZBY LUDNOŚCI W REGIONACH NUTS3
W EUROPIE [2005-2015].

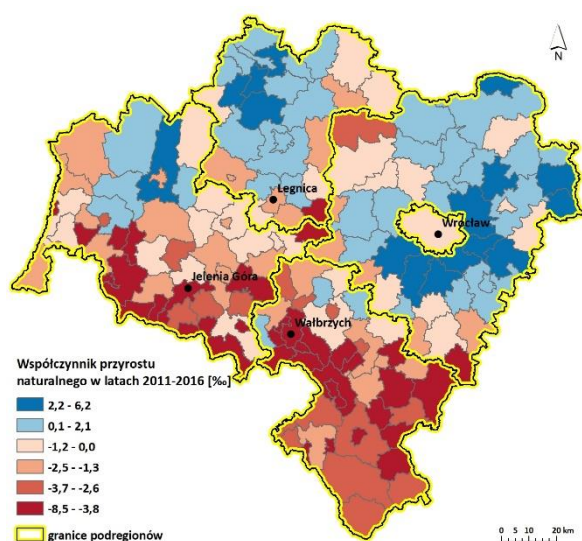
Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

W 2016 roku ludność **w wieku przedprodukcyjnym** stanowiła 16,8% ogółu mieszkańców (w Polsce 17,9%) – była to jedna z najniższych wartości spośród polskich regionów, klasyfikująca region na 14. miejscu w kraju. Ludność **w wieku produkcyjnym** stanowiła 62,0% populacji – 9. miejsce w kraju (61,8%), a ludność **w wieku poprodukcyjnym** obejmowała aż 21,2% mieszkańców, 4. miejsce w kraju (20,2%). Wskaźniki te wskazują na niekorzystną strukturę wieku ludności Dolnego Śląska w porównaniu do innych polskich województw.

Również średnioroczny **współczynnik przyrostu naturalnego** w województwie dolnośląskim w latach 2011-2016 osiągnął jedną z najniższych wartości wśród polskich regionów (12. miejsce) wynosząc -1,2‰.

(w Polsce -0,2‰). Ponadto w badanym okresie zarysowały się silne dysproporcje w poziomie przyrostu naturalnego pomiędzy obszarami miejskimi (-1,7‰; w Polsce -0,6‰) a obszarami wiejskimi (-0,1‰, w Polsce 0,5‰). W układzie wewnątrzregionalnym niekorzystna sytuacja demograficzna w zakresie przyrostu naturalnego zaznaczyła się w szczególności w gminach miejskich położonych w południowej części województwa, zaś korzystna w gminach wiejskich lub miejsko-wiejskich usytuowanych wokół Wrocławia. W latach 2011-2016 średnioroczny **współczynnik**

MAPA 7. PRZYRÓST NATURALNY W GMINACH
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2011-2016].

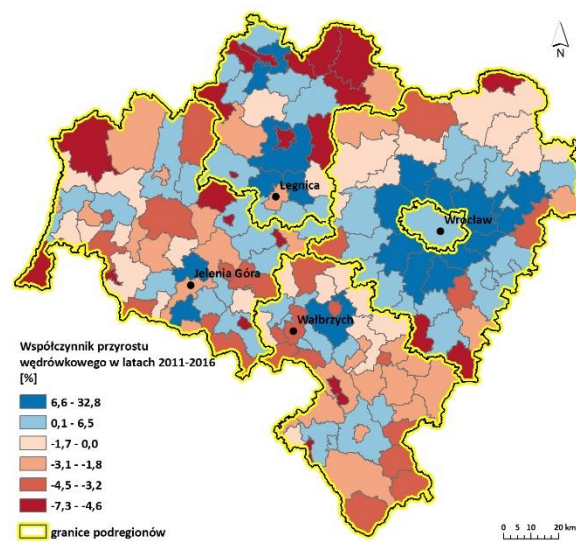

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Zmiana stylu życia ludności, coraz niższy przyrost naturalny, ruchy migracyjne wewnątrz i na zewnątrz województwa przyczyniają się do niepokojących zmian w liczbie i strukturze ludności w naszym kraju. Podobnie sytuacja wygląda na Dolnym Śląsku. W latach 2016-2030 prognozuje się średni spadek liczby ludności o prawie 6%. Zjawisko to szczególnie intensywnie obserwowane jest na obszarach wiejskich i w małych miastach (spadek nawet o 20,1%). Przyrost liczby ludności dotyczy jedynie gmin położonych w sąsiedztwie dużych ośrodków miejskich (zjawisko suburbanizacji). Stanowią one niewiele ponad 20% wszystkich gmin w regionie.

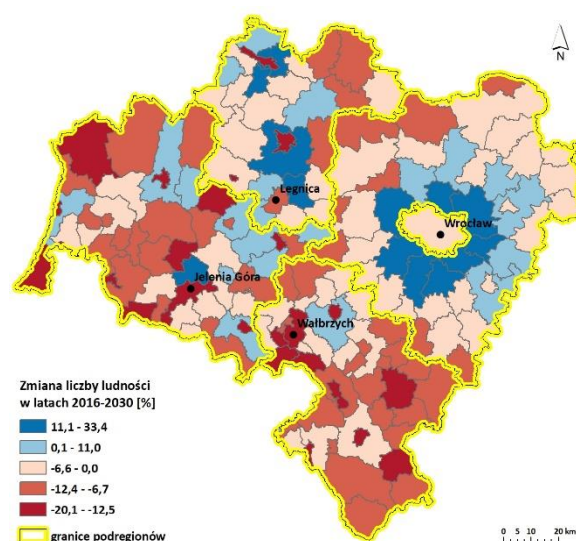
przyrostu wędrownego w regionie wyniósł 0,5‰ (w Polsce -0,2‰) i była to jedna z najwyższych wartości pośród polskich regionów (4. miejsce). Na Dolnym Śląsku w analizowanym okresie zaznaczyło się duże zróżnicowanie wewnątrzregionalne zjawiska w układzie miasto-wieś. Na obszarach miejskich zanotowano wyraźnie ujemne saldo migracji, natomiast na obszarach wiejskich, w tym zwłaszcza w gminach podmiejskich Wrocławia, zarejestrowano relatywnie duże dodatnie saldo migracji.

MAPA 8. SALDO MIGRACJI NA POBYT STAŁY W GMINACH
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2011-2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

MAPA 9. PROGNOZOWANA ZMIANA LICZBY LUDNOŚCI
W GMINACH NA DOLNYM ŚLĄSKU [2016-2030].

Źródło: Prognoza demograficzna dla gmin województwa dolnośląskiego do 2035 roku, IRT.

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– dynamiczny rozwój demograficzny Wrocławskiego Obszaru Funkcjonalnego, – wysoki wskaźnik urbanizacji.	– dysproporcje w poziomie zaludnienia w regionie, – pogłębiający się proces depopulacji województwa, w szczególności wyludnianie się terenów wiejskich na obszarach peryferyjnych regionu (Sudety), – spadek liczby mieszkańców w miastach średnich i dużych, – niekorzystne przekształcenia struktury ludności według wieku, – ujemny przyrost naturalny i ujemne saldo migracji obserwowane w szczególności w powiatach usytuowanych w południowo-zachodniej części województwa.

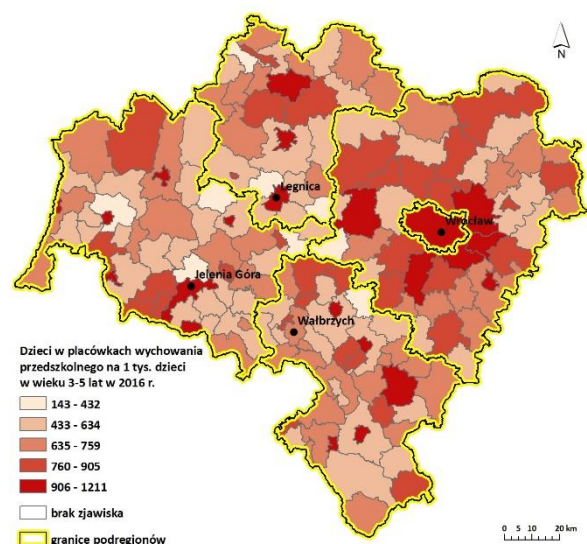
KAPITAŁ LUDZKI I INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA

Edukacja i wychowanie przedszkolne. W 2016 roku na Dolnym Śląsku funkcjonowało: 804 szkoły podstawowe, 520 szkół gimnazjalnych, 263 licea ogólnokształcące, 134 technika i 174 zasadnicze szkoły zawodowe i przysposabiające do pracy zawodowej. We wszystkich typach szkół (oprócz szkół zawodowych i ogólnozawodowych) wskaźnik skolaryzacji netto obniżył się w stosunku do 2010 roku. Zdawalność egzaminu maturalnego w województwie dolnośląskim w 2017 roku sięgała 82,0%, co było wartością poniżej średniej dla Polski wynoszącą 84,5%. W latach 2010-2016 w regionie zwiększyła się o 35,5% liczba dostępnych **miejsc w placówkach wychowania**

przedszkolnego (o 22 354 miejsca). W 2016 roku na 1 000 dzieci w wieku 3-5 lat przypadało 819 dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym (6. pozycja w kraju).

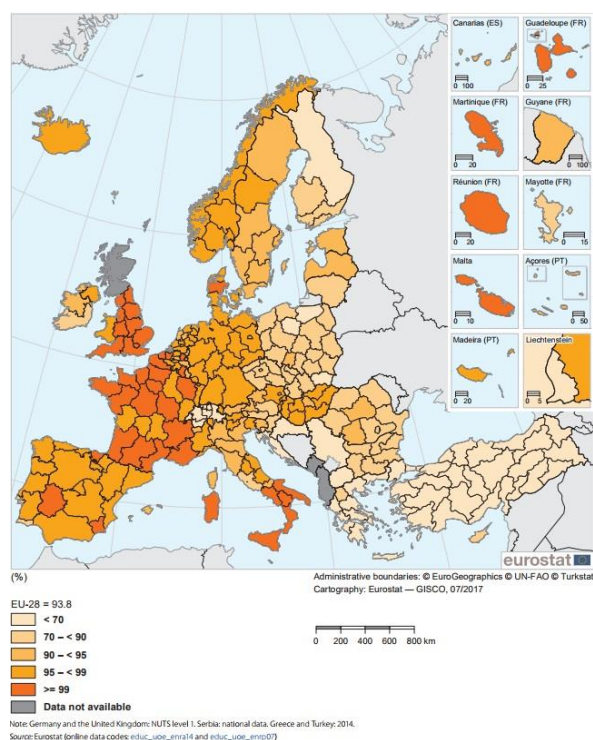
Wskaźnik uczestnictwa 4-latków w edukacji przedszkolnej i podstawowej w 2015 roku wyraźnie pokazuje, iż polskie regiony znacznie odstają od średniej europejskiej (UE-28), która w 2015 roku wyniosła 93,3%. W polskich regionach wskaźnik ten przyjmuje wartości poniżej 90%, a w niektórych przypadkach nawet poniżej 70%. Dolny Śląsk osiągnął wskaźnik z przedziału 70-90% uczestnictwa.

MAPA 10. LICZBA DZIECI W PLACÓWKACH WYCHOWANIA PRZEDSZKOLNEGO NA 1 000 DZIECI W WIEKU 3-5 LAT W GMINACH DOLNEGO ŚLĄSKA [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

MAPA 11. WSKAŹNIKI UCZESTNICTWA 4-LATKÓW W EDUKACJI PRZEDSZKOLNEJ I PODSTAWOWEJ W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2015].

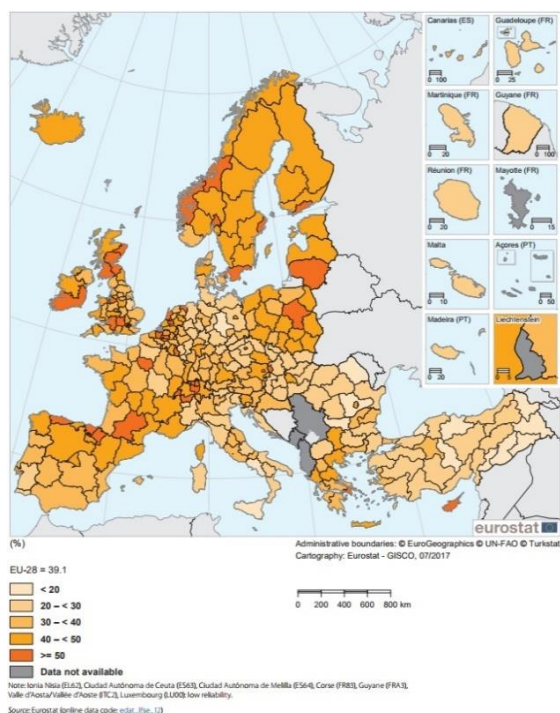
Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

W 2016 roku **zdawalność egzaminu maturalnego** na Dolnym Śląsku wyniosła 77%, przy średniej zdawalności w kraju na poziomie 79%. W 2010 roku na Dolnym Śląsku egzamin zdało 82% absolwentów (przy 81% ogółem w kraju).

Na Dolnym Śląsku w 2016 roku funkcjonowały 33 **szkoły wyższe** (4. miejsce w kraju), na których studiowało 130,4 tys. studentów (3. miejsce wśród regionów), a względem 2010 roku ich liczba zmniejszyła się o 22,6%. Wzrost notuje natomiast liczba studentów wybierających studia trzeciego stopnia (doktoranie).

W Unii Europejskiej średnio 39,1% osób w wieku 30-34 lata posiada **wykształcenie wyższe**. Co istotne, najwyższe udziały występują m.in. w polskich regionach. Korzystnie na tle regionów europejskich wypada również Dolny Śląsk, w którym udział osób z wykształceniem wyższym w grupie wiekowej 30-34 lata wynosi on 42,2% (w Polsce średni udział wyniósł 44,6%).

MAPA 12. UDZIAŁ OSÓB W WIEKU 30-34 LAT Z WYKSZTAŁCENIEM WYŻSZYM W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2016].

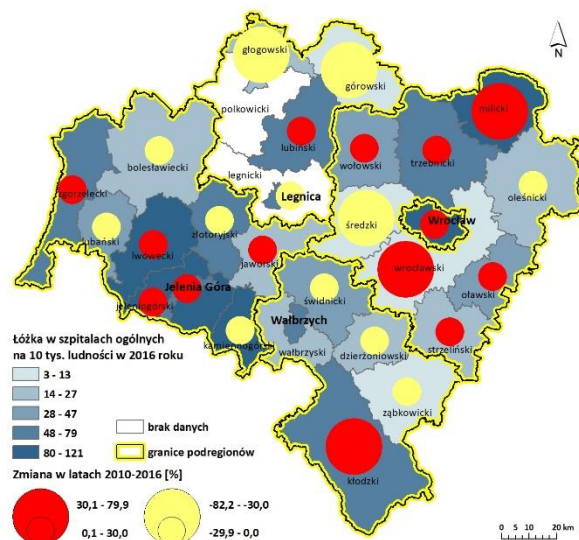

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

Ochrona zdrowia. W 2016 roku działało w regionie 1 515 przychodni lekarskich (6. miejsce w Polsce). W analizowanym roku w szpitalach ogólnych na 10 000 mieszkańców regionu dostępnych było 51 łóżek (o 3 łóżka więcej niż w 2010 roku). Funkcjonowały 2 stacjonarne zakłady rehabilitacyjne (z 261 dostępnymi

łóżkami), 50 szpitali i sanatoriów uzdrowiskowych (z 6 174 łóżkami) oraz 10 uzdrowiskowych zakładów przyrodoleczniczych. W latach 2010-2016 liczba kuracjuszy wymienionych instytucji w regionie wzrosła o ponad 26%. W województwie dolnośląskim w 2016 roku na 1000 mieszkańców przypadało średnio 2,3 lekarzy (w Polsce 2,4 lekarzy), natomiast w 2010 roku 1,9 lekarzy (w Polsce 2,1 lekarzy). Około 17% powiatów charakteryzowało się wyższą od średniej w województwie wartością wskaźnika. Najwyższe wartości odnotowały powiaty: miasto Wrocław (5,2), miasto Jelenia Góra (3,6), lubiński (3,0), miasto Wałbrzych (2,9) i miasto Legnica (2,5). W 2016 roku w regionie udzielono 21 173 916 porad ogółem w ramach ambulatoryjnej opieki lekarskiej, co stanowiło 7,5% ogółu porad świadczonych w kraju.

MAPA 13. LICZBA ŁÓŻEK W SZPITALACH OGÓLNYCH NA 10 000 LUDNOŚCI W POWIATACH WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016].

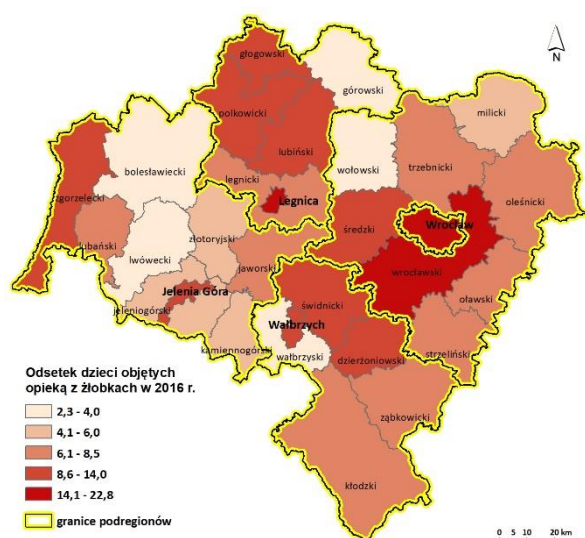

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Opieka społeczna. W 2016 roku na Dolnym Śląsku funkcjonowało 111 placówek stacjonarnej pomocy społecznej. Od 2010 roku ich liczba wzrosła o 15, tym samym zwiększając o 12,5% liczbę dostępnych miejsc z 7 309 w 2010 roku do 8 223 w 2016 roku. W 2016 roku rzeczywista liczba osób, którym przyznano świadczenia pomocy społecznej wyniosła 93 596 osób (spadek o 31,2% od 2010 roku). Świadczenia przyznano na kwotę 257 625 zł (5. miejsce w kraju).

W analizowanym roku na Dolnym Śląsku opieką w **złóbkach** objętych było 12,5% dzieci do lat 3, co przekładało się na najwyższy udział w kraju (udział ten w 2010 roku wynosił zaledwie 4,5%).

MAPA 14. ODSETEK DZIECI OBJĘTYCH OPIEKĄ
W ŻŁOBKACH W POWIATACH
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Marginalizacja i wykluczenie społeczne. W Polsce w 2016 roku poniżej minimum egzystencji znalazło się 4,9% osób w gospodarstwach domowych. Sytuacja na Dolnym Śląsku wyglądała znacznie korzystniej: 2,9% osób w gospodarstwach domowych charakteryzowało się wskaźnikiem poniżej minimum egzystencji (granicy ubóstwa skrajnego), co daje 3. najkorzystniejszy wskaźnik wśród regionów. Według relatywnej granicy **ubóstwa** (50% średnich miesięcznych wydatków gospodarstw domowych), średnio w Polsce aż 13,9% osób w gospodarstwach domowych zagrożonych jest ubóstwem. Na Dolnym Śląsku wartość ta wynosiła 10,5%. Natomiast według ustawowej granicy ubóstwa (kwoty, która uprawnia do ubiegania się o przyznanie świadczenia z pomocy społecznej) w Polsce 12,7% osób w gospodarstwach domowych żyło poniżej granicy ubóstwa, a na Dolnym Śląsku 9,2%. Do grup ludności najbardziej zagrożonych marginalizacją i **wykluczeniem** społecznym należą osoby z niepełnosprawnościami. Według NSP² 2011 w Polsce osób z niepełnosprawnościami żyło 12,2% ogółu ludności, a na Dolnym Śląsku wskaźnik ten wynosił 13,2%. Natomiast wskaźnik zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami w wieku 16-64 lata w Województwie Dolnośląskim w 2016 r. (BAEL) wyniósł 25%, a w Polsce 22%. W głównej mierze decydują o tym problemy na rynku pracy. Na koniec grudnia 2016 roku w powiatowych urzędach pracy województwa dolnośląskiego było zarejestrowanych 7 140 bezrobotnych osób z niepełnosprawnościami. Udział

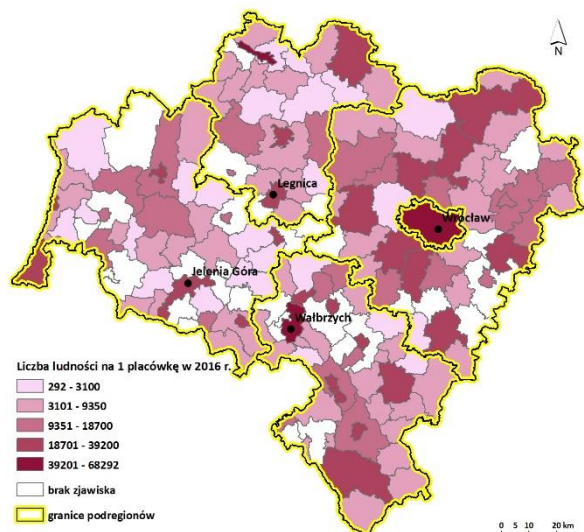
osób z niepełnosprawnościami w liczbie zarejestrowanych bezrobotnych był znacznie zróżnicowany: od 3,2% w powiecie wołowskim do 12,4% w powiecie zgorzeleckim. W 2016 roku na 6437 ofert pracy ogółem przypadało 477 ofert dla osób z niepełnosprawnościami. W sumie na 1000 bezrobotnych z niepełnosprawnościami przypadało 67 ofert pracy (przy średniej dla Polski wynoszącej 55).

Kapitał społeczny. Rozwój gospodarczy regionu powiązany jest nierozdzielnie z jego rozwojem społecznym. Pod względem liczby **fundacji, stowarzyszeń i organizacji społecznych** na 10 tys. mieszkańców Dolny Śląsk plasuje się na 2. miejscu w kraju. Przy średniej w kraju wynoszącej 36,8, w województwie dolnośląskim na 10 000 mieszkańców funkcjonowało 40,4 tego typu instytucji. W 2016 roku na Dolnym Śląsku powstało w przeliczeniu na 10 000 mieszkańców 2,16 nowych fundacji, stowarzyszeń i organizacji społecznych (w Polsce średnio 2,01). Co istotne przyrost tego typu instytucji w latach 2010-2016 był na Dolnym Śląsku najwyższy w kraju (zmiana o 42,68%). **Frekwencja wyborcza** na Dolnym Śląsku, zarówno w ostatnich wyborach samorządowych, prezydenckich jak i parlamentarnych każdorazowo była niższa od średniej dla kraju – m.in. w wyborach samorządowych do sejmików województw (w 2014 roku) na Dolnym Śląsku wzięło udział 44,67% uprawnionych, co było jedną z najniższych wartości w kraju (średnia w kraju 47,21%).

Kultura. W regionie w 2016 roku działały 593 **biblioteki i ich filie**, co stanowiło 7,4% ogólnej liczby tego typu placówek w kraju (w 2010 roku na Dolnym Śląsku było ich o 46 więcej). Pod względem **czytelnictwa** Dolny Śląsk wypada słabo w porównaniu z innymi regionami kraju. Na 1000 ludności członkami bibliotek jest zaledwie 156 osób (6. miejsce w kraju). Średnio w Polsce wartość wskaźnika wyniosła w 2016 roku 159 osób. Niestety, co najbardziej niepokojące, wartość tego wskaźnika z roku na rok obniża się. W latach 2010-2016 na Dolnym Śląsku zmniejszyła się także liczba **galerii i salonów sztuki** (z 25 do 23). Sukcesywnie wzrastała natomiast liczba **domów i ośrodków kultury oraz klubów i świetlic** (337 w 2016 roku). Trend rosnący wykazuje także liczba **imprez** organizowanych w domach kultury na terenie Dolnego Śląska.

² Narodowy Spis Powszechny

MAPA 15. LICZBA LUDNOŚCI PRZYPADAJĄCA NA 1 DOM, OŚRODEK KULTURY, KLUB I ŚWIETLICĘ W GMINACH W WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

W 2016 roku w województwie dolnośląskim funkcjonowały 72 **muzea** wraz z oddziałami, a ich stan zwiększył się o 14 placówek od 2010 roku (7,6% liczby takich instytucji w Polsce). Na tle pozostałych województw Dolny Śląsk plasował się na 5. pozycji pod względem liczby muzeów, a na 4. pozycji pod względem liczby zwiedzających. W 2016 roku działało w regionie 17 **teatrów i instytucji muzycznych** (4. miejsce w kraju). Instytucje te dysponowały 8 624 miejscami na widowniach w salach stałych i zorganizowano w nich 5 926 przedstawień i koncertów. W 2016 roku na Dolnym Śląsku działały też 42 **kina**, które dysponowały łącznie 28 836 miejscami na widowni. Odwiedziło je 4 882 862 widzów (wzrost o ponad 48% względem 2010 roku).

Sport. W 2016 roku na Dolnym Śląsku było zarejestrowanych 1 308 **klubów sportowych** (6. miejsce w kraju), których liczba w stosunku do 2010 roku wzrosła o 322 kluby. W tym samym roku odnotowano też 81 318 członków klubów, co oznaczało wzrost ich liczby względem 2010 roku o prawie 72% (5. miejsce w kraju).

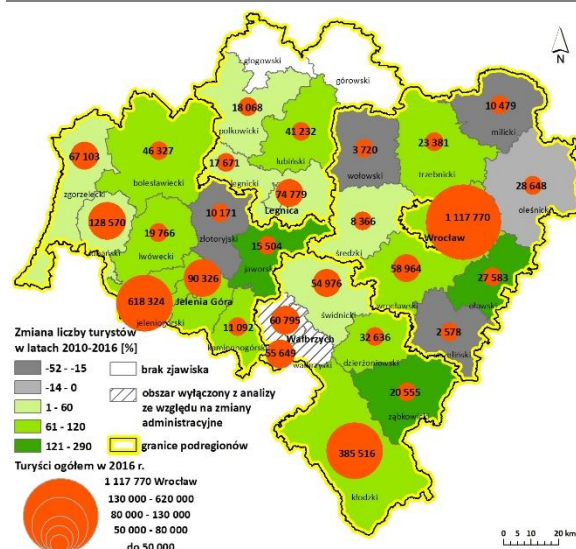
Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego. W województwie dolnośląskim funkcjonuje Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego. Członkami WRDS są: marszałek województwa, wojewoda, przedstawiciele reprezentatywnych organizacji związkowych oraz organizacji pracodawców. WRDS pełni rolę doradczą i opiniotwórczą. Do jej głównych kompetencji należy wyrażanie opinii w sprawach

objętych zakresem zadań związków zawodowych lub organizacji pracodawców, będących w kompetencji administracji rządowej i samorządowej z terenu województwa oraz opiniowanie projektów strategii rozwoju województwa i innych programów w zakresie objętym zadaniami związków zawodowych i organizacji pracodawców oraz przygotowywanie sprawozdań z realizacji tych zadań. Wojewódzka Rada Dialogu Społecznego może również rozpatrywać sprawy o zasięgu wojewódzkim, które zostały przekazane przez Radę Dialogu Społecznego, a także przekazywać Radzie Dialogu Społecznego oraz organom administracji publicznej rekomendowanych rozwiązań i propozycji zmian prawnych. WRDS ma również możliwość rozpatrywania spraw społecznych lub gospodarczych powodujących konflikty między pracodawcami a pracownikami, jeżeli zostaną one uznane za istotne dla zachowania pokoju społecznego.

TURYSTYKA

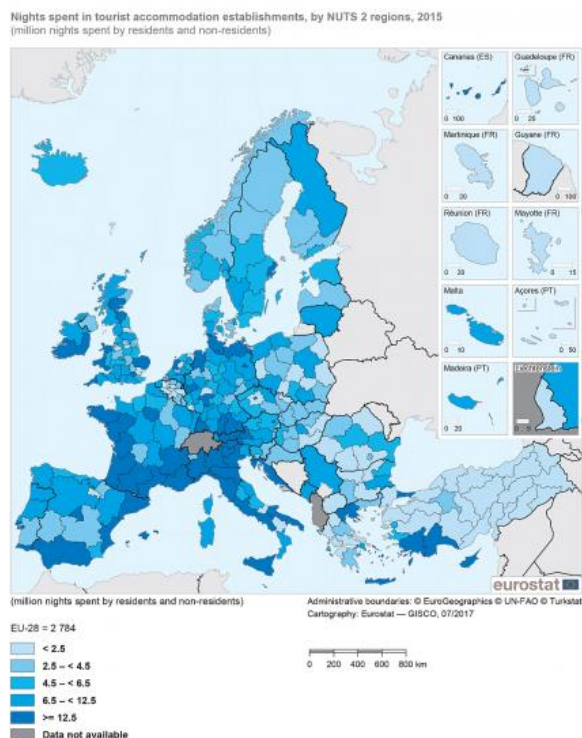
Największy **ruch turystyczny** w 2016 roku koncentrował się we Wrocławiu oraz w powiatach sudeckich, zaliczonych do obszarów o najwyższym stopniu rozwoju funkcji turystycznej w Polsce. W badanym okresie z bazy noclegowej województwa skorzystało 3,1 mln turystów, co stanowiło 10,2% liczby krajowych turystów.

MAPA 16. TURYSŢI KORZYSTAJĄCY Z OBIEKTÓW NOCLEGOWYCH W POWIATACH WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2010-2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

MAPA 17. LICZBA NOCLEGÓW WYKORZYSTANYCH
W TURYSTYCZNYCH OBIEKTACH NOCLEGOWYCH
W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2015].

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

Baza noclegowa w województwie dolnośląskim obejmowała w 2016 roku 950 obiektów noclegowych, co stanowiło 9% zasobów krajowych, w latach 2010-2016 liczba obiektów noclegowych w województwie wzrosła o 224 obiekty, a liczba miejsc noclegowych zwiększyła się o 25%. W 2016 roku województwo dolnośląskie z liczbą ponad 6,5 mln **noclegów** wykorzystanych w obiektach noclegowych znalazło się w grupie regionów europejskich wiodących pod względem wielkości obsługiwanego ruchu turystycznego. Liczba turystów zagranicznych korzystających z bazy noclegowej Dolnego Śląska osiągnęła w 2016 roku poziom 593 tysięcy, co stanowiło 9,3% ogółu turystów zagranicznych w kraju (wzrost o 30% od 2010 roku).

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– niższa od przeciętnej dla kraju liczba dzieci w wieku 3-5 lat przypadających na jedno miejsce w placówce wychowania przedszkolnego, – wzrost liczby studentów studiów trzeciego stopnia, – spadek liczby osób przypadających na szpitalny oddział ratunkowy, – najwyższy w kraju udział dzieci objętych opieką w żłobkach, – wzrost zaangażowania mieszkańców regionu w działalność artystyczną i kulturalną, – duży zasób instytucji muzealnych, scenicznych z atrakcyjnymi ekspozycjami, – wzrastająca liczba klubów sportowych oraz osób z nich korzystających, – spadek liczby osób zagrożonych ubóstwem wg relatywnej granicy ubóstwa – wysoka atrakcyjność turystyczna regionu oraz duży potencjał rozwojowy turystyki, oparte o silną całoroczną bazę uzdrowiskową i wypoczynkową oraz dużą różnorodność profili leczniczych dolnośląskich uzdrowisk.	– spadek liczby studentów i absolwentów, – niższa niż dla kraju zdawalność egzaminu maturalnego, – spadek wartości współczynnika skolaryzacji netto, – spadek liczby słuchaczy studiów podyplomowych, – nierównomierny dostęp do służby zdrowia w regionie, – wzrost udziału zasiłków stałych w ramach pieniężnych świadczeń pomocy społecznej, – niższe niż przeciętne dla kraju wartości wskaźników opisujących poziom czytelnictwa, – brak domów i ośrodków kultury we wszystkich gminach regionu, – brak wystarczającej oferty zatrudnienia dla osób z niepełnosprawnościami, – nierównomierne zasoby bazy noclegowej w atrakcyjnych turystycznie obszarach województwa oraz niedoinwestowanie urządzeń infrastruktury turystycznej na obszarach wypoczynkowych, w tym mała liczba skomercjalizowanych produktów turystycznych.

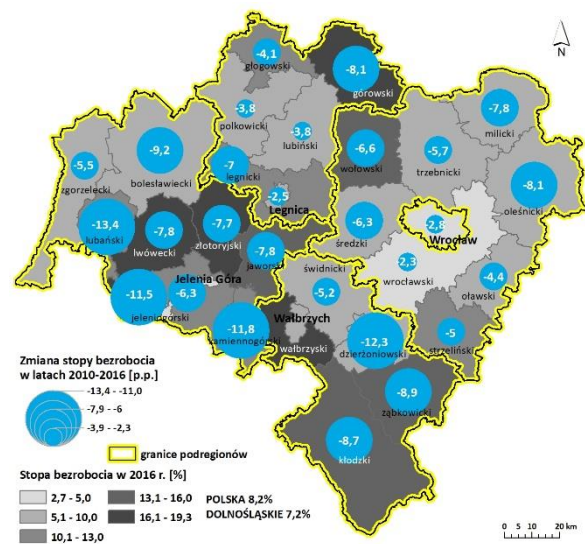
RYNEK PRACY

W województwie dolnośląskim w latach 2010-2016 **liczba pracujących** wzrosła o 9,3% (wg BAEL³). W 2016 roku, podobnie jak w latach poprzednich, zdecydowana większość osób pracowała w usługach (59%), kolejno w przemyśle i budownictwie (36%). Najniższy odsetek pracujących odnotowano w ramach sekcji PKD związanych z rolnictwem, łowiectwem lub leśnictwem (5%). W 2016 roku **wskaźnik zatrudnienia** (wg BAEL) określający odsetek ludności pracującej zawodowo w wieku od 15. do 64. roku życia wyniósł 53,3% i wzrósł o 5,2 p.p. w stosunku do danych z 2010 roku.

Od 2010 do 2016 roku udział **bezrobotnych zarejestrowanych** w liczbie ludności w wieku produkcyjnym spadł na Dolnym Śląsku w o 3,1 p.p. i wyniósł na koniec analizowanego okresu 4,8%.

Stopa bezrobocia rejestrowanego w tym czasie spadła o 5,9 p.p. i w 2016 roku wyniosła 7,2% (średnia krajowa 8,2%). Na tle innych województw dolnośląskie wyróżnia się tempem spadku bezrobocia.

MAPA 20. STOPA BEZROBOCIA I JEJ ZMIANA W POWIATACH WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2010-2016]

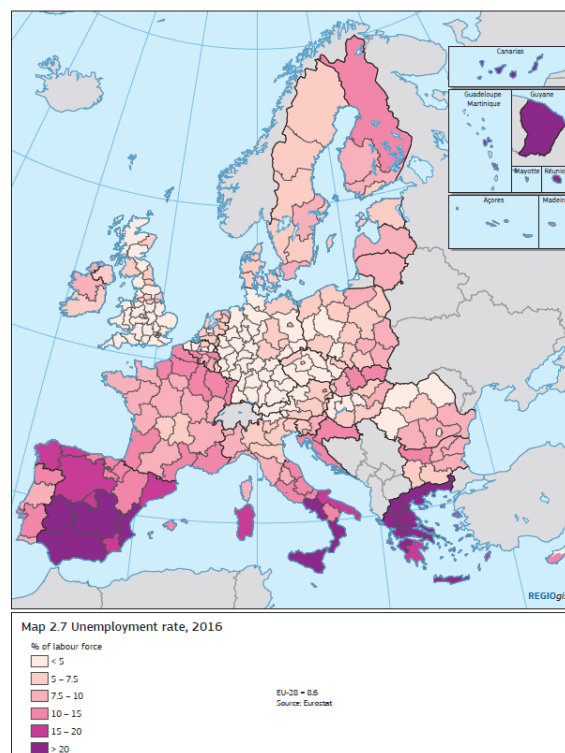

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

W 2016 r. najliczniejszą grupą bezrobotnych były osoby w wieku od 25 do 34 lat (25% ogółu bezrobotnych rejestrowanych), kolejno osoby w wieku: 55 lat i więcej (24%), 35-44 lata (22%), 45-54 lata (18%), 24 lata i mniej (10%). Pod względem wykształcenia główną grupę bezrobotnych stanowiły osoby z wykształceniem gimnazjalnym i niższym. Osoby pozostające bez pracy powyżej 24 miesięcy stanowiły 20,9% ogółu bezrobotnych rejestrowanych.

Stopa bezrobocia w grupie wiekowej 15-74 lat (wg Eurostat) wynosiła na Dolnym Śląsku w 2016 roku 5,5% i kształtowała się na poziomie niższym niż średnia europejska (8,6%). Należy jednak zaznaczyć, że wszystkie regiony sąsiadujące z województwem dolnośląskim cechowały się niższym bezrobociem – zarówno regiony polskie: lubuskie (4,7%), wielkopolskie (4,8%), opolskie (5,0%), jak i zagraniczne: Stredni Morava (3,9%), Severovýchod (4,0%), Saksonia (5,0%).

MAPA 21. STOPA BEZROBOCIA W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2016]

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

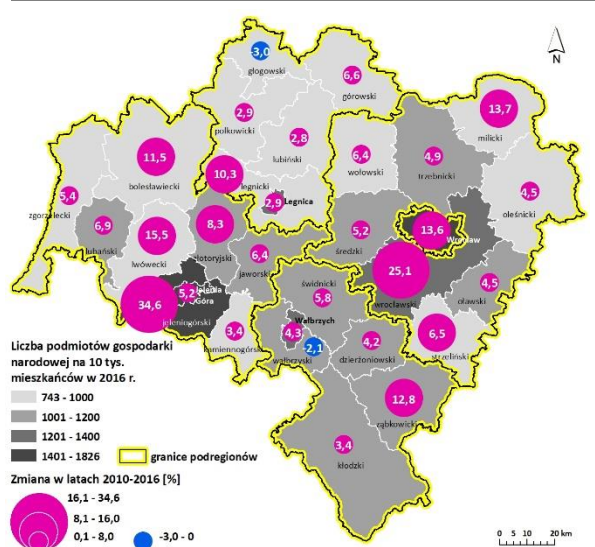
³ Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL) jest prowadzone od maja 1992 r. przez Główny Urząd Statystyczny co kwartał zgodnie z metodyką Międzynarodowej Organizacji Pracy. Badaniem objęte są osoby będące członkami wylosowanych gospodarstw domowych, przy czym w każdej fali badania wymieniana jest ¼ składu próby.

PRZEDSIĘBIORCZOŚĆ I INNOWACYJNOŚĆ

Do rejestru REGON na Dolnym Śląsku wpisanych jest ponad 361,3 tys. **podmiotów gospodarczych** (8,5% podmiotów w kraju), a od 2010 roku ich liczba wzrosła o 9%. Podobnie jak w poprzednich latach, w 2016 roku region plasował się na 5. miejscu w kraju. Na 10 tys. ludności województwa dolnośląskiego przypadało 1 244 podmiotów gospodarczych wpisanych do rejestru REGON, czyli powyżej średniej krajowej wynoszącej 1 103.

W sektorze prywatnym działa 94,7% podmiotów gospodarki narodowej, co jest najniższym udziałem wśród województw w Polsce. 96,5% wszystkich zarejestrowanych w regionie przedsiębiorstw stanowią mikroprzedsiębiorstwa zatrudniające do 9 pracowników. Na Dolnym Śląsku działalność prowadzą 63 przedsiębiorstwa deklarujące zatrudnienie powyżej 1000 osób (8,3% tej wielkości podmiotów w kraju).

MAPA 22. LICZBA PODMIOTÓW GOSPODARKI
NARODOWEJ WPISANYCH DO REJESTRU
REGON NA 10 TYS. MIESZKAŃCÓW
W POWIATACH WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO [2016]

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Ze względu na **strukturę branżową** – największą liczbę dolnośląskich przedsiębiorstw odnotowano wśród podmiotów gospodarczych prowadzących działalność w handlu hurtowym i detalicznym oraz naprawie pojazdów samochodowych (23,2%). Nowe podmioty zarejestrowano głównie w sekcjach: handel; naprawa pojazdów samochodowych, budownictwo oraz działalność profesjonalna, naukowa i techniczna.

Działalność gospodarczą prowadzi w regionie 234,6 tys. **osób fizycznych**, których liczba ok. 81 osób na 1000 ludności, przewyższa średnią w kraju (77).

Pod względem natężenia strumienia „narodzin” firm województwo dolnośląskie plasowało się w 2016 roku na 4. miejscu w kraju. Skłonność do zakładania własnej działalności gospodarczej wzrosła w działach: działalność związana z oprogramowaniem, działalność firm centralnych (*head offices*); doradztwo związane z zarządzaniem, działalność związana z administracyjną obsługą biura.

W województwie dolnośląskim funkcjonuje kilkadziesiąt **instytucji i firm otoczenia biznesu**, które stanowią wsparcie dla przedsiębiorców m.in. w procesie tworzenia, prowadzenia i rozwoju firmy, w zakresie szkoleń, doradztwa, wdrażania projektów opartych na nowoczesnych technologiach, usług B+R itp. Szczególnie istotną rolę odgrywają instytucje wspierające przedsiębiorczość, rozwiązania proinwestycyjne, komercjalizacje badań naukowych i innowacyjność przedsiębiorstw, do których zalicza się: parki technologiczne, naukowe i naukowo-technologiczne⁴, centra transferu technologii⁵, agencje rozwoju regionalnego⁶, inkubatory technologiczne i inkubatory przedsiębiorczości⁷.

4 Dolnośląski Park Innowacji i Nauki S.A., Dolnośląski Park Technologiczny „T-Park”, Legnicki Park Technologiczny LETIA S.A., Wrocławski Park Technologiczny S.A., Wrocławski Park Przemysłowy S.A., Głogowski Park Przemysłowy Sp. z o.o..

5 Wrocławskie Centrum Transferu Technologii Politechniki Wrocławskiej, Ośrodek Innowacji NOT w Legnicy, we Wrocławiu, w Świdnicy, Medyczne Centrum Transferu Technologii, Wrocławskie Centrum Badań EIT+ Sp. z o.o.

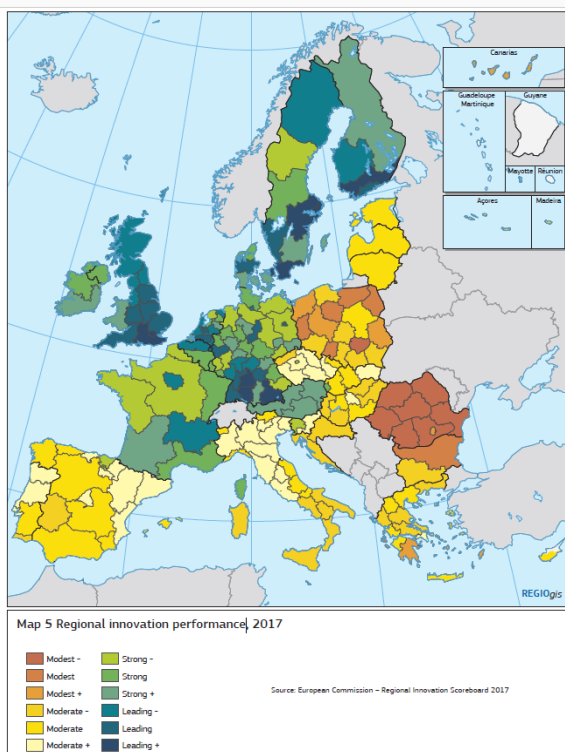
6 Agencja Rozwoju Aglomeracji Wrocławskiej S.A., Agencja Rozwoju Regionalnego AGROREG S. A. w Nowej Rudzie, Agencja Rozwoju Regionalnego ARLEG S.A. w Legnicy, Convention Bureau-Wrocław, Dolnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. Szczawno Zdrój, Dolnośląska Agencja Współpracy Gospodarczej, Sp. z o.o. we Wrocławiu, Karkonoska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A. w Jeleniej Górze, Wrocławska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A., Agencja Rozwoju Innowacji S.A. we Wrocławiu.

7 Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Politechniki Wrocławskiej, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu, Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, Centrum Technologii Energetycznych w Świdnicy, Centrum Wspierania Przedsiębiorczości we Wrocławiu, Dolnośląski Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości przy Wrocławskim Parku Technologicznym S.A., Inkubator Technologiczny - Dolnośląski Park Innowacji i Nauki S.A., Inkubator Przedsiębiorczości DAWG sp. z o.o., Inkubator Przedsiębiorczości i Technologii WPT.

W 2015 roku w województwie funkcjonowały 304 **jednostki badawczo-rozwojowe** (255 jednostek pochodziło z sektora przedsiębiorstw). Od 2010 roku do 2015 roku zaobserwowano dynamiczny wzrost liczby podmiotów działających w obszarze badań naukowych i prac rozwojowych (zmiana wynosząca 108% wartości bazowej z 2010 roku). W tym samym czasie zwiększył się także udział osób zatrudnionych w B+R w liczbie osób pracujących ogółem z 0,75% do 1,05% i przewyższa średnią dla Polski o 0,08 punktu procentowego.

Od 2012 do 2014 roku udział **innowacyjnych przedsiębiorstw przemysłowych** Dolnego Śląska w liczbie wszystkich przedsiębiorstw w regionie był wyższy od średniej krajowej. W 2015 roku udział ten na Dolnym Śląsku (17,05%) obniżył się poniżej średniej krajowej (17,58%) i uplasował region na 8 pozycji w kraju po województwach: opolskim (21,52%), podlaskim (20,59%), małopolskim (20,43%), śląskim (19,58%), lubelskim (18,39%), podkarpackim (17,28%), mazowieckim (17,20%).

MAPA 23. REGIONALNE OSIĄGNIĘCIA W ZAKRESIE INNOWACYJNOŚCI W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2017]

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

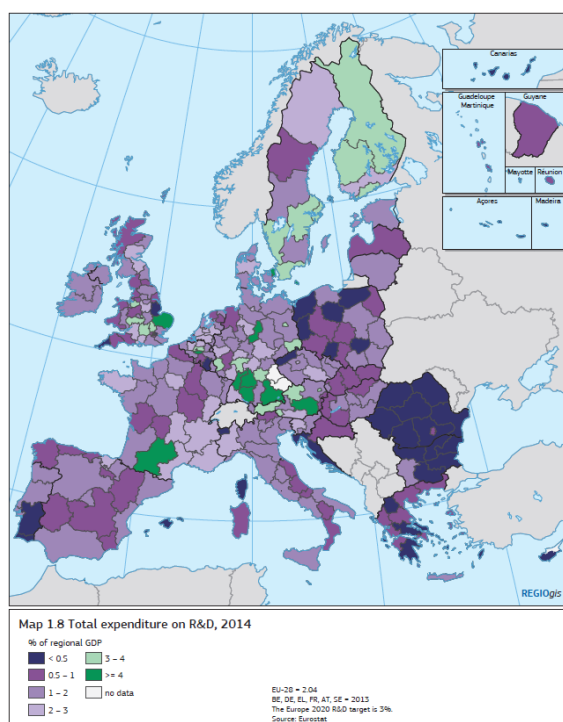
Szansą na rozwój innowacyjnych przedsiębiorstw jest koncentracja wsparcia publicznego na **regionalnych inteligentnych specjalizacjach**. Zarząd Województwa w dokumencie „Ramy Strategiczne na rzecz inteligentnych specjalizacji Dolnego Śląska” wskazał sześć kluczowych obszarów wraz z mechanizmami ich weryfikacji poprzez proces przedsiębiorczego odkrywania, który jest stałym dialogiem między władzą regionalną, sferą nauki i biznesem. Na liście dolnośląskich inteligentnych specjalizacji znalazły się: branża chemiczna i farmaceutyczna, mobilność przestrzenna, żywność wysokiej jakości, surowce naturalne i wtórne, produkcja maszyn i urządzeń, obróbka materiałów, technologie informacyjno – komunikacyjne (ICT).

W 2015 roku **nakłady inwestycyjne** ponoszone w województwie dolnośląskim na działalność B+R (435 003,5 tys. zł) plasowały region na 3. pozycji po województwach mazowieckim (1 630 099,7 tys. zł) i małopolskim (575 476,2 tys. zł), niewiele przewyższając nakłady ponoszone na inwestycje przez województwo wielkopolskie (421 334,9 tys. zł). Największą dynamikę zmiany wysokości nakładów inwestycyjnych poniesionych przez przedsiębiorstwa w latach 2010-2015 odnotowano na terenie powiatów: głogowskiego (299%), trzebnickiego (248%), wołowskiego (211%), zgorzeleckiego i górowskiego (po 193%). Najmniejszą dynamikę ww. zmian zarejestrowano w powiatach: wałbrzyskim (-83%), milickim (-79%), jeleniogórskim (-42%), oławskim (12%) i kamiennogórskim (19%). W układach aglomeracyjnych największą dynamikę zmian w analizowanym okresie zaobserwowano na terenie Aglomeracji Legnickiej – 72% (obszar powiatów: legnickiego i miasta Legnica) oraz Aglomeracji Wrocławskiej – 59% (obszar powiatów: trzebnickiego, średzkiego, wrocławskiego i miasta Wrocław), natomiast najniższa dynamika cechowała Aglomerację Jeleniogórską – 19% (obszar powiatów: jeleniogórskiego i miasta Jelenia Góra) oraz Aglomerację Wałbrzyską – 42% (obszar powiatów: świdnickiego, wałbrzyskiego i miasta Wałbrzych).

W 2015 roku najwyższą wartością ułożonych inwestycji przez przedsiębiorców ogółem wyróżniła się Aglomeracja Wrocławska (6 487,7 mln zł), a następnie kolejno Aglomeracje: Wałbrzyska (1 071,9 mln zł), Legnicka (594,9 mln zł) i Jeleniogórska (505,5 mln zł).

W latach 2010-2015 **udział nakładów inwestycyjnych w nakładach ogółem** ponoszonych w województwie dolnośląskim na działalność B+R wzrosła o 8%, sytuując tym samym region na 3. pozycji po województwach świętokrzyskim (wzrost o 22%) i podlaskim (wzrost o 16%), podczas gdy w ościennym województwie wielkopolskim nastąpił w tym samym czasie 1% spadek ww. udziału, a w Polsce udział ten utrzymał się na niezmiennym poziomie 26%.

MAPA 24. NAKŁADY NA DZIAŁALNOŚĆ BADAWCZO-ROZWOJOWĄ W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2014]

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

Pod względem **udziału nakładów finansowanych z sektora przedsiębiorstw w nakładach ponoszonych na działalność B+R** ogółem w 2015 roku województwo dolnośląskie zajmowało 7. miejsce (38,2%) po województwach podkarpackim (63,8%), kujawsko-pomorskim (53,9%), pomorskim (51,7%), śląskim (44,8%), małopolskim (41%) i lubuskim (40,3%). Od 2010 roku na Dolnym Śląsku odnotowano w tym samym czasie zaledwie 4,5% wzrost udziału nakładów finansowanych z sektora przedsiębiorstw w nakładach ponoszonych na działalność B+R (niższy odnotowano tylko w województwie lubelskim - 2,9%).

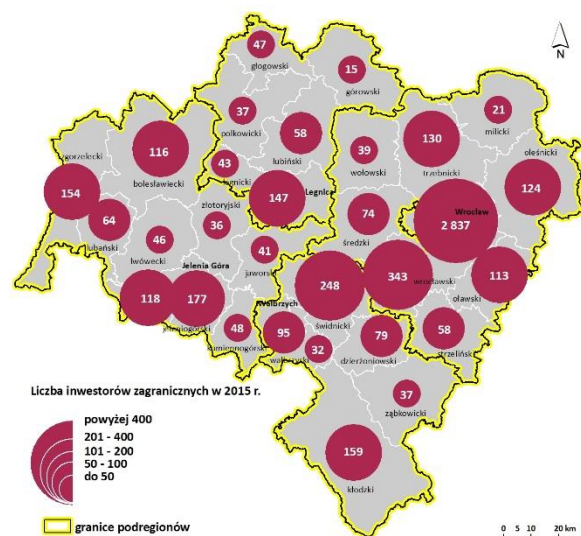
Specjalne Strefy Ekonomiczne (SSE) stanowią wyodrębnione administracyjnie obszary Polski, gdzie inwestorzy mogą prowadzić działalność gospodarczą na

preferencyjnych warunkach. Przedsiębiorstwa zlokalizowane w strefach mają zapewnione ulgi, zwolnienia podatkowe oraz atrakcyjne, uzbrojone tereny. Dolny Śląsk dysponuje największą w Polsce liczbą obszarów SSE i miejsc dostępnych pod inwestycje. Zajmują one ogółem około 3,6 tys. ha w 55 podstrefach, funkcjonujących w ramach 4 stref (legnicka, kamiennogórska, tarnobrzeska, wałbrzyska). Do czerwca 2015 roku na terenach SSE wydanych było w województwie 369 ważnych zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej, zgodnie z którymi inwestorzy zadeklarowali zatrudnienie ponad 61 tysięcy osób.

INWESTORZY ZAGRANICZNI I HANDEL ZAGRANICZNY

W 2015 roku pod względem liczby **inwestorów zagranicznych** region plasował się na 4. miejscu wśród polskich województw. Ponad połowa z nich (52,4%) miała siedzibę we Wrocławiu, a kolejne miejsca zajmowały powiaty: wrocławski (9,1%) i świdnicki (4,1%). Zainwestowany w 2015 roku na Dolnym Śląsku **kapitał zagraniczny** w przeliczeniu na 1 mieszkańca w wieku produkcyjnym wynosił średnio 9 254 zł, powyżej średniej krajowej wynoszącej 8 494,97 zł. Najwyższy kapitał zagraniczny na Dolnym Śląsku ulokowali przedsiębiorcy niemieccy, a w dalszej kolejności holenderscy i francuscy. Wśród podmiotów zagranicznych dominowały mikroprzedsiębiorstwa.

MAPA 25. LICZBA INWESTORÓW ZAGRANICZNYCH W POWIATACH WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2015]

Źródło: opracowanie własne na podstawie Bazy REGON, GUS.

Dolny Śląsk charakteryzuje najwyższy w Polsce udział **eksportu** w PKB generowanym w regionie. Ponad połowę eksportu z Dolnego Śląska stanowi wartość towarów sprzedanych przez duże przedsiębiorstwa. Niezwykle istotny pozostaje jednak fakt, że swoje produkty eksportuje również znaczna liczba mikro i małych firm z regionu.

Dolny Śląsk należy do czołówki **eksporterów** w Polsce – w 2014 roku zajmował 4. miejsce wśród województw pod względem wartości sprzedaży eksportowej wynoszącej 16,65 mld euro i generował ponad 10% eksportu Polski. Główne grupy towarowe eksportowane z Dolnego Śląska pozostają niezmiennie od lat, co związane jest z koncentracją przemysłu elektromaszynowego, branży motoryzacyjnej i przemysłu miedziowego.

Bardzo istotną rolę w eksporcie regionu odgrywa przemysł wydobywczy. Z województwa dolnośląskiego za granicę trafia 85% polskiej miedzi i artykułów z miedzi, niemal 3/4 polskich kamieni i metali szlachetnych oraz wytworzonych z nich wyrobów.

Blisko 70% obrotów w eksporcie powstaje dzięki 5 grupom towarowym: maszyny i urządzenia mechaniczne oraz ich części, kotły (21%), miedź i wyroby z miedzi (15%), maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części, rejestratory i odtwarzacze dźwięku oraz rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku (15%), pojazdy nieszynowe oraz ich części i akcesoria (11%), meble, pościel, materace, lampy, reklamy świetlne, budynki prefabrykowane (7%). Głównymi kierunkami dolnośląskiego eksportu w 2014 roku były: Niemcy (33,9%), Republika Czeska (10,8%), Wielka Brytania (7,1%), Francja (5,9%) i Chiny (3,8%).

ROLNICTWO

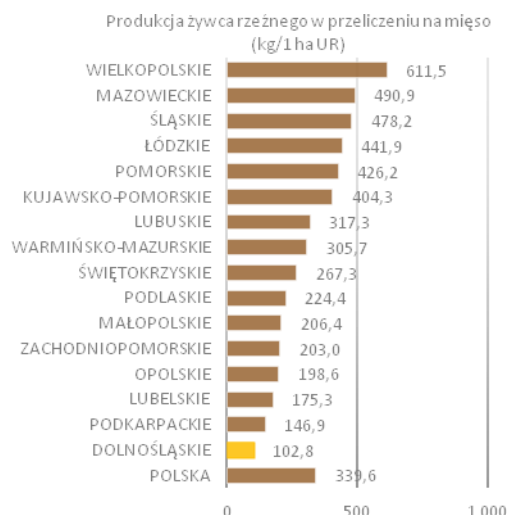
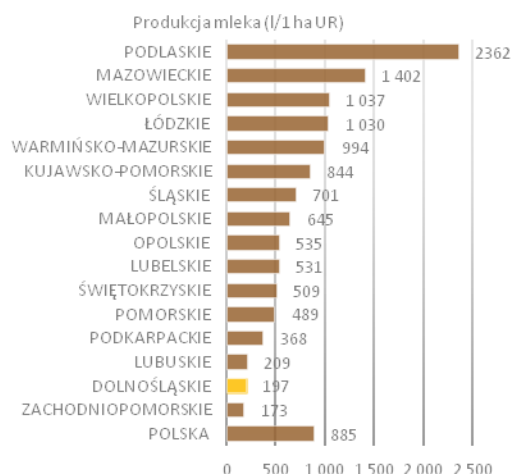
Produkcja rolnicza, zwłaszcza roślinna, jest nadal jedną z dominujących funkcji obszarów wiejskich województwa dolnośląskiego. W 2016 roku uzyskane w województwie **plony** z ha przewyższały średnie krajowe i stawiały Dolny Śląsk w grupie regionów osiągających z 1 ha najwyższe plony roślin rolniczych. Natomiast w zakresie **produkcji zwierzęcej** od lat notuje się w regionie znacznie gorsze wyniki niż średnie w kraju. O ponad połowę niższy od średniej w kraju pozostaje wskaźnik ilości zwierząt (bydła i trzody chlewnej) mierzony na 100 ha użytków rolnych.

We władaniu osób fizycznych znajduje się obecnie 69,3% zasobów użytków rolnych w województwie,

z czego większość wchodzi w skład indywidualnych **gospodarstw rolnych**.

W 2016 roku funkcjonowało ich w województwie dolnośląskim 55 993, co stanowiło ok. 4% gospodarstw rolnych w Polsce, z czego 54 786 to gospodarstwa posiadające powyżej 1 ha użytków rolnych, a 1 122 to gospodarstwa wielkopowierzchniowe, liczące ponad 100 ha użytków rolnych. Na Dolnym Śląsku średnia powierzchnia użytków rolnych w indywidualnym gospodarstwie rolnym, w grupie gospodarstw powyżej 1 ha, wynosi 13,2 ha, co stawia województwo na 8. miejscu w kraju, przy średniej dla Polski wynoszącej 9,5 ha.

WYKRES 1. WYNIKI PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ
W WOJEWÓDZTWACH W POLSCE [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

W latach 2010-2016 nastąpił w regionie spadek zainteresowania prowadzeniem **produkcji ekologicznej**. Od 2010 roku ilość gospodarstw ekologicznych spadła o 414 i obecnie wynosi 813 (11. miejsce w kraju), zajmując powierzchnię 5 346 ha użytków rolnych (8. miejsce w kraju). W Polsce od 2010 do 2016 roku liczba gospodarstw ekologicznych wzrosła z 20 582 do 22 435.

PRZEMYSŁ I GÓRNICTWO

Na Dolnym Śląsku w 2016 roku funkcjonowało 26 754 **podmiotów przetwórstwa przemysłowego** (sekcja C) oraz 41 604 związanych z **budownictwem** (sekcja F). Odpowiednio stanowiło to 7,1% i 8,4% tego typu firm w całym kraju. Wzrost liczby podmiotów w stosunku do 2010 roku wystąpił w obu wskazanych sekcjach (2 217 jednostek w budownictwie i 1 183 w przetwórstwie przemysłowym). **Produkcja sprzedana przemysłu** w 2015 roku kształtowała się na poziomie 113 883,4 mln zł (w przeliczeniu na mieszkańca było to 39 198 zł). Wartość ta stanowiła 9,1% całości produkcji sprzedanej przemysłu w Polsce, natomiast wartość sprzedana przemysłu per capita osiągnęła 120% przeciętnej wartości krajowej (4. miejsce w Polsce) i wzrosła od 2010 roku o 28,0%.

Wydobycie **węgla brunatnego** w 2016 roku wyniosło 7 533 mln ton, co stanowiło 12,5% produkcji krajowej i w ostatnich 3 latach utrzymuje się na stałym poziomie. Wydobycie **gazu ziemnego** ze złóż zlokalizowanych na Dolnym Śląsku wzrosło od 2010 roku o 35% do 973,41 mln m³ i stanowi około 18-19% produkcji krajowej. Jedyne w Polsce dolnośląskie kopalnie **rud miedzi** są największymi kopalniami w Europie. W latach 2010-2016 odnotowano wzrost wydobywania rudy miedzi (o 42,5%) przy jednoczesnym spadku zawartości Cu w rudzie (do 1,5%). Wydobycie **kamieni łamanych i blocznych** ogółem rosło do 2011 roku, kiedy to osiągnęło rekordowy poziom 38 727 tys. ton. W 2012 roku spadło o 27,3% do poziomu z 2010 roku i obecnie (2016) utrzymuje się na poziomie 25-26 mln ton rocznie, co stanowi 43,1% krajowego wydobywania ogółem. Udział dolnośląskich **magmowych i metamorficznych kamieni łamanych i blocznych** w produkcji krajowej to 98,0%.

MARKA PRODUKTÓW REGIONALNYCH

Dolny Śląsk to miejsce pochodzenia wielu znanych marek, zarówno tych najsilniej postrzeganych na rynku: produktowych i usługowych, jak i marek oraz renomowanych miejsc i wydarzeń.

Województwo dolnośląskie charakteryzuje się bogactwem zasobów przyrodniczych oraz mnogością surowców. To na ich bazie swoje pozycje budują KGHM, Uzdrowiska Dolnośląskie, producenci granitu, wód mineralnych czy ceramiki i szkła kryształowego oraz porcelany (Staropolanka, Ceramika Bolesławiecka, Huta Szkła Julia czy producenci kosmetyków: Tołpa, Hasco-Lek, Oleofarm, Clarena). Wysoką renomę posiadają także miejsca, jak Zamek Książ, Hala Stulecia czy Dolina Pałaców i Ogrodów, a także wydarzenia: Międzynarodowy Festiwal Oratoryjno-Kantatowy "Wratislavia Cantans", Przegląd Piosenki Aktorskiej.

Stały zrównoważony rozwój wiodących marek w głównej mierze zależy od dobrze wykształconych kadr, których w województwie dolnośląskim nie brakuje, dzięki posiadanemu potencjałowi uczelni wyższych w regionie: m.in. Uniwersytet Wrocławski, Uniwersytet Ekonomiczny, Uniwersytet Przyrodniczy, Politechnika Wrocławska.

Dolny Śląsk to miejsce pochodzenia bardzo znanych marek w dziedzinie usług. Getin Holding, Work Service, KR D, Kruk SA czy Impel to przedsiębiorstwa, które powstały w ciągu ostatnich 20 lat, a swoją obecną pozycją rynkową i obszarowi prowadzenia działalności dorównują i konkurują ze światowymi korporacjami z kilkudziesięcioletnią historią.

Dolny Śląsk postrzegany jest jako kolebka przemysłu ciężkiego, chemicznego, farmaceutycznego. Wrocławska firma Selenia powstała w 1992 roku i z powodzeniem działa dziś w 70 krajach na świecie oferując nowoczesne technologie z wykorzystaniem pian, silikonów i uszczelnaczy. Grupa AB, producent i dystrybutor obuwia CCC, firma Tarczyński czy Getin Holding działają nie tylko w Polsce, ale również poza jej granicami.

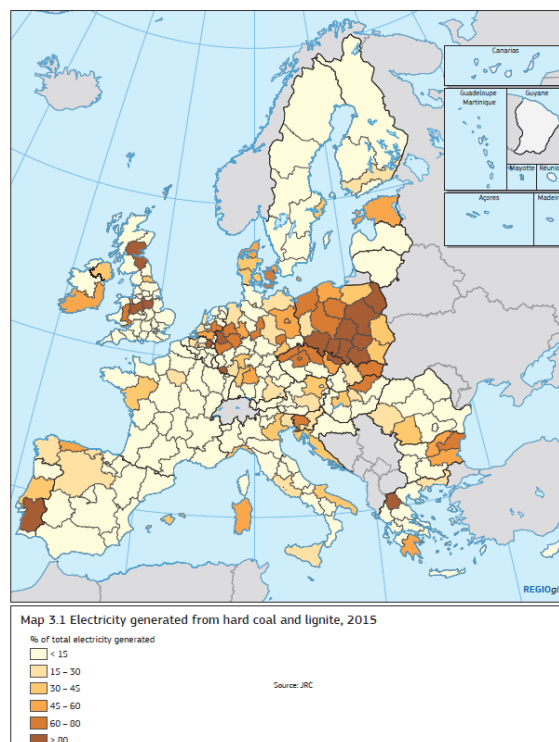
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– rosnąca wartość PKB i WDB ogółem oraz per capita regionu, – wysoki odsetek wartości dodanej brutto generowanej przez sektor przemysłowy, – wysoki udział jednostek B+R pochodzących z sektora przedsiębiorstw oraz dynamiczny wzrost ich ilości, – wysoka atrakcyjność inwestycyjna, w tym aktywna działalność i rozwój specjalnych stref ekonomicznych oraz terenów przeznaczonych pod funkcje gospodarcze, – spadek bezrobocia, – proeksportowa orientacja przedsiębiorstw, – relatywnie duża koncentracja inwestycji zagranicznych, – rosnąca średnia wielkość gospodarstwa rolnego, – istotna rola w eksploatacji jedynych w kraju i jedynych z ważniejszych w świecie złóż rud miedzi i srebra oraz w produkcji węgla brunatnego, metamorficznych i magmowych kamieni łamanych i blocznych oraz wielu innych kopalin użytecznych.	– duże dysproporcje wewnętrzne w tworzeniu PKB i WDB regionu, – utrzymujący się niski udział nakładów na działalność B+R finansowanych z sektora przedsiębiorstw w nakładach na działalność B+R ogółem oraz niski udział osób zatrudnionych w B+R w liczbie osób pracujących ogółem, – niski odsetek przedsiębiorstw innowacyjnych lub ponoszących nakłady na innowacje oraz niska skłonność do współpracy podmiotów gospodarczych w tym zakresie, – monokultura przemysłowa w Legnicko-Głogowskim Okręgu Miedziowym, – znaczny udział długotrwale bezrobotnych, – niska i spadająca liczba osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, – mało korzystna struktura obszarowa gospodarstw rolnych, niski poziom produkcji zwierzęcej, w tym żywności rzeźnego i mleka oraz spadek zainteresowania prowadzeniem produkcji ekologicznej.

1.5. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

Produkcja energii elektrycznej w województwie dolnośląskim w latach 2010-2016 utrzymywała się na wyższym poziomie od średniej produkcji w innych województwach. W 2016 roku wynosiła ok. 11 TWh (6. miejsce w kraju) i była o 18% niższa od poziomu produkcji energii elektrycznej w 2010 roku⁸. Na tle regionów UE, Dolny Śląsk wyróżnia się wysokim poziomem produkcji energii elektrycznej ze źródeł konwencjonalnych. Zużycie energii elektrycznej ogółem na 1 mieszkańca na terenie województwa w 2016 roku wynosiło 4 594,03 kWh i od 2010 roku wzrosło o 9%. W województwie funkcjonuje 159 elektrowni opartych o **odnawialne źródła energii** (OZE) o łącznej mocy 376,494 MW. Jeszcze w 2015 roku Województwo dolnośląskie osiągało, wśród regionów UE, jeden z najniższych poziomów produkcji energii elektrycznej z OZE. W 2016 roku udział energii odnawialnej w produkcji energii elektrycznej ogółem wynosił w regionie 6,5% i nie przekraczał średniej dla Polski wynoszącej 13,7%, a od 2010 do 2016 roku najdynamiczniej rozwinął się w produkcji energii elektrycznej z OZE rynek energetyki wiatrowej.

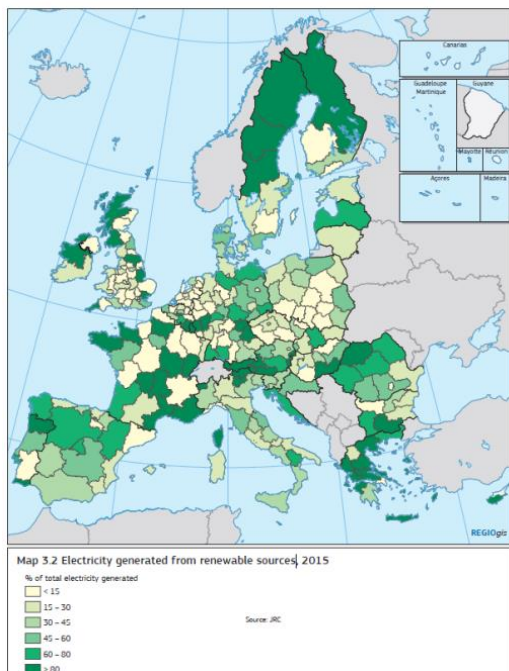
⁸ Podstawowym źródłem energii elektrycznej na terenie województwa jest konwencjonalna elektrownia systemowa PGE GiEK S.A. Oddział Elektrownia Turów zlokalizowana w gminie Bogatynia (moc zainstalowana elektrowni od 2014 roku zmniejszyła się i wynosi 1 498,8 MW).

MAPA 26. ENERGIA ELEKTRYCZNA Z WĘGLA KAMIENNEGO I BRUNATNEGO W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2015].

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

MAPA 27. ENERGIA ELEKTRYCZNA WYTWARZANA Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII W REGIONACH NUTS2 W EUROPIE [2015].

Źródło: Seventh report on economic, social and territorial cohesion, 2017.

Długość **sieci gazowej** w regionie w 2016 roku, wynosiła 9 239,3 km i klasyfikowała województwo na 6. miejscu w kraju. Od 2010 do 2016 roku długość sieci gazowej na Dolnym Śląsku wzrosła o 14,6%. W 2016 roku 61,2% mieszkańców województwa korzystało z gazu ziemnego doprowadzanego sieciowo, przy czym nadal występują dysproporcje pomiędzy dostępem do sieci gazowej w miastach i na obszarach wiejskich.

W latach 2010-2016 całkowita długość rozdzielczej **sieci wodociągowej** wzrosła na terenie Dolnego Śląska o 1 419 km (tj. o 9,8%). W 2016 roku z sieci wodociągowej korzystało 94,9% ogółu ludności województwa. Wszystkie miasta regionu posiadały wodociągi komunalne, z których korzystało 97,7% ludności. Natomiast na terenach wiejskich od 2010 roku nastąpił znaczny przyrost liczby użytkowników sieci wodociągowych i w 2016 roku wynosił on 88,8% ogółu ludności. Różnica pomiędzy odsetkiem ludności korzystającej z wodociągu i kanalizacji od 2010 roku sukcesywnie spada i w 2016 roku wynosiła 18,6%, przy czym w miastach wartość ta wynosi 6,9%, natomiast na terenach wiejskich aż 44,6%.

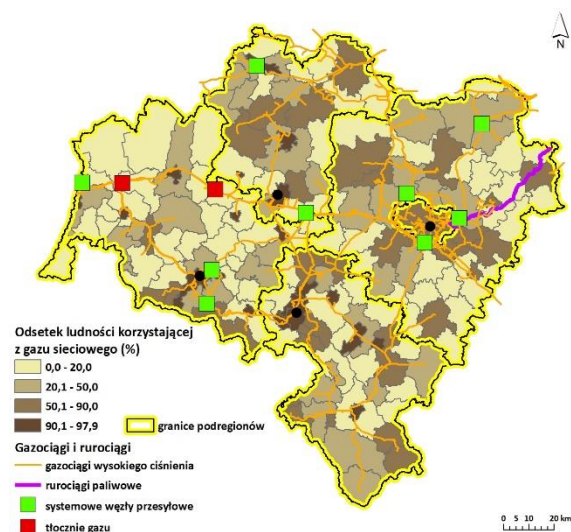
Długość **sieci kanalizacyjnej** w regionie wzrosła od 2010 roku o 35,6% i w 2016 roku wynosiła 11 186,9 km, a województwo dolnośląskie zajmowało 6. miejsce w kraju pod względem długości czynnej sieci

kanalizacyjnej oddanej do użytku. W 2016 roku z oczyszczalni korzystało 80,7% mieszkańców (3. miejsce w kraju), z czego 96,5% w miastach i 45,8% na wsi.

Od 2010 roku na Dolnym Śląsku ilość zmieszanych **odpadów** zebranych w ciągu roku na 1 mieszkańca ulega wahaniom. Od 2013 roku zauważalny jest jednak coroczny wzrost wartości wskaźnika. Jednocześnie systematycznie wzrasta ilość odpadów zebranych selektywnie. Od 2010 roku nastąpił wzrost udziału odpadów zebranych selektywnie w stosunku do ogółu odpadów, z wartości 7,1% do 21,3%, (średnia dla Polski - 25,2%).

Województwo dolnośląskie, realizując zasady zrównoważonego i niskoemisyjnego rozwoju, wspiera przekształcenie gospodarki regionu z dotychczas obowiązującego systemu gospodarki linearnej opartej na zasadzie „weź – wyprodukuj – zużyj – wyrzuć” w stronę bardziej efektywnej i przyjaznej dla środowiska **Gospodarki Obiegu Zamkniętego (GOZ)**. Przejście na GOZ zwiększy konkurencyjność regionalnych podmiotów gospodarczych, ochroni przedsiębiorstwa przed niedoborem zasobów i niestabilnością cen, przyczyni się do wydajniejszej produkcji oraz konsumpcji, otworzy nowe możliwości biznesowe oraz innowacyjne.

MAPA 28. ZAOPATRZENIE W GAZ NA TERENIE WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

W województwie dolnośląskim w 2015 roku 54,1% urzędów posiadało własną **stronę internetową**, co plasowało województwo nieznacznie poniżej średniej dla Polski wynoszącej 54,5%. Niższy był również stopień wykorzystania systemu elektronicznego zarządzania

dokumentami EDZ, który to dla województwa dolnośląskiego osiągnął poziom 39,5%, przy średniej w Polsce wynoszącej 50,4%. W 2014 roku wśród urzędów na Dolnym Śląsku jedynie 41,4% udostępniało dane przestrzenne, co na tle Polski plasowało województwo poniżej średniej wynoszącej 47%.

W przedsiębiorstwach prowadzących działalność na Dolnym Śląsku w 2015 roku aż 97,4% wykorzystywało **komputer**. Pod tym względem region zajmował 1. miejsce w kraju, przy średniej dla Polski wynoszącej 94%. Podobnie wysoko plasuje się Dolny Śląsk pod względem korzystania przez regionalnych przedsiębiorców z **Internetu**. W 2015 roku 95,7% przedsiębiorstw z Dolnego Śląska posługiwało się Internetem i było to najwyższe wykorzystanie w kraju (średnia krajowa wynosiła 92,7%). Odsetek przedsiębiorstw posiadających dostęp do szerokopasmowego Internetu wynosił natomiast 95,5%, co również stanowiło najwyższą wartość w Polsce (średnio 91,9%). Inna sytuacja rysowała się natomiast w przypadku pracowników wykorzystujących komputery do pracy oraz komputery podłączone do Internetu. Odsetek pracowników korzystających z komputera do pracy na terenie dolnośląskiego wynosił 45,4%,

co przekraczało przeciętną wartość w Polsce (43,3%). Na Dolnym Śląsku relatywnie mniej pracowników, niż średnio w Polsce, wykorzystywało jednak komputer z dostępem do Internetu – odpowiednio 38,2% i 37,3%. Przedsiębiorcy z Dolnego Śląska w 2014 roku często korzystali z e-administracji jako formy kontaktu z organami administracyjnymi. Wskaźnik ten wyniósł 92,7%, co pozwoliło zająć regionowi 1. miejsce w Polsce (przy średniej na poziomie 92,4%). W 2015 roku odsetek dolnośląskich gospodarstw posiadających komputer wyniósł 77,3%, co plasuje Dolny Śląsk nieco poniżej średniej krajowej (77,9%). Z kolei odsetek osób korzystających z komputera wynosił 76,2% (średnio w Polsce - 73,7%).

Liczba samorządowych **hot spotów** na Dolnym Śląsku wyniosła w 2015 roku 334. W samym tylko Wrocławiu ich liczba wynosiła 278, co oznacza że w pozostałej części regionu znalazło się zaledwie 58 tego typu urządzeń. W 2015 roku zadeklarowało korzystanie z usług administracji publicznej w ciągu ostatnich 12 miesięcy 27% mieszkańców Dolnego Śląska. Oznacza to, że ta forma kontaktu jest w regionie częściej wykorzystywana niż przeciętnie w kraju (20%).

MOCNE STRONY

- wyższa od średniej dla województw w kraju: produkcja energii elektrycznej, liczba odbiorców energii elektrycznej oraz zużycie energii elektrycznej ogółem na 1 mieszkańca,
- sukcesywnie wzrastająca ilość energii produkowanej w instalacjach wykorzystujących odnawialne źródła energii,
- wzrastająca długość sieci gazowej oraz sieci ciepłej przesyłowej i przyłączy do budynków,
- postępujący rozwój sieci wodociągowej i kanalizacyjnej oraz znaczny przyrost ludności korzystającej z infrastruktury wodno-kanalizacyjnej,
- spadek zużycia wody na 1 mieszkańca,
- spadek ilości zmieszanych odpadów zebranych w ciągu roku i wzrost udziału odpadów zebranych selektywnie w stosunku do ogółu odpadów,
- prowadzone inwestycje przeciwpowodziowe, w tym modernizacja Wrocławskiego Węzła Wodnego,
- wysoki wskaźnik wykorzystania e-administracji jako formy kontaktu z organami administracyjnymi przez przedsiębiorców i mieszkańców,
- najwyższe w kraju wykorzystanie Internetu w przedsiębiorstwach oraz odsetek przedsiębiorstw posiadających szerokopasmowy dostęp do Internetu.

SŁABE STRONY

- utrzymujący się niski udział energii odnawialnej w produkcji energii elektrycznej ogółem w stosunku do innych województw,
- utrzymująca się dysproporcja pomiędzy liczbą mieszkańców korzystających z gazu doprowadzanego sieciowo w miastach i obszarach wiejskich,
- zmniejszający się odsetek mieszkańców korzystających z gazu doprowadzanego sieciowo,
- utrzymujący się niski stopień wyposażenia w sieć wodociągową terenów wiejskich położonych na terenach podgórskich i górskich,
- znaczne dysproporcje pod względem dostępu mieszkań do centralnego ogrzewania i gazu sieciowego na terenach miejskich i wiejskich,
- utrzymująca się znacząca różnica odsetka ludności korzystającej z sieci kanalizacyjnej w miastach i na terenach wiejskich,
- duże zagrożenie powodziowe ze względu na uwarunkowania naturalne, niewystarczający system ochrony przeciwpowodziowej,
- konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z: presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie.

1.6. SYSTEM KOMUNIKACJI I DOSTĘPNOŚĆ TRANSPORTOWA

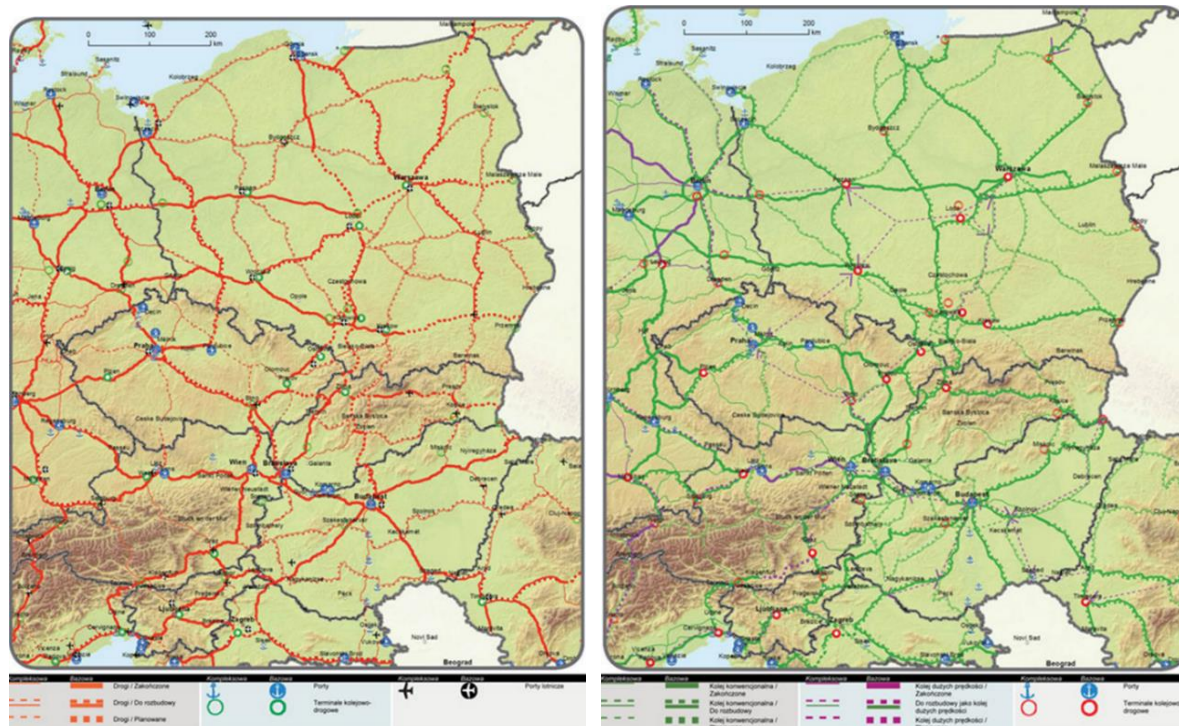
łączna długość **dróg publicznych** (krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych) o nawierzchni utwardzonej wynosiła w województwie dolnośląskim w 2016 roku 19,5 tys. km. Od 2010-do 2016 roku ich długość zwiększyła się o 1084,4 km. Według Generalnego Pomiaru Ruchu z 2015 roku średnie obciążenie ruchem na drogach krajowych wzrosło o 11%, a na drogach wojewódzkich - o 4% w stosunku do pomiarów z 2010 roku.

Długość zelektryfikowanych **linii kolejowych** zwiększyła się z 1 053 km w 2010 roku do 1 066 km w 2016 roku, natomiast długość eksploatowanych linii kolejowych o dwóch i więcej torach od 2010 roku pozostaje na tym samym poziomie i wynosi 772 km. Gęstość sieci kolejowej w regionie w przeliczeniu na 100 km² spadła od 2010 do 2016 roku z 8,9 km/100 km² do 8,8 km/100 km².

Siatka **połączeń lotniczych** dostępnych z portu lotniczego Wrocław-Strachowice im. Mikołaja Kopernika sukcesywnie się powiększa, zarówno o regularne loty krajowe i międzynarodowe jak i sezonowe loty czarterowe świadczone w ruchu turystycznym. W 2014 roku liczba pasażerów przylatujących i wylatujących przekroczyła po raz pierwszy liczbę 2 mln, a w roku 2016 ruch pasażerski wyniósł 2,42 mln.

Dostępność transportowa zewnętrzna. Transeuropejska Sieć Transportowa TEN-T jest instrumentem służącym koordynacji oraz zapewnieniu spójności i komplementarności inwestycji infrastrukturalnych. Posiada ona strukturę dwupoziomową, a w jej skład wchodzi sieć bazowa oraz kompleksowa.

MAPA 29-30. POWIĄZANIA DROGOWE ORAZ KOLEJOWE (PASAŻERSKIE I TOWAROWE) W RAMACH SIECI BAZOWEJ I KOMPLEKSOWEJ TEN-T.

Źródło: <http://mib.gov.pl/2-TENT.htm>.

Państwom członkowskim wyznaczono obowiązek rozwijania sieci bazowej do 2030 r. Spośród elementów sieci bazowej dla bardziej efektywnego jej wdrażania i przyspieszenia prac nad projektami infrastrukturalnymi o największej europejskiej wartości dodanej ustanowiono korytarze sieci bazowej TEN-T.

Przez obszar województwa dolnośląskiego przebiega korytarz Bałtyk – Adriatyk, który jest jednym z dziewięciu korytarzy ustanowionych na terenie UE, a w jego skład wchodzi jedno z najważniejszych transeuropejskich sieci drogowo-kolejowych. W ramach rozszerzenia sieci TEN-T na terenie

województwa dolnośląskiego uwzględniono następujące istniejące i planowane elementy sieci drogowej i kolejowej:

Drogowa sieć TEN-T. W skład sieci bazowej wchodzi autostrada A4, A8 (Autostradowa Obwodnica Wrocławia) oraz drogi ekspresowe S3 i S5. W kompleksowej sieci TEN-T znalazły się autostrada A18 oraz droga ekspresowa S5.

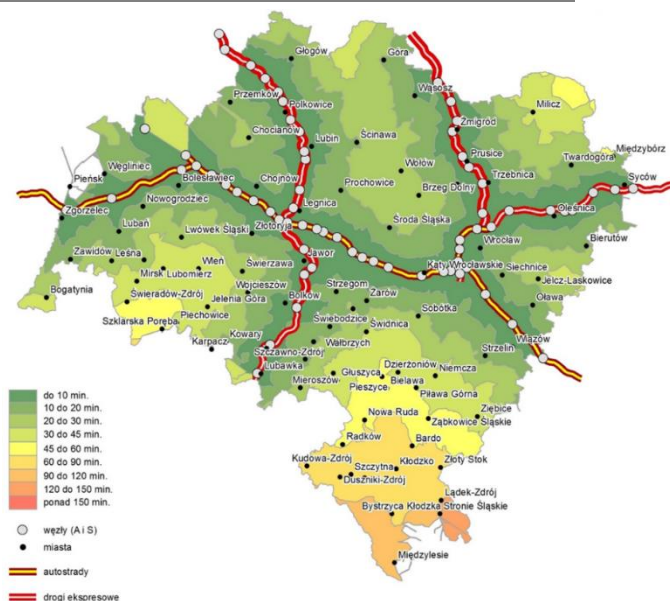
Kolejowa sieć TEN-T. W ramach sieci TEN-T, uwzględniono linie kolejowe sieci bazowej w przewozach pasażerskich i towarowych przebiegające przez obszar województwa dolnośląskiego, do których należą linie: E30, C-E30 oraz E59. Uzupełnieniem sieci bazowej są linie kolejowe CE 59 i C 59/2 będące w sieci kompleksowej, które tylko w części są dwutorowe. Ponadto kolejową sieć TEN-T w regionie uzupełnia planowana kolej dużych prędkości (KDP) tzn. „Y” relacji Warszawa – Łódź – Poznań/Wrocław oraz jego wydłużenie w kierunku Pragi.

Dostępność transportowa wewnętrzna. Inwestycje drogowe realizowane w ramach sieci TEN-T znacząco poprawią dostępność czasową do głównych miast Dolnego Śląska. Największe zmiany zauważone zostaną na osi północ-południe, w związku z realizacją dróg ekspresowych S3 i S5, co znacznie poprawi dostępność obszarów do tej pory zmarginalizowanych (za najważniejsze można uznać m.in. Głogów i Milicz). Znaczna poprawa dostępności nastąpi również w kierunku zachodnim, w szczególności Borów Dolnośląskich oraz okolic Bolesławca, Zgorzelca oraz w kierunku północnym od Wrocławia (powiat trzebnicki i milicki). Niewielkie zmiany w stosunku do stanu istniejącego zanotowane zostaną w Kotlinie Kłodzkiej, która po zrealizowaniu planowanych inwestycji nadal stanowi obszar marginalizacji względem głównych ośrodków województwa dolnośląskiego. Po realizacji dróg ekspresowych S3 i S5 znacząco wzrośnie udział mieszkańców województwa z dostępnością do 30' od węzłów drogowych na autostradach i drogach ekspresowych. Liczba mieszkańców województwa w zasięgu do 30' wyniesie ok. 2,2 mln osób i będzie stanowiła ok 79% mieszkańców województwa (obecnie 1,77 mln, co stanowi ok 63% mieszkańców województwa).

Województwo dolnośląskie posiada doskonałe warunki dla rozwoju wszystkich możliwych form ruchu rowerowego. Na potencjał rowerowy regionu składają się zarówno zróżnicowane ukształtowanie terenu

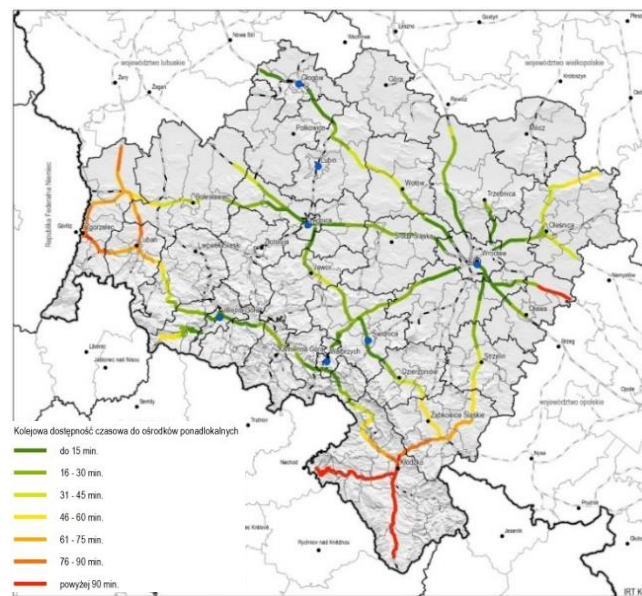
z przewagą obszarów nizinnych, gęsta sieć osadnicza silnie powiązana z siecią kolejową, jak i walory przyrodnicze, krajobrazowe oraz kulturowe, położenie w granicach polsko-czeskiego i polsko-niemieckiego pogranicza i łagodny klimat skutecznie wydłużający sezon rowerowy. Według danych GUS długość ścieżek rowerowych (bez długości szlaków rowerowych), które były w zarządzie jednostek samorządu terytorialnego w 2016 roku wynosiła w województwie dolnośląskim 694 km, czyli 24,4 km ścieżek rowerowych na 10 tys. ludności i 347,9 km na 10 tys. km².

MAPA 31. DOSTĘPNOŚĆ CZASOWA DO WĘZŁÓW NA AUTOSTRADACH I DROGACH EKSPRESOWYCH PO REALIZACJI DRÓG EKSPRESOWYCH S3 I S5.

Źródło: opracowanie własne.

MAPA 32. KOLEJOWA DOSTĘPNOŚĆ CZASOWA DO OŚRODKÓW PONADLOKALNYCH.

Źródło: opracowanie własne.

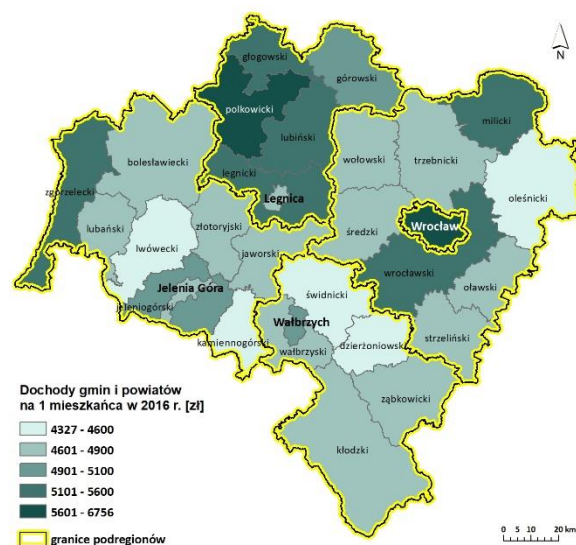
MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
– bardzo dobre skomunikowanie drogami szybkiego ruchu w relacji wschód-zachód oraz północ-południe (poprzez realizację S3 i S5), – bardzo dobra dostępność dużych ośrodków do węzłów autostrad i dróg ekspresowych, – jedna z najgęstszych w Polsce sieć linii kolejowych, – nowoczesny tabor kolejowy, wysoki standard kolejowych przewozów pasażerskich oraz postępujące prace modernizacyjne na sieci Międzynarodowy Port Lotniczy we Wrocławiu o stale zwiększającej się ofercie, – zwiększające się wykorzystanie Odry w celach turystycznych, – rosnące zainteresowanie wykorzystaniem roweru zarówno w komunikacji, rekreacji jak i w turystyce, – modelowe rozwiązania rowerowe w zakresie planowania, wdrażania i zarządzania rozwojem ruchu rowerowego we Wrocławiu, będące inspiracją dla pozostałych ośrodków miejskich w regionie.	– słabe skomunikowanie drogami szybkiego ruchu w relacji północ-południe, – słaba dostępność do węzłów autostrad i dróg ekspresowych obszarów górskich, – brak obwodnic wielu miejscowości, – zagrożenie wyczerpania przepustowości na wielu odcinkach autostrady A4, – niewystarczająca liczba przepraw mostowych przez rzekę Odrę, – zmniejszająca się długość eksploatowanych linii kolejowych, – niezadowalająca długość zelektryfikowanych linii kolejowych, – występowanie odcinków jednotorowych na liniach kolejowych w sieci kompleksowej TEN-T ograniczających ich przepustowość, – niedostosowanie stacji i przystanków kolejowych do obecnych potrzeb (zbyt mała liczba przystanków w aglomeracjach, mała liczba mijanek na liniach jednotorowych, ograniczona ilość miejsc z możliwością wyprzedzania się pociągów), – niewystarczająco rozwinięty system kolejowych przewozów pasażerskich w układach aglomeracyjnych, – występowanie obszarów o ograniczonej dostępności do transportu publicznego, – niedostateczne zagospodarowanie drogi żeglownej Odry powodujące marginalizację roli żeglugi w systemie transportowym, – ograniczenie przewozu towarów wysokotonażowych na wielu drogowych przejściach granicznych, – niski poziom integracji infrastruktury rowerowej z transportem zbiorowym oraz brak spójnego systemu zarządzania polityką rowerową na poszczególnych szczeblach administracji samorządowej, – niski poziom bezpieczeństwa uczestników ruchu rowerowego.

1.7. FINANSE JEDNOSTEK SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Budżety powiatów (bez miast na prawach powiatu) w 2016 roku wyniosły w sumie 1 904 mln zł i co było wartością niemal równą w stosunku do 2010 roku (1 905,1 mln zł).

Średnie dochody budżetowe powiatów na mieszkańca w Polsce, w latach 2010 i 2016, wyniosły odpowiednio: 869 zł i 928 zł. Dochody powiatów w województwie dolnośląskim przekroczyły średnie krajowe i wyniosły analogicznie: 908 zł (2010 rok) i 966 zł (2016 rok). Natomiast najniższe dochody w 2016 r. na osobę osiągnęły powiaty: wrocławski (779 zł), polkowicki (791 zł) i średzki (804 zł). Najwyższe dochody na osobę osiągnęły powiaty: milicki (1 276 zł), wołowski (1 252 zł) i ząbkowicki (1 205 zł). Najwyższe wydatki w przeliczeniu na mieszkańca w 2016 roku na Dolnym Śląsku poniosły: wołowski (1 289 zł), milicki (1 233 zł), ząbkowicki (1 198 zł), natomiast najniższe powiaty: wrocławski (731 zł), średzki (766 zł) i polkowicki (811 zł).

MAPA 33. DOCHODY GMIN I POWIATÓW NA 1 MIESZKAŃCA W POWIATACH W WOJEWÓDZTWIE DOLNOŚLĄSKIM [2016].

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS.

Budżety gmin na terenie województwa dolnośląskiego stale wzrastają i w 2016 roku zamknęły się kwotą 13 347 mln zł i były większe w stosunku do 2010 roku o 35,3% (9 864,2 mln zł). Dochody budżetów gmin i miast na prawach powiatu mają stałą tendencję wzrostową. Średni roczny przyrost dochodów wyniósł 5,9%.

Średnie dochody budżetowe gmin na mieszkańca w Polsce, w latach 2010 i 2016, wyniosły odpowiednio: 3 276 zł i 4 586 zł. Dochody gmin w województwie dolnośląskim przekroczyły średnie krajowe i wyniosły analogicznie: 3 382 zł (2010 rok) i 4 596 zł (2016 rok).

Najwyższe dochody w przeliczeniu na 1 osobę osiągnęły gminy: Koberzyce (8 345 zł), Jerzmanowa (8 154 zł) i Polkowice (7 922 zł), natomiast najniższe gminy: Pieszycy (2 986 zł), Niemcza (3 053 zł) i Gryfów Śląski (3 200 zł). Najwyższe wydatki per capita w 2016 roku na Dolnym Śląsku odnotowały gminy: Jerzmanowa (8 519 zł), Polkowice (8 265 zł), Koberzyce (7 711 zł), zaś najniższe gminy: Gryfów Śląski (2 893 zł), Pieszycy (2 940 zł) oraz Piława Górna (2 965 zł).

1.8. POTENCJAŁY I BARIERY ROZWOJOWE W UKŁADZIE SUBREGIONÓW

Podregion (NTS 3)	Potencjały rozwojowe	Bariery rozwojowe
Podregion jeleniogórski	– relatywnie niska liczba dzieci w wieku 3-5 lat przypadających na 1 miejsce w placówce wychowania przedszkolnego – najwyższa w regionie liczba łóżek w szpitalach ogólnych w stosunku do liczby mieszkańców – rozbudowana oferta kulturalna i turystyczna – wysoka atrakcyjność turystyczna obszaru oraz duży potencjał rozwojowy turystyki, oparty o całoroczną bazę uzdrowską i wypoczynkową oraz dużą różnorodność profili leczniczych dolnośląskich uzdrowisk – wysoki poziom aktywności gospodarczej mieszkańców – wsparcie oferowane przez IOB – ukształtowanie terenu dające dobre warunki produkcji OZE – wysoki potencjał atrakcyjności inwestycyjnej, – renta położenia, predestynująca obszar do rozwijania współpracy transgranicznej – zawiązanie porozumienia ZIT w Jeleniogórskim Obszarze Funkcjonalnym	– wysoki poziom zanieczyszczenia powietrza – wzrost udziału terenów zurbanizowanych i zabudowanych w gminach sąsiadujących z Jelenią Górą, kosztem przestrzeni rolniczej – konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie – procesy niekontrolowanej suburbanizacji, w obszarze Jeleniej Góry – zdegradowana i zdekapitalizowana tkanka miejska - potrzeba rewitalizacji miast – pogłębiająca się dysproporcja rozwoju między Wrocławiem a Jelenią Górą, będąca skutkiem postępującego procesu metropolizacji w regionie – pogłębiający się proces depopulacji – ujemny przyrost naturalny i ujemne saldo migracji obserwowane w większości gmin – wysoki poziom zubożenia mieszkańców – niedobór polskich firm o ugruntowanej pozycji rynkowej – wysokie bezrobocie – relatywnie wysoki udział bezrobotnych długotrwale w strukturze osób pozostających bez pracy – zdekapitalizowana sieć dróg i połączeń kolejowych
Podregion legnicko-głogowski	– zasoby bogactw naturalnych umożliwiające rozwój działalności wydobywczej – zasoby siły roboczej – wsparcie oferowane przez IOB – potencjał KGHM stanowiący dobre podłoże do wprowadzania innowacyjności technologicznych i materiałowych, rozwoju eksportu – Legnicko-Głogowski Okręg Miedziowy – silny ośrodek gospodarczy	– wysoki poziom zanieczyszczenia powietrza i degradacji środowiska naturalnego – konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie – procesy niekontrolowanej suburbanizacji, w obszarze Legnicy – zdegradowana i zdekapitalizowana tkanka miejska - potrzeba rewitalizacji miast – niski poziom aktywności gospodarczej mieszkańców i kwalifikacji pracowników – wysokie bezrobocie w północnej części obszaru – najwyższy w skali regionu wzrost liczby długotrwale bezrobotnych – zdekapitalizowana sieć dróg i połączeń kolejowych

Podregion (NTS 3)	Potencjały rozwojowe	Bariery rozwojowe
Podregion wałbrzyski	– rozbudowana oferta kulturalna i turystyczna – wysoka atrakcyjność turystyczna obszaru oraz duży potencjał rozwojowy turystyki, oparte o silną całoroczną bazę uzdrowiskową i wypoczynkową oraz dużą różnorodność profili leczniczych dolnośląskich uzdrowisk – silne wsparcie oferowane przez IOB – renta położenia, predestynująca obszar do rozwijania współpracy transgranicznej – zawiązanie porozumienia ZIT w Wałbrzyskim Obszarze Funkcjonalnym	– wysoki poziom zanieczyszczenia powietrza i degradacji środowiska naturalnego – konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie – zdegradowana i zdekapitalizowana tkanka miejska - potrzeba rewitalizacji miast – pogłębiająca się dysproporcja rozwoju między Wrocławiem a Wałbrzychem, będąca skutkiem postępującego procesu metropolizacji w regionie – pogłębiający się proces depopulacji – ujemny przyrost naturalny i ujemne saldo migracji obserwowane w większości gmin – niski poziom aktywności gospodarczej mieszkańców i kwalifikacji pracowników – wysokie bezrobocie – duża konkurencja firm z kapitałem zagranicznym – zdekapitalizowana sieć dróg i połączeń kolejowych
Podregion wrocławski	– zasoby przyrodnicze i rozwój upraw rolnych, leśnych oraz rybactwo umożliwiające prowadzenie i rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego, farmaceutycznego i opartego o zasoby leśne – dynamiczny rozwój demograficzny – dodatni przyrost naturalny i dodatnie saldo migracji obserwowane w większości gmin – względnie wysoki udział dzieci objętych opieką w żłobkach – relatywnie niska liczba dzieci w wieku 3-5 lat przypadających na 1 miejsce w placówce wychowania przedszkolnego – zasoby siły roboczej – zawiązanie porozumienia ZIT we Wrocławskim Obszarze Funkcjonalnym	– wysoki poziom zanieczyszczenia powietrza – duże zagrożenie powodziowe ze względu na uwarunkowania naturalne, niewystarczający system ochrony przeciwpowodziowej – wzrost udziału terenów zurbanizowanych i zabudowanych w gminach sąsiadujących z Wrocławiem, kosztem przestrzeni rolniczej – konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie – procesy niekontrolowanej suburbanizacji w obszarze metropolitalnym Wrocławia – słabe wsparcie oferowane przez IOB – niedobór polskich firm o ugruntowanej pozycji rynkowej – zdekapitalizowana sieć połączeń kolejowych
Podregion m. Wrocław	– rozbudowana oferta kulturalna i turystyczna – względnie wysoki udział dzieci objętych opieką w żłobkach – relatywnie niska liczba dzieci w wieku 3-5 lat przypadających na 1 miejsce w placówce wychowania przedszkolnego – szerokie możliwości kształcenia i przygotowania zawodowego kapitału ludzkiego – silne wsparcie oferowane przez IOB i rozwinięty sektor usług rynkowych – wysoki poziom aktywności gospodarczej mieszkańców i zaangażowania w sprawy obywatelskie – niskie bezrobocie – wysoki potencjał atrakcyjności inwestycyjnej, – Wrocław – rozwijający się ośrodek metropolitalny	– duże zagrożenie powodziowe ze względu na uwarunkowania naturalne, niewystarczający system ochrony przeciwpowodziowej – konflikty przestrzenne i środowiskowe związane z presją inwestycyjną na obszary zalewowe oraz realizacją inwestycji infrastrukturalnych na terenach cennych przyrodniczo lub w ich sąsiedztwie – silna konkurencja, w tym firm z ugruntowaną pozycją rynkową oraz firm z kapitałem zagranicznym – wysokie ceny gruntów i lokali przeznaczonych na prowadzenie działalności gospodarczej – utrudniony proces naboru pracowników związany z postępującym procesem suburbanizacji

2. SCENARIUSZE ROZWOJU REGIONU

Możliwości przyszłego rozwoju regionu dolnośląskiego, jego subregionów, powiatów, miast i gmin związane są ściśle z wartością kapitału terytorialnego oraz umiejętnym i efektywnym jego wykorzystaniem. Uwzględniając złożoność tegoż kapitału, zmiany jego wartości, przestrzenne zróżnicowanie, zidentyfikowane rozwojowe problemy i zagrożenia, ich natężenie, a także możliwości i szanse rozwoju regionu dolnośląskiego w perspektywie roku 2030 określono trzy scenariusze:

- ☐ „DYNAMICZNA RÓWNOMIERNOŚĆ”,
- ☐ „METROPOLITALNA WYSPA”,
- ☐ „NIESPÓJNA MOZAIKA”.

Pierwszy ze scenariuszy rozwoju regionu dolnośląskiego ukierunkowany jest na wyraźne zmniejszanie wewnątrzregionalnych różnic w poziomie rozwoju i konkurencyjności oraz wyrównywanie ekonomicznych i społecznych warunków funkcjonowania i rozwoju lokalnych społeczności. Kierunkami strategicznej interwencji w sferze gospodarczej będzie rewitalizacja bazy ekonomicznej zmarginalizowanych gmin, miast i powiatów, a także efektywne wykorzystanie subregionalnych inteligentnych specjalizacji dla uzyskania wyższego poziomu konkurencyjności i innowacyjności, głównie regionu sudeckiego. W sferze społecznej założono zaś postępujący rozwój kapitału ludzkiego i społecznego, w tym kształtowanie regionalnej tożsamości. Towarzyszyć temu będzie aktywna polityka rozwojowa ukierunkowana na wzmacnianie potencjału instytucjonalnego na poziomie subregionalnym i lokalnym. Scenariusz ten zakłada ponadto intensyfikację polityki spójności i terytorialnego podejścia w sferze gospodarczej, społecznej i przestrzennej. W polityce tej wykorzystane zostaną efektywnie instrumenty samorządowego interwencjonizmu, w tym zwłaszcza odpowiednio ukierunkowana terytorialnie i priorytetowo dystrybucja środków finansowych (budżetu województwa i unijnych). Rozwojowym wzmocnieniem marginalizowanych części regionu (głównie podregionu sudeckiego) będzie również wzrost jakości usług publicznych oraz regionalna sieć dróg publicznych i sieć kolejowa czy też sieć subregionalnych ośrodków badawczo-rozwojowych. Scenariusz „dynamiczna równomierność” jest najkorzystniejszy dla Dolnego Śląska.

Przyszłość dolnośląskiego regionu jest relatywnie gorsza w scenariuszu „metropolitalna wyspa” zorientowanym głównie na rozwój Wrocławia i związanego z nim obszaru metropolitalnego, a nadto kilku większych ośrodków regionalnych. Wykorzystywanie ich motorycznych sił i magnetycznego oddziaływania nie będzie jednak sprzyjało rozwojowi i integracji całego regionu dolnośląskiego. Wrocławska metropolia oraz miejskie ośrodki o regionalnym znaczeniu będą wprawdzie się rozwijać, lecz wysyłane przez nie impulsy rozwojowe będą odbierane jedynie w bezpośrednim sąsiedztwie. Pozostałe części regionu ulegać będą postępującej marginalizacji, społecznemu rozwarstwieniu i depopulacji, a ich gospodarcze funkcje wyrażnej stagnacji. Zwłaszcza południowa część regionu dotknięta zostanie wysokim ryzykiem wielodziedzinowego upadku. Rozwojowe dysproporcje w regionie dolnośląskim będą się pogłębiać, a tym samym narastać jego niespójność społeczna, gospodarcza i przestrzenna.

Trzeci scenariusz rozwoju regionu dolnośląskiego to „niespójna mozaika”. Wyraźnie nawiązuje do dotychczasowych rozwojowych trendów i związanych z nimi problemów. W scenariuszu tym założono zatem utrzymanie rozwojowego dystansu między wrocławską metropolią i ośrodkami miejskimi o regionalnym znaczeniu a ich peryferyjnym otoczeniem. Pogarszające się warunki gospodarowania w peryferyjnych częściach regionu (zwłaszcza na południu), a przy tym wyraźnie ograniczona ich dostępność komunikacyjna będą w niewielkim stopniu przezwyciężane nielicznymi terytorialnymi dedykacjami. W ślad za tym w tych częściach regionu postępować będą negatywne procesy demograficzne, relatywnie niska

jakość usług publicznych, liczne problemy społeczne. Nie sprzyjać to będzie przyspieszonemu rozwojowi i wzmocnieniu konkurencyjności zmarginalizowanych obszarów, a tworzyć będzie podstawy do ich wielodziedzinowej stagnacji.

Segmenty terytorialnego kapitału	Scenariusze rozwoju regionu dolnośląskiego		
	Dynamiczna równomierność	Metropolitalna wyspa	Niespójna mozaika
Potencjał demograficzny	powstrzymanie szybkiej depopulacji peryferyjnych obszarów regionu	zróżnicowanie przestrzenne rozwoju demograficznego; rozwój wrocławskiego obszaru metropolitalnego; postępująca depopulacja i starzenie się społeczności obszarów peryferyjnych	zróżnicowanie przestrzenne rozwoju demograficznego
Potencjał gospodarczy	intensywne tworzenie możliwości gospodarczego rozwoju i kreowania przewag konkurencyjnych obszarów zdegradowanych i zmarginalizowanych	pogłębiające się dysproporcje rozwoju gospodarczego regionu; dominacja Wrocławia i jego otoczenia; stagnacja (upadek) obszarów peryferyjnych	wyraźne dysproporcje rozwoju gospodarczego regionu
Usługi publiczne	rosnąca jakość usług publicznych także na obszarach peryferyjnych	rosnąca jakość usług publicznych we wrocławskim obszarze metropolitalnym i ośrodkach o regionalnym znaczeniu; stagnacja na obszarach peryferyjnych	utrzymanie przestrzennych dysproporcji w zakresie jakości usług publicznych; relatywnie niska jakość usług publicznych na obszarach peryferyjnych
Kapitał ludzki i społeczny	wzrost społecznego zaufania i terytorialnej (regionalnej) tożsamości; społeczna integracja regionu	społeczna separacja wrocławskiego obszaru metropolitalnego; społeczna marginalizacja obszarów peryferyjnych; brak regionalnej tożsamości	wzrost społecznego rozwarstwienia na obszarach peryferyjnych
Środowisko naturalne	racjonalne wykorzystanie walorów i ochrona środowiska naturalnego		
Dostępność komunikacyjna	dostępność komunikacyjna obszarów peryferyjnych wspierająca ich rozwój	komunikacyjna alienacja obszarów peryferyjnych	niewielka poprawa komunikacyjnej dostępności obszarów peryferyjnych
Potencjał finansowy	duże znaczenie alokacji finansowych dedykowanych terytorialnie obszarom peryferyjnym	wyraźne dysproporcje przestrzenne alokacji finansowych	alokacje finansowe dedykowane głównie dziedzinowo
Potencjał instytucjonalny	dopełnienie ośrodków subregionalnych o regionalne funkcje administracyjne, ośrodki badawczo-rozwojowe	instytucjonalna dominacja Wrocławia i degradacja obszarów peryferyjnych	utrzymanie dotychczasowego rozmieszczenia instytucji o regionalnym znaczeniu

Bliższa i bardziej odległa przyszłość regionu dolnośląskiego obfitować będzie z pewnością w wiele nie w pełni obecnie przewidywalnych zdarzeń i problemów.

3. Wizja, misja i cele strategiczne rozwoju regionu

WIZJA DOLNEGO ŚLĄSKA 2030

Dolny Śląsk 2030

regionem równomiernego rozwoju, regionem przyjaznym, nowoczesnym i konkurencyjnym

MISJA DOLNEGO ŚLĄSKA 2030

OTWARCI NA SIEBIE - OTWARCI NA ŚWIAT

- ☐ wyrównywanie szans rozwojowych,
- ☐ wzrost aktywności mieszkańców regionu,
- ☐ wieloaspektowa (społeczna, gospodarcza, przestrzenna) integracja,
- ☐ partycypacyjne zarządzanie regionem.

Cel nadrzędny Strategii DOLNY ŚLĄSK 2030

HARMONIJNY ROZWÓJ REGIONU

I WYSOKA JAKOŚĆ ŻYCIA DOLNOŚLĄSKIEJ SPOŁECZNOŚCI

Cele strategiczne

1. efektywne wykorzystanie gospodarczego potencjału regionu,
2. poprawa jakości i dostępności usług publicznych,
3. wzmocnienie regionalnego kapitału ludzkiego i społecznego,
4. odpowiedzialne wykorzystanie zasobów i ochrona walorów środowiska naturalnego i dziedzictwa kulturowego,
5. wzmocnienie przestrzennej spójności regionu.

Konkretyzacja celów strategicznych:

- **CELE OPERACYJNE (priorytety)**

- ☐ **KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH (grupy przedsięwzięć – zadań strategicznych)**

CEL STRATEGICZNY	CEL OPERACYJNY	KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH:
1. EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE GOSPODARCZEGO POTENCJAŁU REGIONU	1.1. Wspieranie endogenicznych potencjałów gospodarczych subregionów	1.1.1. Wspieranie obszarów o trudnych warunkach rozwojowych, zagrożonych wystąpieniem strukturalnego bezrobocia oraz o niskim PKB.
		1.1.2. Wzmocnienie gospodarcze ośrodków subregionalnych.
		1.1.3. Wzmocnienie roli MŚP, w tym firm rzemieślniczych i rodzinnych w aktywizacji gospodarczej subregionów.
		1.1.4. Różnicowanie monokulturowości subregionalnych ośrodków gospodarczych.
		1.1.5. Rozwój lokalnych rynków żywności i wzrost konkurencyjności sektora rolno – spożywczego m.in. w oparciu o żywność wysokiej jakości.
		1.1.6. Promowanie regionu jako atrakcyjnego miejsca dla turystyki i wypoczynku.
	1.2. Wzmocnienie krajowej i europejskiej konkurencyjności regionu i jego marki	1.2.1. Promocja gospodarcza, wspieranie przedsiębiorczości i rozwój usług otoczenia biznesu.
		1.2.2. Rozwój sieci powiązań gospodarczych, w tym inicjatyw klastrowych.
		1.2.3. Wsparcie internacjonalizacji przedsiębiorstw.
		1.2.4. Wzmocnienie marki produktów regionalnych.
	1.3. Wzmacnianie innowacyjności regionu	1.3.1. Rozwój specjalizacji regionalnych i subregionalnych, w tym inteligentnych specjalizacji.
		1.3.2. Wsparcie dla inteligentnej reindustrializacji – cyfryzacji i zaawansowanej automatyzacji procesów technologicznych i zarządczych w przedsiębiorstwach.
		1.3.3. Stymulowanie współpracy biznesu i nauki.
		1.3.4. Rozwój usług proinnowacyjnych oraz kreowanie i wspieranie regionalnych ośrodków innowacyjności.
		1.3.5. Wzmacnianie regionalnego systemu wsparcia finansowego dla przedsięwzięć innowacyjnych.
		1.3.6. Tworzenie warunków do współpracy badawczo - rozwojowej o zasięgu międzynarodowym.
	1.4. Wspieranie rozwoju oraz rewitalizacja obszarów miejskich i wiejskich	1.4.1. Zrównoważony rozwój miejskich obszarów funkcjonalnych.
		1.4.2. Rewitalizacja zdegradowanych obszarów wiejskich.
		1.4.3. Rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich.
		1.4.4. Wspieranie działań na rzecz rewitalizacji zabytkowych zespołów urbanistycznych i najcenniejszych obiektów architektury.
		1.4.5. Programowanie i realizacja prac urządzeniowo-rolnych, działania na rzecz scalania gruntów rolnych oraz melioracji.

CEL STRATEGICZNY	CEL OPERACYJNY	KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH:
2. POPRAWA JAKOŚCI I DOSTĘPNOŚCI USŁUG PUBLICZNYCH	2.1. Poprawa stanu regionalnej infrastruktury technicznej	2.1.1. Wspieranie działań zwiększających dostępność do źródeł wody oraz infrastruktury odprowadzania i oczyszczania ścieków.
		2.1.2. Wspieranie i rozwój sieciowych systemów energetycznych oraz eliminowanie zagrożeń powodowanych przez ekstremalne zjawiska atmosferyczne.
		2.1.3. Wspieranie działań w zakresie efektywnej gospodarki odpadami.
	2.2. Rozwój i modernizacja regionalnej infrastruktury społecznej z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami i starszych	2.2.1. Wspieranie inwestycji w infrastrukturę sportowo-rekreacyjną.
		2.2.2. Zapewnienie opieki dziennej oraz edukacji dzieciom poprzez wsparcie budowy/ rozbudowy żłobków i przedszkoli.
		2.2.3. Rozwój i dostosowanie infrastruktury społecznej do uwarunkowań społeczno-demograficznych, w szczególności do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, słabszych i starszych.
	2.3. Rozwój i doskonalenie usług publicznych	2.3.1. Podejmowanie działań w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa osobistego i publicznego.
		2.3.2. Podejmowanie działań służących poprawie sprawności obsługi społeczeństwa przez instytucje administracji publicznej, w tym e-usług publicznych.
		2.3.3. Podejmowanie działań dla poprawy dostępności i podniesienia jakości świadczeń zdrowotnych oraz na rzecz ograniczenia zachorowalności mieszkańców regionu.
		2.3.4. Podejmowanie działań na rzecz upowszechniania i poprawy dostępności do kultury.
		2.3.5. Zwiększenie dostępności do usług publicznych wyższego rzędu w ośrodkach ponadlokalnych.
		2.3.6. Podejmowanie działań służących poprawie jakości usług publicznego transportu zbiorowego.
		2.3.7. Współpraca jednostek samorządu terytorialnego dla efektywnej realizacji usług publicznych.

CEL STRATEGICZNY	CEL OPERACYJNY	KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH:
3. WZMOCNIENIE REGIONALNEGO KAPITAŁU LUDZKIEGO I SPOŁECZNEGO	3.1. Kształtowanie postaw obywatelskich	3.1.1. Wielodziałowy regionalny budżet obywatelski.
		3.1.2. Popularyzacja wiedzy o regionie i wzmocnienie tożsamości jego mieszkańców.
	3.2. Wzrost społecznej integracji	3.2.1. Rozwój infrastruktury służącej integracji społecznej i zawodowej.
		3.2.2. Wsparcie działań na rzecz osób wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym.
		3.2.3. Podejmowanie działań na rzecz zwiększenia udziału i roli kobiet na rynku pracy oraz w życiu publicznym.
		3.2.4. Wsparcie działań na rzecz rozwijania sieci mieszkań chronionych i wspomaganych.
		3.2.5. Wspieranie ekonomii społecznej.
	3.3. Doskonalenie regionalnego i lokalnych rynków pracy	3.3.1. Kształtowanie i rozwój usług edukacyjnych i społecznych ukierunkowanych na wzmocnienie rynków pracy.
		3.3.2. Wspieranie i pobudzanie aktywności zawodowej mieszkańców regionu.
	3.4. Poprawa efektywności kształcenia	3.4.1. Wsparcie innowacyjnych metod kształcenia dzieci i młodzieży.
		3.4.2. Działania na rzecz podniesienia jakości oraz atrakcyjności szkolnictwa zawodowego.
		3.4.3. Rozwój systemu wspierania uczniów z dysfunkcjami i z niepełnosprawnościami
		3.4.4. Wspieranie działań na rzecz rozwoju umiejętności i postaw kreatywnych i przedsiębiorczych.
	3.5. Regionalna polityka wspierania seniorów oraz osób z niepełnosprawnościami	3.5.1. Wspieranie systemu aktywizacji osób starszych.
		3.5.2. Realizowanie działań z zakresu rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami.
	3.6. Kształtowanie postaw prozdrowotnych i prosportowych	3.6.1. Wspieranie przedsięwzięć sportowych w regionie oraz promowanie upowszechniania kultury fizycznej.
		3.6.2. Działania na rzecz rozwoju edukacji kultury fizycznej.
		3.6.3. Wspieranie działań na rzecz kształtowania postaw prozdrowotnych.

CEL STRATEGICZNY	CEL OPERACYJNY	KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH:
4. ODPOWIEDZIALNE WYKORZYSTANIE ZASOBÓW I OCHRONA WALORÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	4.1. Poprawa stanu wszystkich komponentów środowiska	4.1.1. Działania w zakresie zwalczania źródeł niskiej emisji, szczególnie w uzdrowiskach.
		4.1.2. Wspieranie edukacji ekologicznej w oparciu o zasoby lokalne (infrastrukturalne, przyrodnicze i kulturowe).
		4.1.3. Rekultywacja i zagospodarowanie terenów przemysłowych i wydobywczych.
	4.2. Racjonalne wykorzystanie walorów i zasobów środowiska	4.2.1. Zachowanie i racjonalne wykorzystanie zasobów glebowych i leśnych.
		4.2.2. Wspieranie racjonalnej gospodarki zasobami wód termalnych i leczniczych w regionie.
		4.2.3. Prowadzenie działań na rzecz efektywnej ochrony wartości krajobrazu.
		4.2.4. Wzmocnienie potencjału uzdrowiskowego i turystycznego.
	4.3. Ochrona przed klęskami żywiołowymi	4.3.1. Wspieranie rozwoju systemu małej retencji wodnej w regionie (poprawa stanu technicznego i skuteczności zbiorników małej retencji).
		4.3.2. Realizacja działań służących minimalizacji zagrożeń wynikających z ekstremalnych zjawisk atmosferycznych i awarii przemysłowych.
		4.3.3. Właściwe zagospodarowanie przestrzenne terenów zagrożonych zjawiskami przyrodniczymi, w tym powodzią i suszami.
		4.3.4. Doskonalenie metod szkolenia służb i innych podmiotów ratowniczych oraz poprawa ich wyposażenia w sprzęt ratowniczy.
	4.4. Wspieranie produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz wspieranie bezpieczeństwa energetycznego	4.4.1. Wsparcie rozwoju energetyki konwencjonalnej i rozproszonej.
		4.4.2. Stymulowanie prac badawczych i wdrożeniowych związanych z produkcją energii ze źródeł odnawialnych.
		4.4.3. Podejmowanie działań na rzecz oszczędności zużycia energii oraz poprawy efektywności jej wykorzystania.
	4.5. Ochrona obiektów i terenów dziedzictwa kulturowego	4.5.1. Wsparcie przedsięwzięć służących rozwojowi kultury i dziedzictwa kulturowego w regionie.
		4.5.2. Wspieranie zintegrowanych działań służących ochronie dziedzictwa kulturowego i jego promocji.
	4.6. Rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym	4.6.1. Wsparcie przedsięwzięć na rzecz zmniejszenia zużycia surowców oraz ograniczenia wytwarzania odpadów w procesach produkcyjnych.
		4.6.2. Wsparcie projektów wykorzystujących rynek surowców wtórnych i „re-manufacturing”.
		4.6.3. Rozwój modeli biznesowych wspierających rozbudowane systemy serwisowania i napraw produktów.
		4.6.4. Edukacja społeczna na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym (kampanie społeczne, kampanie świadomościowe).

CEL STRATEGICZNY	CEL OPERACYJNY	KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH:
5. WZMOCNIENIE PRZESTRZENNEJ SPÓJNOŚCI REGIONU	5.1. Rozwój regionalnej sieci dróg publicznych i sieci kolejowej	5.1.1. Modernizacja dróg i linii kolejowych na terenie województwa, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki transportu ciężkiego.
		5.1.2. Budowa obwodnic miejscowości.
		5.1.3. Rozwój i budowa systemów kolei aglomeracyjnej w obrębie miast o znaczeniu regionalnym i subregionalnym, będących generatorami ruchu aglomeracyjnego.
		5.1.4. Modernizacja taboru na potrzeby regionalnego systemu transportu publicznego.
		5.1.5. Rozwój systemu regionalnego transportu towarowego, w tym budowa intermodalnych węzłów logistycznych i przeładunkowych.
		5.1.6. Budowa i modernizacja przepraw mostowych w regionie.
		5.1.7. Rozwój zintegrowanych subregionalnych systemów transportu publicznego.
		5.1.8. Wsparcie działań na rzecz zwiększenia efektywności transportu w ujęciu proekologicznym (elektromobilność).
		5.1.9. Wykorzystanie dróg wodnych, w szczególności Odry do żeglugi turystycznej i pasażerskiej oraz transportu wodnego.
		5.1.10. Rozwój sieci dróg rowerowych.
	5.2. Wzrost dostępności regionalnej infrastruktury informacyjnej o wysokich standardach funkcjonalno-użytkowych	5.2.1. Rozbudowa Dolnośląskiej Sieci Szkieletowej w zakresie dostępności internetu w każdym gospodarstwie domowym.
		5.2.2. Rozwój Dolnośląskiej Infrastruktury Informacji Przestrzennej w zakresie zwiększenia dostępności do zasobów informacyjnych o regionie.
	5.3. Wspieranie współpracy międzyregionalnej i transgranicznej	5.3.1. Rozwój współpracy międzyregionalnej.
		5.3.2. Rozwój współpracy transgranicznej.

4. Terytorialny wymiar polityki rozwoju

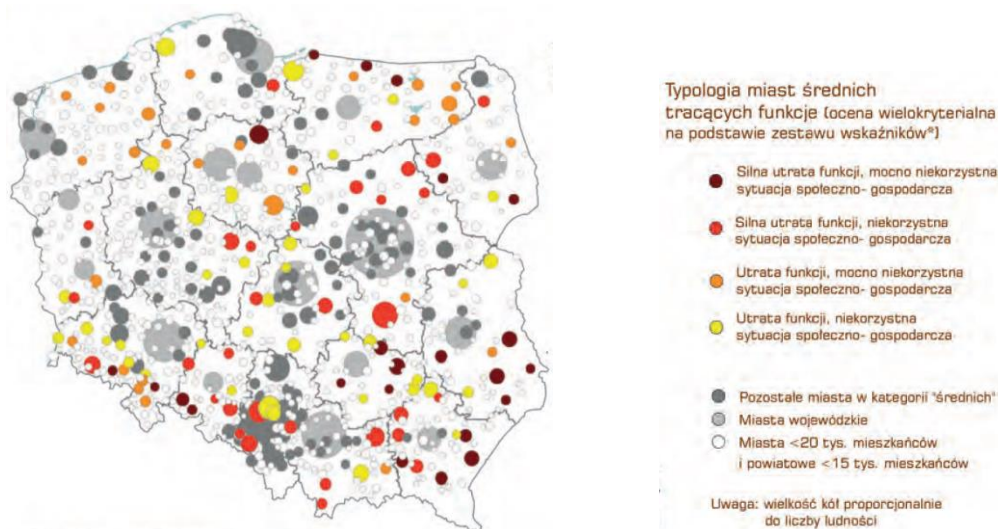
Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 podchodzi w sposób zintegrowany do określania kierunków rozwoju województwa. Podejście to w spójny sposób uwzględnia politykę społeczno-gospodarczą oraz przestrzenną. Dokument jest zgodny w wymiarze terytorialnym z przyjętymi kierunkami rozwoju określonymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego 2030. Terytorialny wymiar polityki rozwoju polega na wskazaniu na terenie województwa interwencji skierowanej z poziomu krajowego oraz regionalnego. Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 zakłada dwa wymiary terytorialne interwencji publicznej: horyzontalny oraz obszarowy. Wymiar horyzontalny obejmuje działania strategiczne, których specyfika i zdiagnozowany zakres oddziaływania nie cechuje się koncentracją terytorialną i realizowany jest przez samorząd województwa na obszarze całego województwa w oparciu o określone kryteria. Wymiar obszarowy obejmuje natomiast działania strategiczne ukierunkowane terytorialnie – skierowane do konkretnych obszarów województwa – Obszarów Strategicznej Interwencji (OSI), w których zdiagnozowano koncentrację zjawisk szczególnie istotnych z punktu widzenia realizacji regionalnej polityki rozwoju. Obszary te odzwierciedlają potencjały i problemy rozwojowe w układzie terytorialnym, które będą przedmiotem zainteresowania Strategii. Obejmują one zarówno obszary o szczególnym potencjale rozwojowym, jak i te, które wymagają troski ze względu na występujące zapóźnienia. Konsekwencją wyznaczenia OSI będzie terytorialne podejście do Programów Operacyjnych realizowanych przez Samorząd Województwa Dolnośląskiego. W związku z długookresowym wymiarem SRWD 2030 proces wdrażania będzie obejmował ewaluację zakresu przestrzennego OSI.

4.1 POZIOM KRAJOWY

Wyzwania rozwojowe miast. *Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) (SOR)* wskazuje miejsca kumulacji problemów rozwojowych zaznaczające się szczególnie na terenie małych i średnich miast. Spośród 122 miast średnich w kraju (powyżej 20 tys. mieszkańców i powyżej 15 tys. mieszkańców ośrodki powiatowe, z wyłączeniem miast wojewódzkich) podlegających procesom degradacji i wymagających rewitalizacji, na terenie województwa dolnośląskiego w SOR zidentyfikowanych zostało 14 ośrodków zagrożonych utratą funkcji społeczno-gospodarczych, które będą przedmiotem interwencji państwa. Najsilniejszą utratą funkcji oraz niekorzystną sytuacją społeczno-gospodarczą odznaczają się Jelenia Góra oraz Wałbrzych. Niekorzystną sytuację zaobserwowano również w następujących miastach: Kamienna Góra, Ząbkowice Śląskie, Nowa Ruda, Kłodzko, Bielawa, Lubań oraz Zgorzelec, Dzierżoniów, Jawor i Bolesławiec. W ośrodkach tych następuje osłabienie ich znaczenia społeczno-gospodarczego. W miastach tych obserwuje się problemy rozwojowe związane są ze spadkiem liczby ludności (zwłaszcza wykształconej, w wieku produkcyjnym), starzeniem się populacji, niedopasowaniem podaży do popytu na rynku pracy, osłabieniem bazy ekonomiczno-budżetowej samorządów oraz z niewystarczającą dostępnością transportową (w tym powiązaniami transportem zbiorowym z innymi miastami i regionami). Według prognozy demograficznej GUS najintensywniejszym procesom kurczenia będą podlegały miasta w podregionach wałbrzyskim, jeleniogórskim i legnicko-głogowskim. Spadek liczby mieszkańców dotyczyć będzie przede wszystkim mieszkańców największych miast (Jelenia Góra, Lubin, Wałbrzych). Na tym tle korzystną sytuacją demograficzną będą charakteryzować się miasta podregionu wrocławskiego, w których w większości wystąpi mniej lub bardziej

znaczący wzrost liczby mieszkańców. Przewiduje się, że największy wzrost zaludnienia nastąpi w miastach położonych w strefie podmiejskiej Wrocławia: Siechnicach i Kątach Wrocławskich.

MAPA 34. MIASTA ŚREDNIE TRACĄCE FUNKCJE SPOŁECZNO-GOSPODARCZE.

Źródło: Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) przyjęta Uchwałą nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r.

Zdiagnozowanym problemem w miastach jest również zanieczyszczenie powietrza, będące wynikiem m.in. użytkowania przestarzałych źródeł ciepła (wykorzystujących paliwa niskiej jakości do ogrzewania mieszkań i domów), jak też suburbanizacji i związanego z nią niekontrolowanego rozprzestrzeniania się zabudowy. Barierą rozwojową ośrodka wojewódzkiego jest natomiast ograniczona dostępność transportowa wewnątrz jego obszaru funkcjonalnego. Odnotowuje się również niską efektywność zarządzania strategicznego i niewystarczający stopień współpracy sąsiadujących JST (m.in. w ograniczaniu ekspansji na obszary niezabudowane oraz w realizacji strategii niskoemisyjnych i adaptacji do zmian klimatu, czy organizacji transportu zbiorowego).

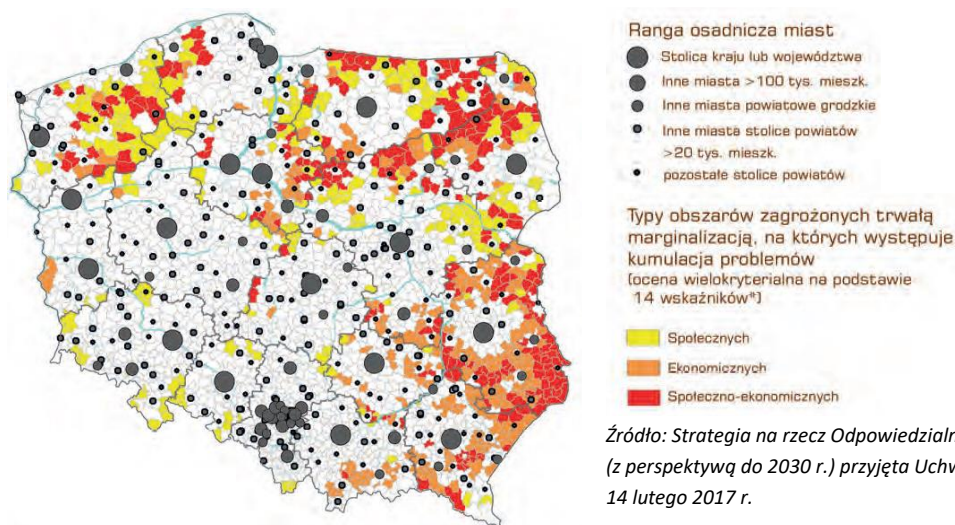
TABELA 1. WYKAZ DOLNOŚLĄSKICH MIAST ŚREDNICH TRACĄCYCH FUNKCJE SPOŁECZNO-GOSPODARCZE.

Lp.	Lp. SOR	Nazwa	Liczba mieszkańców (2014, tys.)	Nasilenie problemów społeczno-gospodarczych – suma OP (S+E)	Typologia (nazwa zgodna z SOR)
1.	21.	Kamienna Góra	19,9	77	znacząca utrata funkcji, wyjątkowo niekorzystna sytuacja społeczno-gospodarcza
2.	22.	Ząbkowice Śląskie	15,6	76	
3.	41.	Jelenia Góra	81,4	59	wyraźna utrata funkcji, niekorzystna sytuacja społeczno-gospodarcza
4.	57.	Nowa Ruda	23,0	94	utrata funkcji, wyjątkowo niekorzystna sytuacja społeczno-gospodarcza
5.	59.	Kłodzko	27,8	79	
6.	61.	Bielawa	31,0	74	
7.	71.	Wałbrzych	116,7	77	
8.	73.	Lubań	21,8	71	
9.	86.	Zgorzelec	31,5	67	utrata funkcji, niekorzystna sytuacja społeczno-gospodarcza
10.	89.	Dzierżoniów	34,2	65	
11.	93.	Jawor	23,8	64	
12.	104.	Bolesławiec	39,5	58	
13.	114.	Świebodzice	23,2	60	
14.	118.	Złotoryja	16,1	62	

Źródło: Delimitacja miast średnich tracących funkcje społeczno-gospodarcze opracowano dla potrzeb Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, P. Śleszyński, Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN, Warszawa, listopad 2016 r.

Wyzwania rozwojowe obszarów wiejskich. Obszary wiejskie (w szczególności położone poza obszarem funkcjonalnym dużych aglomeracji) charakteryzują się stosunkowo niskim poziomem jakości życia mieszkańców i surowcowym charakterem produkcji. Mimo wzrostu dochodów gospodarstw domowych na obszarach wiejskich w kraju po roku 2004, ich poziom nadal jest niższy od średniej krajowej. Deficyt wolnych miejsc pracy, niski poziom przedsiębiorczości i kwalifikacji mieszkańców sprawiają, iż mimo nadwyżki siły roboczej, na obszarach wiejskich notuje się niski poziom mobilności zawodowej. Deficyty rozwojowe związane są także z niedostatecznie rozwiniętą infrastrukturą, w szczególności: energetyczną, wodno-kanalizacyjną, urządzeniami melioracji i małej retencji oraz transportową (w zakresie połączeń z miastami wojewódzkimi, połączeń podmiejskich i w obrębie lokalnych rynków pracy). Część obszarów wiejskich, mimo zróżnicowanych potencjałów rozwojowych, uzależniona jest od rolnictwa, ponieważ na obszarach tych nie wykształciły się pozarolnicze specjalizacje gospodarcze. Oznacza to brak na tych terenach stabilnych pozarolniczych miejsc pracy. Obszary o przeważającej funkcji rolniczej są silnie zróżnicowane regionalnie. Należą do nich zarówno te, gdzie rolnictwo boryka się z trudnościami o charakterze strukturalnym (np. niekorzystna struktura agrarna i struktura demograficzna), jak również te z wysokowydajnym rolnictwem. Również w przestrzeni Dolnego Śląska można również wyróżnić skupiska gmin wiejskich i powiązanych z nimi funkcjonalnie małych miast zagrożonych trwałą marginalizacją, gdzie występuje kumulacja problemów społecznych i ekonomicznych. Obszary te charakteryzuje m.in. nasilona emigracja osób w wieku produkcyjnym oraz ograniczony dostęp do usług, co prowadzi do dalszego nasilania się emigracji i kurczenia zasobów.⁹

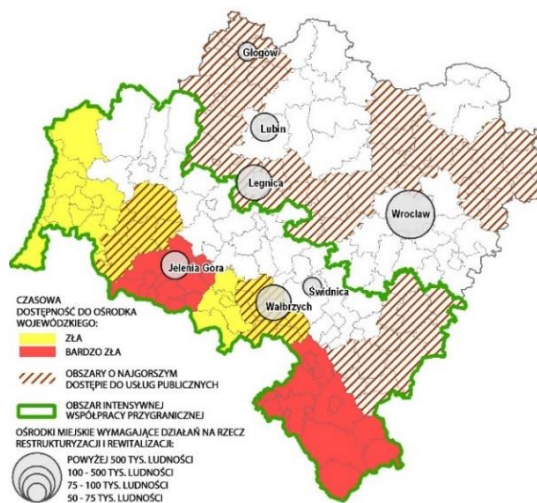
MAPA 35. OBSZARY ZAGROŻONE TRWAŁĄ MARGINALIZACJĄ.

⁹ Strategia na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) – Uchwała nr 8 Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 r.

W Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego wyodrębnione zostały obszary, które dla pełnego wykorzystania ich potencjałów rozwojowych wymagają zewnętrznej interwencji. Obszary te nazwano Obszarami Strategicznej Interwencji (OSI). Wyznaczone zostały zarówno w skali kraju, jak i regionu, na podstawie zidentyfikowanych obszarów problemowych, po to, aby właśnie tam mogła być kierowana adekwatna interwencja publiczna.

MAPA 36. OBSZARY STRATEGICZNEJ INTERWENCJI NA TERENIE WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO.

Źródło: opracowanie własne IRT na podstawie KSRR 2010-2020.

4.2 POZIOM REGIONALNY

OBSZARY FUNKCJONALNE w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego

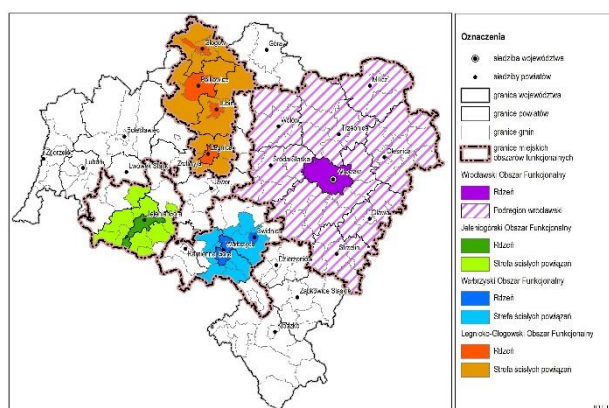
Jako obszary funkcjonalne o znaczeniu ponadregionalnym oraz regionalnym, ze względu na istotne znaczenie dla polityki przestrzennej województwa, ustalone zostały w planie zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego: miejski obszar funkcjonalny ośrodka wojewódzkiego, miejskie obszary funkcjonalne ośrodków regionalnych, obszar przygraniczny, obszar górski, obszar cenny przyrodniczo.

MAPA 38. GÓRSKI I PRZYGRAJNICZNY OBSZAR FUNKCJONALNY.

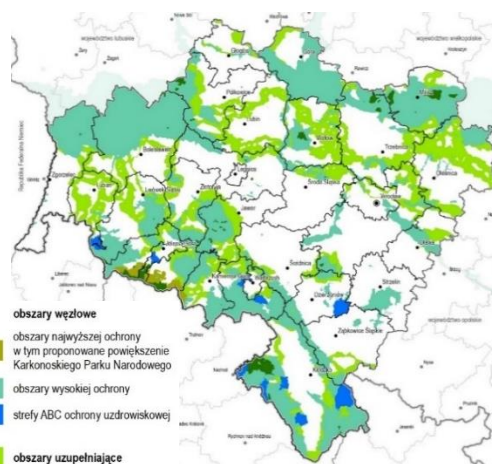
Źródło: Projekt Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego (listopad 2017).

MAPA 37. MIEJSKIE OBSZARY FUNKCJONALNE.

Źródło: Projekt Planu zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego (listopad 2017).

MAPA 39. OBSZAR FUNKCJONALNY CENNY PRZYRODNICZO.

ROZWÓJ SPOŁECZNY

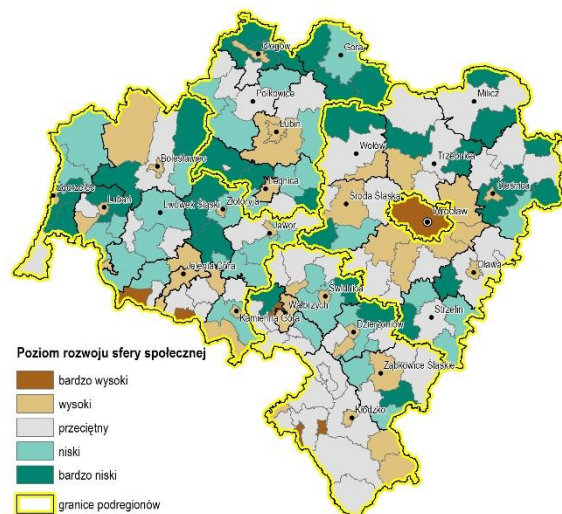
W przestrzeni województwa dolnośląskiego najwyższym poziomem rozwoju społecznego (czyli obszarem koncentracji pozytywnych cech społecznych) charakteryzują się gminy miejskie, a także gminy położone w sąsiedztwie większych ośrodków miejskich regionu (Wrocławia, Jeleniej Góry, Wałbrzycha). Najwyższy poziom rozwoju społecznego wykazują gminy miejskie o silnie wykształconej funkcji turystycznej: Karpacz, Polanica-Zdrój, Wrocław, Szczawno-Zdrój, Szklarska Poręba oraz Duszniki-Zdrój. Wysoki poziom rozwoju społecznego odnotowano m.in. w gminach podmiejskich stolicy regionu (Czernica, Siechnice), a także w miastach Zgorzelec, Bolesławiec i Jelenia Góra. W klasach, gdzie poziom rozwoju społecznego zdefiniowany został jako bardzo wysoki i wysoki znalazło się ponad 25%

gmin Dolnego Śląska (43 jednostki, w tym 6 gmin z bardzo wysokim poziomem rozwoju). Gminy o bardzo niskim i niskim poziomie rozwoju społecznego to przede wszystkim gminy wiejskie z niewielkim udziałem gmin miejsko-wiejskich. W przestrzeni województwa dolnośląskiego, charakterystyczne jest ich występowanie przede wszystkim w części zachodniej (powiat bolesławiecki, złotoryjski, lubański, zgorzelecki i zachodnia część powiatu legnickiego), północnej (powiat głogowski, górowski, częściowo milicki, trzebnicki, wołowski i oleśnicki) oraz części południowej (z powiatem ząbkowickim, dzierzoniowskim i strzelińskim). Pozostała część obszaru Dolnego Śląska zakwalifikowana została do kategorii gmin o przeciętnym poziomie rozwoju sfery społecznej (blisko 59% jednostek). Jednostki administracyjne, w których poziom rozwoju społecznego osiągnął wartość bardzo niską lub niską w stosunku do reszty gmin województwa dolnośląskiego charakteryzują się niedostatecznym rozwojem usług publicznych, a także niższą dostępnością do nich. Przekłada się to bezpośrednio na niższą jakość kapitału społecznego, a tym samym na jakość i standard życia mieszkańców.

ROZWÓJ GOSPODARCZY

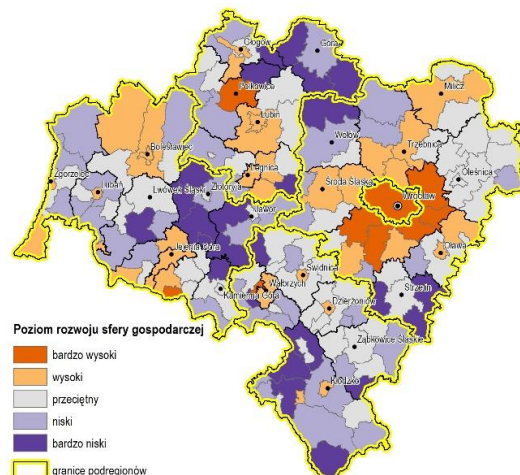
Na Dolnym Śląsku można zaobserwować duże zróżnicowanie przestrzenne poziomu rozwoju sfery gospodarczej. Pasma i obszary odznaczające się bardzo wysokim poziomem rozwoju gospodarczego zlokalizowane są wokół największych ośrodków miejskich oraz wzdłuż najważniejszych korytarzy komunikacyjnych. Koncentracją pozytywnych dla rozwoju gospodarczego cech regionu charakteryzuje się stolica regionu – miasto Wrocław wraz z sąsiadującymi z nim gminami, w tym w szczególności w powiecie wrocławskim (gminy: Czernica, Długołęka, Kąty Wrocławskie, Kobierzyce i Siechnice). Wysokim poziomem rozwoju gospodarczego odznaczają się również:

MAPA 40. POZIOM ROZWOJU SPOŁECZNEGO GMIN WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2015].

Źródło: opracowanie własne IRT na podstawie danych GUS.

MAPA 41. POZIOM ROZWOJU GOSPODARCZEGO GMIN WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO [2015].

Źródło: opracowanie własne IRT na podstawie danych GUS.

Pasma Głogów-Polkowice-Lubin-Legnica oraz obszary wokół Bolestawca, Jeleniej Góry oraz Wałbrzycha. Natomiast koncentracja negatywnych dla rozwoju gospodarczego cech występuje głównie w gminach północnej części województwa dolnośląskiego, w powiatach głogowskim i górowskim oraz w powiatach złotoryjskim, lwóweckim i południowej części powiatu jaworskiego, a także w zachodniej części kotliny Kłodzkiej.

4.3 MACIERZ KIERUNKÓW INTERWENCJI

Skuteczna realizacja polityki rozwoju zależy od zdefiniowania priorytetów wśród celów operacyjnych i ich terytorialnego przyporządkowania, uwzględniającego charakter niezbędnej interwencji i specyficzne wyzwania rozwojowe. W kontekście działań horyzontalnych obejmujących całe województwo za priorytetowe przyjęto następujące obszary interwencji:

- **Zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego**
- **Doskonalenie usług edukacyjnych**
- **Kształtowanie postaw obywatelskich**
- **Rozwój potencjału komunikacyjnego**
- **Wykorzystanie potencjału środowiska (turystyka i ochrona dziedzictwa kulturowego)**
- **Wzmocnienie rozwoju regionalnych i subregionalnych ośrodków miejskich**

Ponadto wzmocnienia wymagają obszary funkcjonalne największych miast regionu, czego wyrazem jest terytorialne ujęcie interwencji w obszarze funkcjonalnym jeleniogórskim, legnicko – głogowskim, wałbrzyskim i wrocławskim. Poniższa macierz kierunków interwencji zawiera cele operacyjne identyfikowane jako priorytetowe dla poszczególnych obszarów funkcjonalnych. Priorytetyzacja celów operacyjnych nie eliminuje zasady realizacji wszystkich celów strategicznych i operacyjnych, zdefiniowanych w strategii, na całym obszarze województwa dolnośląskiego.

Lp.	Cel strategiczny	Priorytety (cele operacyjne)	Obszary interwencji					
			Wrocławski Obszar Funkcjonalny	Legnicko- Głogowski Obszar Funkcjonalny	Jelenio- górski Obszar Funkcjonalny	Wałbrzyski Obszar Funkcjonalny	Górski i Przygraniczny Obszar Funkcjonalny	Obszary poza miejskimi obszarami funkcjonalnymi – obszary peryferyjne
1.	EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE GOSPODARCZEGO POTENCJAŁU REGIONU	1.1. Wsparcie endogenicznych potencjałów gospodarczych subregionów		1	1	2	1	1
		1.2. Wzmocnienie krajowej i europejskiej konkurencyjności regionu i jego marki	1					
		1.3. Wzmacnianie innowacyjności regionu	2	2				
		1.4. Wsparcie rozwoju oraz rewitalizacja obszarów miejskich i wiejskich	4	4	3	5	4	2
2.	ZWIĘKSZENIE JAKOŚCI I DOSTĘPNOŚCI USŁUG PUBLICZNYCH	2.1. Poprawa stanu regionalnej infrastruktury technicznej					6	5
		2.2. Rozwój i modernizacja regionalnej infrastruktury społecznej z uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami i starszych						
		2.3. Rozwój i doskonalenie usług publicznych	3	5	4	4		4

3.	WZMOCNIENIE REGIONALNEGO KAPITAŁU LUDZKIEGO I SPOŁECZNEGO	3.1. Kształtowanie postaw obywatelskich						
		3.2. Wzrost społecznej integracji						
		3.3. Doskonalenie regionalnego i lokalnych rynków pracy			6	3	7	6
		3.4. Poprawa efektywności kształcenia						
		3.5. Regionalna polityka wspierania seniorów oraz osób z niepełnosprawnościami	6					
		3.6. Kształtowanie postaw prozdrowotnych i prosportowych						
4.	ODPOWIEDZIALNE WYKORZYSTANIE ZASOBÓW I OCHRONA WALORÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	4.1. Poprawa stanu wszystkich komponentów środowiska	5	3	5			
		4.2. Racjonalne wykorzystanie walorów i zasobów środowiska		7	7		3	
		4.3. Ochrona przed klęskami żywiołowymi	7					
		4.4. Wspieranie produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz wspieranie bezpieczeństwa energetycznego						
		4.5. Ochrona obiektów i terenów dziedzictwa kulturowego						
		4.6. Rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym						
5.	WZMOCNIENIE PRZESTRZENNEJ SPÓJNOŚCI REGIONU	5.1. Rozwój regionalnej sieci dróg publicznych i sieci kolejowej		6	2	1	2	3
		5.2. Wzrost dostępności regionalnej infrastruktury informacyjnej o wysokich standardach funkcjonalno-użytkowych						
		5.3. Wspieranie współpracy międzyregionalnej i transgranicznej			8	6	5	

Uwaga:

- - cele operacyjne ukierunkowane terytorialnie
 1 - ranga celów operacyjnych

5. Ramy finansowe Strategii rozwoju województwa dolnośląskiego 2030

Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 jest płaszczyzną wielostronnej współpracy samorządów terytorialnych wszystkich szczebli, administracji rządowej, podmiotów gospodarczych, instytucji oraz mieszkańców województwa. Z tego względu, identyfikując źródła finansowania przedsięwzięć rozwojowych wynikających z zapisów SRWD 2030, należy wskazać na ich wielość i zróżnicowane pochodzenie. Oznacza to konieczność oparcia systemu jej finansowania na zasadzie montażu różnych źródeł środków finansowych. Ponadto, w zakresie ram finansowych SRWD 2030, należy wydzielić:

1. okres do 2020 roku, ze względu na realizację programów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej (w perspektywie finansowej 2014-2020 + 3 lata na rozliczanie projektów)
2. lata 2021-2030.

Posiadać one będą zróżnicowaną charakterystykę, zwłaszcza jeśli chodzi o środki rozwojowe pochodzące z budżetu Unii Europejskiej, w perspektywie do 2020 roku oraz w nowej perspektywie finansowej 2020+.

W okresie do 2020 roku źródłami finansowania polityki rozwoju Dolnego Śląska będą w szczególności:

1. Budżet Państwa, w tym środki pochodzące z Kontraktu Terytorialnego Województwa Dolnośląskiego;
2. Europejskie Fundusze Strukturalne i Inwestycyjne (EFIS), w tym środki dystrybuowane w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego 2014-2020, programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz PROW 2014-2020, PO Ryby 2014-2020, PO WER 2014-2020, POIS 2014-2020;
3. Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS);
4. środki pochodzące z międzynarodowych instytucji finansowych, np. Bank Światowy, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Azjatycki Bank Inwestycji Infrastrukturalnych;
5. budżety jednostek samorządu terytorialnego, w tym budżet Województwa Dolnośląskiego;
6. instrumenty finansowe (zwrotne, m.in. pożyczki, poręczenia, gwarancje, inwestycje kapitałowe oraz inwestycje quasi-kapitałowe) udostępniane przez regionalne instytucje finansowe, m.in. Dolnośląski Fundusz Rozwoju.

Planowanie nakładów finansowych na realizację polityki rozwoju regionu po 2020 roku (w nowej perspektywie finansowej 2020+) jest utrudnione ze względu na długi horyzont czasowy oraz trwające pertraktacje w sprawie przyszłego kształtu wieloletnich ram finansowych Unii Europejskiej oraz zasad funkcjonowania Polityki Spójności i Wspólnej Polityki Rolnej po 2020 roku. Stwarza to daleko idące trudności w oszacowaniu tych nakładów. Niemniej jednak pewnym jest, że po 2020 roku istotnej zmianie ulegnie struktura źródeł finansowania polityki rozwoju regionu. Ciężar finansowania interwencji publicznej w znacznej mierze zostanie przerzucony na źródła krajowe zarówno publiczne, jak i prywatne.

Po 2020 roku udział funduszy unijnych w całkowitej puli środków rozwojowych, ze względu na wzrost zamożności polskich regionów będzie relatywnie mniejszy. Ważna jest zatem zmiana sposobu redystrybucji środków przekazywanych w ramach subwencji i dotacji do jednostek samorządu terytorialnego, tak aby zapewnić na odpowiednim poziomie finansowanie zadań własnych samorządów. Trzeba zacząć już dziś przygotowywać się do zmiany źródeł finansowania inwestycji po to, aby po 2020 roku, kiedy wygaszone zostaną środki unijne, uniknąć zastoju w inwestycjach. Należy rozważyć szersze otwarcie na partnerstwo publiczno-prywatne, ponieważ kapitał prywatny może się stać głównym źródłem wsparcia inwestycji infrastrukturalnych. Innym mechanizmem finansowania działań rozwojowych w regionie mogą być fundusze partycypacyjne, na które składałyby się lokalne jednostki samorządu terytorialnego oraz Samorząd Województwa Dolnośląskiego. Mechanizm ten służyłby realizacji zadań, które swym zasięgiem i oddziaływaniem przekraczałyby granice administracyjne poszczególnych gmin. Istotnym mechanizmem finansowania działań po 2020 roku powinny nadal być instrumenty finansowe (zwrotne) udostępniane przez regionalne instytucje finansowe, posiadające w obrocie zarówno środki z poprzedniej perspektywy finansowej 2007-2013 (tzw. środki post-Jeremie), jak i środki zwrotne, które nadal będą w obrocie po perspektywie finansowej 2014-2020.

Opierając się na Wieloletniej Prognozie Finansowej Województwa Dolnośląskiego można wskazać, że na realizację zadań rozwojowych do 2030 r., Samorząd Województwa Dolnośląskiego przeznaczy z własnych środków kwotę przeszło 10 mld zł. Wysokość środków dostępnych z budżetu państwa i Unii Europejskiej na finansowanie działań strategicznych regionu w okresie 2021-2030 zostanie określona w nowym Kontrakcie Terytorialnym dla Województwa Dolnośląskiego. Ponadto, szereg działań rozwojowych realizowanych

i finansowanych będzie przez lokalne jednostki samorządu terytorialnego oraz podmioty publiczne i prywatne. Zadaniem Samorządu Województwa Dolnośląskiego będzie zachęcanie ich do inwestowania oraz stwarzania warunków dla ukierunkowania tych wydatków zgodnie z celami SRWD 2030. Wysokość środków na realizację wymienionych celów zostanie precyzyjnie określona w planie wykonawczym Strategii, zawierającym docelowy katalog programów rozwoju i polityk realizujących zapisy SRWD 2030.

6. System wdrażania SRWD 2030

Podstawowym celem systemu wdrażania SRWD 2030 jest zapewnienie efektywnej realizacji jej celów strategicznych, operacyjnych oraz kierunków działań, w oparciu o przejrzysty proces programowania strategicznego i wydatkowania środków publicznych w województwie.

6.1 ZASADY WDRAŻANIA

W procesie wdrażania Strategii stosowane będą sformułowane poniżej zasady:

Zasada zrównoważonego rozwoju – polega na prowadzeniu działań sprzyjających integracji czynników gospodarczych, społecznych, politycznych, przy jednoczesnym zachowaniu równowagi ekologicznej w celu możliwości zaspokojenia najważniejszych potrzeb obywateli zarówno obecnie żyjącego pokolenia, jak również przyszłych pokoleń.

Zasada gospodarki obiegu zamkniętego – oznacza racjonalne wykorzystanie zasobów (produktów, materiałów oraz surowców), które powinny pozostawać w gospodarce tak długo, jak jest to możliwe, a wytwarzanie odpadów powinno być jak najbardziej zminimalizowane. Idea ta uwzględnia wszystkie etapy cyklu życia produktu, zaczynając od jego projektowania, poprzez produkcję, konsumpcję, zbieranie odpadów, aż do ich zagospodarowania, stanowi odpowiedź na wyzwania związane z ograniczonym dostępem do surowców naturalnych.

Zasada wykorzystania najlepszych dostępnych technologii w szczególności technologii cyfrowych – oznacza podejmowanie działań służących uzyskiwaniu różnorodnych korzyści wynikających z dostępu do technologii, w różnych obszarach życia i z uwzględnieniem indywidualnych różnic i sposobów funkcjonowania przez różne grupy użytkowników - od dzieci i młodzieży, poprzez osoby dorosłe (a w szczególności aktywne zawodowo), po seniorów.

Zasada równości szans i niedyskryminacji – umożliwienie wszystkim osobom – bez względu na płeć, wiek, niepełnosprawność, rasę lub pochodzenie etniczne, wyznawaną religię lub światopogląd, orientację seksualną – sprawiedliwego, pełnego uczestnictwa we wszystkich dziedzinach życia na jednakowych zasadach.

Zasada selektywności podejścia (koncentracja, poszukiwanie nisz, sektory) - oznacza koncentrację na tych produktach, technologiach, sektorach, które mają istotne znaczenie dla realizacji celów Strategii w dłuższej perspektywie czasowej, a więc mających mierzalny wpływ na zwiększanie produktywności i powiększanie dochodów ludności oraz poprawę jakości życia. W krótkiej perspektywie wspierane będą sektory decydujące o naszej aktualnej konkurencyjności, czy mające znaczący udział zarówno pod względem produkcji, jak i wpływu i powiązań z innymi sektorami. Jednak kluczowe jest postawienie na technologie i sektory stanowiące o przewadze konkurencyjnej regionu w przyszłości.

Zasada podejścia zintegrowanego i zróżnicowanego terytorialnie - oznacza koncentrację różnych działań podejmowanych przez poszczególne podmioty – rząd, samorząd, podmioty gospodarcze i partnerów społecznych - wokół wyznaczonych celów strategicznych i operacyjnych. Niezbędnym elementem podejścia terytorialnego jest współpraca, dialog i partnerstwo z władzami lokalnymi, podmiotami gospodarczymi i społecznymi oraz obywatelami.

Zasada współpracy i partnerstwa - oznacza zaangażowanie i szeroko zakrojone współdziałanie pomiędzy podmiotami publicznymi, prywatnymi, organizacjami pozarządowymi, sektorem nauki i społeczeństwem obywatelskim na różnych etapach planowania i realizacji działań rozwojowych.

Zasada rozwoju świadomego demograficznie - oznacza ukierunkowanie interwencji w ramach poszczególnych polityk publicznych, na poziomie regionalnym, tak aby uwzględniały one występujące trendy demograficzne.

6.2 PROGRAMOWANIE ROZWOJU

Najważniejszymi dokumentami określającymi politykę rozwoju Dolnego Śląska i wyzwania stojące przed regionem są Strategia Rozwoju Województwa Dolnośląskiego oraz Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego. Są one również nadrzędne względem wszystkich pozostałych dokumentów strategicznych, programowych, planistycznych czy finansowych przygotowywanych na poziomie regionalnym. W związku z przygotowywaną **reformą systemu zarządzania rozwojem kraju**, w tym planowaną po 2020 roku **integracją planowania strategicznego i przestrzennego** na poziomie regionalnym, zapisy SRWD 2030 będą ściśle powiązane z ustaleniami aktualizowanego PZPWD.

Dokumentami o charakterze operacyjno-wdrożeniowym, stanowiącymi zasadnicze narzędzie realizacji zapisów SRWD 2030, będą **wojewódzkie programy rozwoju i polityki wojewódzkie, m.in. Dolny Śląsk. Zielona Dolina Żywności i Zdrowia, Strategia Rozwoju Sportu w Województwie Dolnośląskim**. Programy będą opracowywane w zakresie działań będących w bezpośrednich kompetencjach samorządu regionalnego. Programy rozwoju mogą być poprzedzone opracowaniem strategii terytorialnych, sektorowych lub dziedzinowych. Natomiast polityki będą dotyczyły zadań publicznych leżących poza zakresem bezpośredniego wpływu i dotyczyć będą takich działań jak inicjowanie współpracy poszczególnych interesariuszy w regionie, wsparcie finansowe i merytoryczne dla przedsięwzięć o istotnej wartości dodanej, zabieganie o inwestycje rządowe w regionie czy też racjonalne wydatkowanie funduszy europejskich. Niektóre dziedziny będą jednak zawierały wspólne elementy programów rozwoju i polityk. Jest to związane z naturalnym przenikaniem się kompetencji podmiotów odpowiedzialnych za daną dziedzinę życia społeczno-gospodarczego.

Programy rozwoju i polityki będą dokumentami o średniookresowej perspektywie realizacji, jednak nie dłuższej niż obowiązująca strategia regionalna. Powinny one realizować także jeden lub więcej celów operacyjnych oraz precyzować przyjęte kierunki działań konieczne dla ich realizacji i odnosić się do przestrzeni, sektorów, dziedzin lub subregionów.

Tworzone dokumenty operacyjno-wdrożeniowe powinny być przygotowywane w powiązaniu z zapisami SRWD 2030 oraz zawierać przynajmniej:

1. Wnioski z diagnozy stanu w odniesieniu do danego obszaru tematycznego oraz wnioski z raportu ewaluacyjnego (jeśli takie opracowania istnieją);
2. Część projekcyjną zawierającą cel główny i cele szczegółowe, z odniesieniem do odpowiednich zapisów SRWD 2030, w tym sprecyzowanie przyjętych kierunków działań;
3. Plan finansowy i podstawowe założenia systemu realizacji, w tym źródła finansowania realizacji, szacowane kwoty środków i ich podział między poszczególne cele;
4. Monitoring – opis sposobu monitorowania i oceny stopnia osiągnięcia celu głównego i celów szczegółowych.

Dla implementacji zasady zintegrowanego zarządzania rozwojem regionu programy rozwoju i polityki powinny określać podejście terytorialne do rozwoju województwa w danym obszarze tematycznym (podejście w oparciu o zapisy SRWD 2030). W sytuacji, gdy dany obszar tematyczny będący przedmiotem opracowania, regulowany jest przez akty normatywne o charakterze szczegółowym, powinien on w swojej treści uwzględniać także te zapisy.

Docelowy katalog programów rozwoju i polityk oraz ich zakres tematyczny określi **Plan wykonawczy SRWD 2030** uchwalony przez Zarząd Województwa Dolnośląskiego po zatwierdzeniu SRWD 2030 przez Sejmik Województwa Dolnośląskiego. Plan wykonawczy określać będzie również komórki organizacyjne Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego czy wojewódzkie jednostki organizacyjne odpowiedzialne za opracowanie, wdrażanie i monitoring konkretnych programów rozwoju czy polityk. Jeśli będzie taka konieczność, wskazane także zostaną podmioty współpracujące, szczególnie w przypadkach dużej złożoności zakresu tematycznego programów i polityk.

W Planie wykonawczym zostaną również określone kryteria wyboru poszczególnych przedsięwzięć realizujących kierunki działań strategicznych określonych w SRWD 2030, podmioty odpowiedzialne za koordynację realizacji wymienionych przedsięwzięć oraz sposób oceny stanu ich realizacji. Plan Wykonawczy SRWD 2030 będzie dostosowywany do zmieniających się uwarunkowań.

W oparciu o ustalenia Planu wykonawczego Zarząd Województwa będzie uchwalał **wykaz zadań/przedsięwzięć strategicznych**, który będzie podstawą finansowania ze środków budżetu Województwa i ubiegania się o wsparcie ze środków zewnętrznych w tym w ramach Kontraktu Terytorialnego.

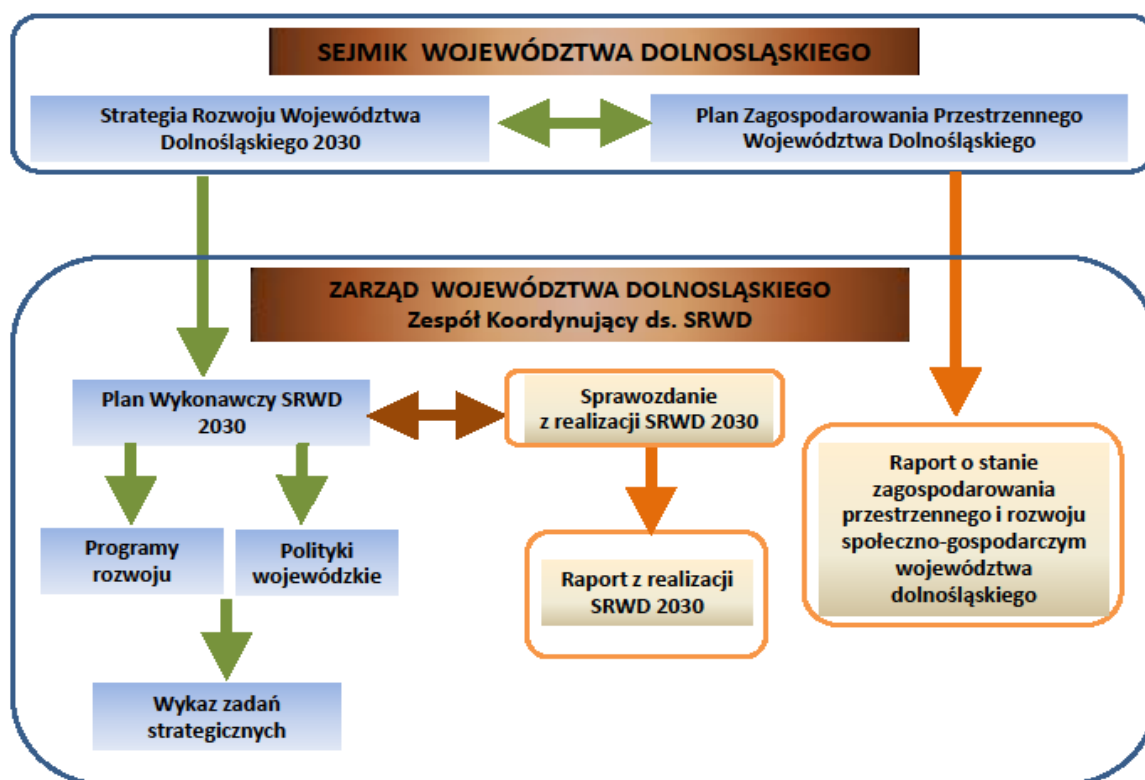
6.3 INSTYTUCJE WDRAŻAJĄCE

Głównym podmiotem odpowiedzialnym za proces wdrażania SRWD 2030 jest Zarząd Województwa Dolnośląskiego. Zadanie to będzie realizowane przez jednostkę pomocniczą Urząd Marszałkowski Województwa Dolnośląskiego (UMWD), wojewódzkie jednostki organizacyjne oraz spółki prawa handlowego z udziałem samorządu województwa. W procesie wdrażania SRWD 2030, Zarząd Województwa Dolnośląskiego będzie również wspierany przez inne podmioty z wiodącą rolą Regionalnego Forum Terytorialnego jako głównego gremium opiniotawczo-doradczego i zarazem zaplecze eksperckie.

Zadaniem działającego w strukturze UMWD Komitetu Koordynującego ds. SRWD 2030 będzie formułowanie opinii i rekomendacji dotyczących procesu wdrażania, monitorowania i ewaluacji SRWD 2030.

Dla skutecznej realizacji zapisów SRWD 2030, Zarząd Województwa Dolnośląskiego będzie współpracował z pozostałymi podmiotami, które w sposób samodzielny i niezależny realizują działania mające istotny wpływ na rozwój regionu. Do tych podmiotów należą w szczególności lokalne jednostki samorządu terytorialnego, podmioty administracji rządowej (zarówno terenowej, jak i centralnej), uczelnie wyższe, przedsiębiorcy, organizacje pozarządowe.

SCHEMAT SYSTEMU WDRAŻANIA STRATEGII ROZWOJU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO 2030

6.4 KOMPETENCJE PRAWNE SAMORZĄDU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Podmiotem odpowiedzialnym za wdrażanie Strategii Rozwoju Województwa jest Samorząd Województwa, jednak nie wszystkie działania istotne dla rozwoju województwa zawierają się w obszarze bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa, wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych, czy spółek z udziałem samorządu. Część działań zawiera się w obszarze pośredniego oddziaływania – wynikającego z działań realizowanych w ramach zarządzanych przez Województwo programów i projektów, jak również finansowej partycypacji. Trzeci zakres stanowi obszar pozostający poza obszarem kompetencyjnym Samorządu Województwa, w ramach którego regionalne władze samorządowe mogą pełnić rolę koordynatora, stymulatora, mediatora, bądź inicjatora/wnioskodawcy działań i inicjatyw prowadzonych na szczeblu lokalnym lub rządowym.

KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH		Obszar bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (A)	Obszar pośredniego oddziaływania Samorządu Województwa Dolnośląskiego (B)	Obszar pozostający poza zakresem kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (C)
1.1.1.	Wspieranie obszarów o trudnych warunkach rozwojowych, zagrożonych wystąpieniem strukturalnego bezrobocia oraz o niskim PKB.		B	
1.1.2.	Wzmocnienie gospodarcze ośrodków subregionalnych.		B	
1.1.3.	Wzmocnienie roli MŚP, w tym firm rzemieślniczych i rodzinnych w aktywizacji gospodarczej subregionów.		B	

KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH		Obszar bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (A)	Obszar pośredniego oddziaływania Samorządu Województwa Dolnośląskiego (B)	Obszar pozostający poza zakresem kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (C)
1.1.4.	1.1.4 Różnicowanie monokulturowości subregionalnych ośrodków gospodarczych.		B	
1.1.5.	1.1.5 Rozwój lokalnych rynków żywności i wzrost konkurencyjności sektora rolno – spożywczego m.in. w oparciu o żywność wysokiej jakości.		B	
1.1.6.	1.1.6 Promowanie regionu jako atrakcyjnego miejsca dla turystyki i wypoczynku.	A		
1.2.1.	Promocja gospodarcza, wspieranie przedsiębiorczości i rozwój usług otoczenia biznesu.	A	B	
1.2.2.	Rozwój sieci powiązań gospodarczych, w tym inicjatyw klastrowych.	A	B	
1.2.3.	Wsparcie internacjonalizacji przedsiębiorstw.		B	
1.2.4.	Wzmocnienie marki produktów regionalnych.	A		
1.3.1.	Rozwój specjalizacji regionalnych i subregionalnych, w tym inteligentnych specjalizacji.	A	B	
1.3.2.	Wsparcie dla inteligentnej reindustrializacji – cyfryzacji i zaawansowanej automatyzacji procesów technologicznych i zarządczych w przedsiębiorstwach		B	
1.3.3.	1.3.3 Stymulowanie współpracy biznesu i nauki.		B	
1.3.4.	1.3.4 Rozwój usług proinnowacyjnych oraz kreowanie i wspieranie regionalnych ośrodków innowacyjności.	A	B	
1.3.5.	1.3.5 Wzmacnianie regionalnego systemu wsparcia finansowego dla przedsięwzięć innowacyjnych.	A		
1.3.6.	1.3.6 Tworzenie warunków do współpracy badawczo - rozwojowej o zasięgu międzynarodowym.		B	
1.4.1.	Zrównoważony rozwój miejskich obszarów funkcjonalnych.		B	
1.4.2.	Rewitalizacja zdegradowanych obszarów wiejskich.	A	B	
1.4.3.	Rewitalizacja zdegradowanych obszarów miejskich.		B	
1.4.4.	Wspieranie działań na rzecz rewitalizacji zabytkowych zespołów urbanistycznych i najcenniejszych obiektów architektury.		B	
1.4.5.	Programowanie i realizacja prac urządzeniowo-rolnych, działania na rzecz scalania gruntów rolnych oraz melioracji.	A	B	
2.1.1.	Wspieranie działań zwiększających dostępność do źródeł wody oraz infrastruktury odprowadzania i oczyszczania ścieków.		B	
2.1.2.	Wspieranie i rozwój sieciowych systemów energetycznych oraz eliminowanie zagrożeń powodowanych przez ekstremalne zjawiska atmosferyczne.			C
2.1.3.	Wspieranie działań w zakresie efektywnej gospodarki odpadami.		B	
2.2.1.	Wspieranie inwestycji w infrastrukturę sportowo-rekreacyjną.	A	B	

KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH		Obszar bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (A)	Obszar pośredniego oddziaływania Samorządu Województwa Dolnośląskiego (B)	Obszar pozostający poza zakresem kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (C)
2.2.2.	Zapewnienie opieki dziennej oraz edukacji dzieciom poprzez wsparcie budowy/ rozbudowy żłobków i przedszkoli.		B	
2.2.3.	Rozwój i dostosowanie infrastruktury społecznej do uwarunkowań społeczno-demograficznych, w szczególności do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, słabszych i starszych.	A	B	
2.3.1.	Podejmowanie działań w celu podniesienia poziomu bezpieczeństwa osobistego i publicznego.	A	B	
2.3.2.	Podejmowanie działań służących poprawie sprawności obsługi społeczeństwa przez instytucje administracji publicznej, w tym e-usług publicznych.		B	
2.3.3.	Podejmowanie działań dla poprawy dostępności i podniesienia jakości świadczeń zdrowotnych oraz na rzecz ograniczenia zachorowalności mieszkańców regionu.	A	B	
2.3.4.	Podejmowanie działań na rzecz upowszechniania i poprawy dostępności do kultury.		B	
2.3.5.	Zwiększenie dostępności do usług publicznych wyższego rzędu w ośrodkach ponadlokalnych.		B	
2.3.6.	Podejmowanie działań służących poprawie jakości usług publicznego transportu zbiorowego.		B	
2.3.7.	Współpraca jednostek samorządu terytorialnego dla efektywnej realizacji usług publicznych.	A	B	
3.1.1.	Wielodziedzinowy regionalny budżet obywatelski.	A	B	
3.1.2.	Popularyzacja wiedzy o regionie i wzmocnienie tożsamości jego mieszkańców.	A		
3.2.1.	Rozwój infrastruktury służącej integracji społecznej i zawodowej.		B	
3.2.2.	Wsparcie działań na rzecz osób wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym.	A	B	
3.2.3.	Podejmowanie działań na rzecz zwiększenia udziału i roli kobiet na rynku pracy oraz w życiu publicznym.	A	B	
3.2.4.	Wsparcie działań na rzecz rozwijania sieci mieszkań chronionych i wspomaganych.	A	B	
3.2.5.	Wspieranie ekonomii społecznej.	A	B	
3.3.1.	Kształtowanie i rozwój usług edukacyjnych i społecznych ukierunkowanych na wzmocnienie rynków pracy.		B	
3.3.2.	Wspieranie i pobudzanie aktywności zawodowej mieszkańców regionu.	A	B	
3.4.1.	Wsparcie innowacyjnych metod kształcenia dzieci i młodzieży.		B	
3.4.2.	Działania na rzecz podniesienia jakości oraz atrakcyjności szkolnictwa zawodowego.		B	
3.4.3.	Rozwój systemu wspierania uczniów z dysfunkcjami i z niepełnosprawnościami	A	B	
3.4.4.	Wspieranie działań na rzecz rozwoju umiejętności i postaw kreatywnych i przedsiębiorczych.		B	
3.5.1.	Wspieranie systemu aktywizacji osób starszych.	A	B	

KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH		Obszar bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (A)	Obszar pośredniego oddziaływania Samorządu Województwa Dolnośląskiego (B)	Obszar pozostający poza zakresem kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (C)
3.5.2.	Realizowanie działań z zakresu rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnościami.	A	B	
3.6.1.	Wspieranie przedsięwzięć sportowych w regionie oraz promowanie upowszechniania kultury fizycznej.	A		
3.6.2.	Działania na rzecz rozwoju edukacji kultury fizycznej.	A		
3.6.3.	Wspieranie działań na rzecz kształtowania postaw prozdrowotnych.	A	B	
4.1.1.	Działania w zakresie zwalczania źródeł niskiej emisji, szczególnie w uzdrowiskach.		B	
4.1.2.	Wspieranie edukacji ekologicznej w oparciu o zasoby lokalne (infrastrukturalne, przyrodnicze i kulturowe).	A	B	
4.1.3.	Rekultywacja i zagospodarowanie terenów przemysłowych i powydobywczych.		B	
4.2.1.	Zachowanie i racjonalne wykorzystanie zasobów glebowych i leśnych.	A	B	C
4.2.2.	Wspieranie racjonalnej gospodarki zasobami wód termalnych i leczniczych w regionie.		B	
4.2.3.	Prowadzenie działań na rzecz efektywnej ochrony wartości krajobrazu.	A	B	
4.2.4.	Wzmocnienie potencjału uzdrowiskowego i turystycznego.		B	
4.3.1.	Wspieranie rozwoju systemu małej retencji wodnej w regionie (poprawa stanu technicznego i skuteczności zbiorników małej retencji).		B	C
4.3.2.	Realizacja działań służących minimalizacji zagrożeń wynikających z ekstremalnych zjawisk atmosferycznych i awarii przemysłowych.			C
4.3.3.	Właściwe zagospodarowanie przestrzenne terenów zagrożonych zjawiskami przyrodniczymi, w tym powodzią i suszami.		B	
4.3.4.	Doskonalenie metod szkolenia służb i innych podmiotów ratowniczych oraz poprawa ich wyposażenia w sprzęt ratowniczy.	A	B	
4.4.1.	Wsparcie rozwoju energetyki konwencjonalnej i rozproszonej.		B	
4.4.2.	Stymulowanie prac badawczych i wdrożeniowych związanych z produkcją energii ze źródeł odnawialnych.		B	
4.4.3.	Podejmowanie działań na rzecz oszczędności zużycia energii oraz poprawy efektywności jej wykorzystania.			C
4.5.1.	Wsparcie przedsięwzięć służących rozwojowi kultury i dziedzictwa kulturowego w regionie.	A		
4.5.2.	Wspieranie zintegrowanych działań służących ochronie dziedzictwa kulturowego i jego promocji.	A		
4.6.1.	Wsparcie przedsięwzięć na rzecz zmniejszenia zużycia surowców oraz ograniczenia wytwarzania odpadów w procesach produkcyjnych.		B	
4.6.2.	Wsparcie projektów wykorzystujących rynek surowców wtórnych i „re-manufacturing”.		B	

KIERUNKI DZIAŁAŃ STRATEGICZNYCH		Obszar bezpośrednich kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (A)	Obszar pośredniego oddziaływania Samorządu Województwa Dolnośląskiego (B)	Obszar pozostający poza zakresem kompetencji Samorządu Województwa Dolnośląskiego (C)
4.6.3.	Rozwój modeli biznesowych wspierających rozbudowane systemy serwisowania i napraw produktów.		B	
4.6.4.	Edukacja społeczna na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym (kampanie społeczne, kampanie świadomościowe).	A	B	
5.1.1.	Modernizacja dróg i linii kolejowych na terenie województwa, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki transportu ciężkiego.	A	B	C
5.1.2.	Budowa obwodnic miejscowości.	A	B	C
5.1.3.	Rozwój i budowa systemów kolei aglomeracyjnej w obrębie miast o znaczeniu regionalnym i subregionalnym, będących generatorami ruchu aglomeracyjnego.		B	C
5.1.4.	Modernizacja taboru na potrzeby regionalnego systemu transportu publicznego.	A	B	C
5.1.5.	Rozwój systemu regionalnego transportu towarowego, w tym budowa intermodalnych węzłów logistycznych i przeładunkowych.		B	C
5.1.6.	Budowa i modernizacja przepraw mostowych w regionie.	A	B	C
5.1.7.	Rozwój zintegrowanych subregionalnych systemów transportu publicznego.	A		
5.1.8.	Wsparcie działań na rzecz zwiększenia efektywności transportu w ujęciu proekologicznym (elektromobilność).			C
5.1.9.	Wykorzystanie dróg wodnych, w szczególności Odry do żeglugi turystycznej i pasażerskiej oraz transportu wodnego.			C
5.1.10.	Rozwój sieci dróg rowerowych.		B	
5.2.1.	Rozbudowa Dolnośląskiej Sieci Szkieletowej w zakresie dostępności internetu w każdym gospodarstwie domowym.	A		
5.2.2.	Rozwój Dolnośląskiej Infrastruktury Informacji Przestrzennej w zakresie zwiększenia dostępności do zasobów informacyjnych o regionie.	A		
5.3.1.	Rozwój współpracy międzyregionalnej.	A		
5.3.2.	Rozwój współpracy transgranicznej.	A		

7. Monitoring i ewaluacja SRWD

7.1 SYSTEM MONITORINGU I EWALUACJI

System monitoringu i ewaluacji powinien stanowić narzędzie zarządzania umożliwiające efektywne planowanie, alokację środków, okresową ocenę i dostosowanie podejmowanych działań zgodnie ze zmieniającymi się warunkami społeczno-gospodarczymi i zdiagnozowanymi potrzebami na podstawie zestandaryzowanej i powtarzalnej metodyki. Koncepcja systemu monitorowania i ewaluacji *Strategii rozwoju województwa dolnośląskiego 2030* zgodna jest z wnioskami i zaleceniami wynikającymi z dokumentów strategicznych i programowych szczebla krajowego oraz europejskiego. Do najbardziej istotnych dla monitoringu i ewaluacji zaleceń i wniosków w projektowanym systemie zaliczyć można:

- ukierunkowanie działań na rezultaty,
- oparcie polityki na dowodach,
- włączenie spójności terytorialnej do zakresu działań rozwojowych,
- nacisk na wieloszczeblowe i wielopodmiotowe zarządzanie sferą publiczną.

SCHEMAT SYSTEM MONITORINGU STRATEGII ROZWOJU WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO 2030

Zakres tematyczny monitoringu i ewaluacji realizacji SRWD 2030 określają cele strategiczne i priorytety (cele operacyjne). Monitorowanie rozwoju społeczno-gospodarczego województwa dolnośląskiego strategii będzie odbywać się na bieżąco, a raportowanie w cyklu trzyletnim. Monitoring realizacji celów strategicznych prowadzony będzie w oparciu o zestaw wskaźników.

Proces ewaluacji SRWD 2030 będzie natomiast realizowany poprzez następujące typy ewaluacji: ex ante, ex post oraz w uzasadnionych sytuacjach ewaluacji on-going.

- ewaluacja ex ante, zgodnie z zapisami ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, będzie badała założenia realizacji strategii, jej skuteczności i efektywności przed jej przyjęciem;
- ewaluacja ex post zostanie przeprowadzona po zakończeniu realizacji strategii;
- ewaluacje on-going oceniające skuteczność, efektywność oraz wpływ danej interwencji na osiągnięcie celów SRWD 2030 mogą zostać przeprowadzone w zależności od pojawiających się potrzeb informacyjnych, które nie mogą zostać zaspokojone poprzez bieżący monitoring strategii.

7.2 ZAŁOŻENIA INSTYTUCJONALNE

Głównym podmiotem odpowiedzialnym za prowadzenie procesu monitorowania realizacji *SRWD 2030* jest Zarząd Województwa Dolnośląskiego, który realizować będzie ww. zadanie poprzez jednostki podległe: Komitet Koordynujący ds. SRWD, Departamenty UMWD, Instytut Rozwoju Terytorialnego oraz właściwe jednostki i instytucje odpowiedzialne za wdrażanie Strategii oraz podmioty opiniodawczo-doradcze: Regionalne Forum Terytorialne. **Zarząd Województwa Dolnośląskiego**, będąc podmiotem odpowiedzialnym za wdrażanie *Strategii*, w celu uzyskania efektu synergii w procesie realizacji, będzie współpracował zarówno z zależnymi, jak i niezależnymi regionalnymi interesariuszami, mającymi wpływ na realizację polityki rozwoju województwa. **Komitet Koordynujący ds. SRWD** pełnić będzie nadzór merytoryczny, obejmujący konsultacje metodologii działań monitoringowych i ewaluacyjnych, będzie również odgrywać istotną rolę w monitorowaniu i ocenie realizowanych polityk i programów oraz zmianach w zakresie realizacji *Strategii*. **Regionalne Forum Terytorialne** (RFT), koordynujące proces zarządzania strategicznego na poziomie całego województwa, stanowić będzie natomiast główne gremium opiniodawczo-doradcze oraz eksperckie dla Zarządu Województwa Dolnośląskiego. Głównym podmiotem odpowiedzialnym za monitorowanie i ewaluację zaktualizowanej *Strategii*, będzie **Instytut Rozwoju Terytorialnego** (IRT), a podejmowane działania prowadzić będzie wraz z siecią podmiotów współpracujących, w ramach której powinny zachodzić dwukierunkowe interakcje, obejmujące współpracę merytoryczną, raportowanie i sprawozdawczość oraz wymianę danych i informacji, konsultacje, analizy, zalecenia i rekomendacje.

7.3 INSTRUMENTY MONITORINGU SRWD

Podstawowymi instrumentami monitoringu, służącymi realizacji efektywnej sprawozdawczości służyć będą **raporty monitoringowe**: *Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego i rozwoju społeczno-gospodarczym województwa dolnośląskiego* oraz *Raport z realizacji strategii rozwoju województwa dolnośląskiego 2030*. Będą one stanowić narzędzie wspomagające podejmowanie decyzji przez Zarząd Województwa Dolnośląskiego w sprawach związanych z realizacją *Strategii* i pozwolą na dostosowanie podejmowanych działań do zdiagnozowanych potrzeb oraz zmieniających się warunków społeczno-gospodarczych. Stanowią też będą podstawę do prac aktualizujących *Strategię*, w tym także przedłużających okres jej obowiązywania kolejne lata. Wdrożenie cyklicznego raportowania odpowiadać będzie na potrzeby głównych jego odbiorców, pełniąc funkcję analityczną, rekomendacyjną i informacyjno-promocyjną, a odpowiedzialność za raportowanie ponosić będą wszystkie podmioty zaangażowane w realizację *Strategii*.

Raport o stanie zagospodarowania przestrzennego i rozwoju społeczno-gospodarczym województwa dolnośląskiego w syntetycznym ujęciu obejmować będzie charakterystykę stanu rozwoju społeczno-gospodarczego województwa na tle kraju i Europy. Wskaże on również główne tendencje w rozwoju poszczególnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego i uwzględni podstawowe uwarunkowania przestrzenne. Zakres tematyczny obejmie między innymi procesy zachodzące w gospodarce narodowej na terenie województwa, z uwzględnieniem zjawisk istotnych z punktu widzenia rozwoju: procesów demograficznych, rynku pracy i gospodarki. Monitoring sytuacji społeczno-gospodarczej i zagospodarowania przestrzennego, oparty na statystyce, analizach i badaniach, umożliwi uchwycenie zachodzących zmian oraz ocenę szans i zagrożeń, pozwalających na wsparcie procesów decyzyjno-strategicznych.

Raport przygotowywany będzie w cyklu trzyletnim. Jednostką odpowiedzialną za przygotowanie raportu będzie Instytut Rozwoju Terytorialnego. Wśród jednostek współpracujących przy jego opracowaniu wymienić należy w szczególności Departamenty i Wydziały Urzędu Marszałkowskiego Województwa

Dolnośląskiego oraz podlegające mu jednostki. Dokument ten będzie powstawał w oparciu o dane pochodzące ze statystyki ogólnej (GUS, BDL) oraz informacji pozyskanych od podmiotów współpracujących.

Raport z realizacji Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030 stanowić będzie podstawowy element właściwego monitoringu i ewaluacji dokumentu *Strategii*. Raport ten, poprzez monitoring wybranych wskaźników, wskazywać będzie na stan realizacji *Strategii* oraz pozwoli na ocenę stopnia i dynamiki postępu w realizacji przyjętych celów. Raport ten zawierać będzie również pełen zestaw informacji na temat działań podejmowanych na terenie województwa dolnośląskiego zarówno przez samorząd województwa, jak i władze krajowe. Będzie mógł więc stanowić podstawę podejmowania działań korygujących, w tym usuwania ewentualnych nieprawidłowości w wydatkowaniu środków wojewódzkich i unijnych.

Raport opracowywany będzie w cyklu trzyletnim. Zostanie on opracowywany przez Instytut Rozwoju Terytorialnego na podstawie ogólnie dostępnych danych statystycznych oraz danych dostarczonych przez poszczególne Departamenty i Wydziały Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego oraz podlegające mu jednostki zaangażowane w realizację zapisów *Strategii*. *Raport z realizacji Strategii Rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030* przedkładać będzie do zatwierdzenia Zarządowi Województwa Dolnośląskiego. Następnie zostanie przedłożony do zapoznania Sejmikowi Województwa Dolnośląskiego, Regionalnemu Forum Terytorialnemu oraz opinii publicznej.

Bieżący monitoring obejmować będzie roczne opracowanie **Sprawozdania z realizacji Strategii rozwoju Województwa Dolnośląskiego 2030**, zawierającego syntetyczną informację na temat realizacji celów strategicznych, podjętych działań i uzyskanych produktów.

7.4 MONITORING REALIZACJI

Dobór właściwych wskaźników, mierzalnych i dostępnych w statystyce publicznej lub w wewnętrznym systemie sprawozdawczości UMWD, umożliwiać będzie efektywne monitorowanie procesu wdrażania *SRWD 2030*. Zdefiniowane wskaźniki monitoringu odnoszące się do każdego celu strategicznego *SRWD 2030* mają charakter ilościowy odnosząc się do rezultatów realizacji. Ich uzupełnieniem będą informacje nt. bezpośrednich produktów powstałych podczas realizacji *Strategii*.

MACIERZ WSKAŹNIKÓW

Lp.	Cel strategiczny	Nazwa wskaźnika [jednostka]	Źródło	Tendencja 2010-2016	Wartość 2016	Oczekiwana tendencja
1.	EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE GOSPODARCZEGO POTENCJAŁU REGIONU	Produkt krajowy brutto na 1 mieszkańca [zł]	GUS	▲	52 203 zł ²⁰¹⁵	▲
		Relacja skrajnych wartości (liczona jako iloraz maksymalnej i minimalnej wartości) PKB brutto na 1 mieszkańca [zł] w podregionach	GUS	▲	2,23	▼
		Liczba podmiotów wpisanych do rejestru REGON na 10 tys. ludności	GUS	▲	1 244	▲
		Jednostki nowo zarejestrowane w rejestrze REGON na 10 tys. ludności [szt.]	GUS	▼ 2015-2016	99	▲
		Nakłady na B+R w relacji do PKB oraz nakłady przedsiębiorstw na B+R w relacji do PKB	GUS	▲	0,74 ²⁰¹⁴ 0,43 ²⁰¹⁴	▲
		Udział przychodów netto ze sprzedaży produktów innowacyjnych na eksport w przychodach netto ze sprzedaży ogółem [%]	GUS	▲	8,70%	▲
		Udział przedsiębiorstw przemysłowych/usługowych współpracujących w zakresie działalności innowacyjnej w % ogółu przedsiębiorstw [%]	GUS	▼ / ▼	6,8 ²⁰¹⁵ / 3,2 ²⁰¹⁵	▲ / ▲

Lp.	Cel strategiczny	Nazwa wskaźnika [jednostka]	Źródło	Tendencja 2010-2016	Wartość 2016	Oczekiwana tendencja
2.	POPRAWA JAKOŚCI I DOSTĘPNOŚCI USŁUG PUBLICZNYCH	Budynki mieszkalne podłączone do kanalizacji w % ogółu budynków mieszkalnych [%]	GUS	▲	59,2	▲
		Odsetek dzieci objętych opieką w żłobkach [%]	GUS	▲	12,5	▲
		Liczba miejsc w placówkach stacjonarnej pomocy społecznej [szt.]	GUS	▲	8 223	–
		Liczba osób, którym decyzją przyznano świadczenia z pomocy społecznej na 10 tys. ludności [osoba]	GUS	▼	322,3	▼
		Odsetek dzieci w wieku 3-5 lat objętych wychowaniem przedszkolnym [%]	GUS	▲	81,9	▲
		Odsetek przedsiębiorstw sektora niefinansowego wykorzystujących Internet w kontaktach z administracją publiczną [%]	GUS	▲	93,8 ²⁰¹⁵	▲
		Zgony niemowląt na 1000 urodzeń żywych	GUS	▼	3,8	▼
		Liczba uczestników imprez masowych ogółem (artystyczno-rozrywkowych, sportowych i interdyscyplinarnych) [tys. os.]	GUS	▲ 2015-2016	2 176,2	▲
3.	WZMOCNIENIE REGIONALNEGO KAPITAŁU LUDZIEGO I SPOŁECZNEGO	Frekwencja w wyborach do organów jednostek samorządu terytorialnego [%]	GUS	–	44,67	▲
		Osoby w wieku 25-64 lata uczestniczące w kształceniu lub szkoleniu [%]	GUS	▼	4,3	▲
		Wskaźnik zagrożenia ubóstwem relatywnym [%]	GUS	▼	10,5	▼
		Liczba kobiet, które nie podjęły zatrudnienia po urodzeniu dziecka na 10 tys. mieszkańców [os.]	STRATEG	▼	43,5	▼
		Zdawalność egzaminów maturalnych [%]	GUS	▼	77	▲
		Liczba fundacji, stowarzyszeń i organizacji społecznych na 10 tys. mieszkańców	GUS	▲	40,4	▲
		Wskaźnik zatrudnienia osób w wieku 20-64 lata wg BAEL [%]	GUS	▲	70	▲
4.	ODPOWIEDZIALNE WYKORZYSTANIE ZASOBÓW I OCHRONA WALORÓW ŚRODOWISKA NATURALNEGO I DZIEDZICTWA KULTUROWEGO	Udział gruntów zdewastowanych i zdegradowanych wymagających rekultywacji w powierzchni ogółem [%]	GUS	▲	0,4	▼
		Udział energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych w produkcji energii elektrycznej ogółem [%]	GUS	▲	6,5	▲
		Emisja zanieczyszczeń gazowych w zakładach szczególnie uciążliwych SO ₂ / NO _x [kg na 1 mieszkańca]	GUS	▼	6,9 / 3,8	▼
		Udział odpadów komunalnych zebranych selektywnie w ilości odpadów komunalnych ogółem [%]	GUS	▲	21,3	▲
		Udział obszarów prawnie chronionych w powierzchni ogółem [%]	GUS	▲	18,6	▲
		Odpady wytworzone w ciągu roku (nagromadzone z wyłączeniem odpadów komunalnych) [tys. ton]	GUS	▲	35 579,0	▼
5.	WZMOCNIENIE PRZESTRZENNEJ SPÓJNOŚCI REGIONU	Długość dróg ekspresowych i autostrad na 10 tys. ludności [km]	GUS	▲	0,99	▲
		Udział mieszkańców w strefie dostępności do 30 minut od węzłów autostrad i dróg ekspresowych w ogólnej liczbie ludności [%]	IRT	▲	61	▲
		Liczba pasażerów odprawianych w transporcie kolejowym (Koleje Dolnośląskie, Przewozy Regionalne) [mln os.]	UMWD ¹⁰	▲	19,8	▲
		Ruch pasażerów w portach lotniczych - przyjazdy i wyjazdy [tys. os.]	GUS	▲	2 371,6	▲
		Liczba modułów tematycznych na Geoportalu Dolny Śląsk	UMWD	▲	28	▲
		Łączna liczba użytkowników Geoportalu Dolny Śląsk	UMWD	▲	349 267	▲
		Liczba użytkowników końcowych podłączonych do sieci DSS za pośrednictwem Operatorów Sieci Dostępowych świadczących usługi dla klientów końcowych z wykorzystaniem sieci DSS ⁷	DSSOPERATOR	▲	1 311 ^{05.07.2016}	▲

¹⁰ Urząd Transportu Kolejowego.⁷ szacunkowe dane dotyczące liczby obsługiwanych użytkowników końcowych pozyskiwane na podstawie ankiet od Operatorów Sieci Dostępowych, zawarty w raporcie rocznym z działalności Operatora Infrastruktury firmy DSS Operator S.A.